Uit de serie van de risale-i nur

HET GROOTSTE TEKEN

Titel van de originele uitgave: "Ayet-ül Kübra" (7. Şua)
Uitgever: De Risale-i Nur gemeenschap
Vertaald door: De Risale-i Nur gemeenschap
Kerstroosplein 11
5644 ED EINDHOVEN
www.saidnursi.nl

2de druk

In deze 2de druk zijn enkele spel- en grammaticafouten eruit gehaald. Daarnaast zijn sommige alinea's herschreven. Tevens is "Het drieëntwintigste woord" eruit gehaald. Reden hiervoor is dat de meest recente versie van "Het drieëntwintigste woord" aanwezig is in "Leidraad voor de jongeren".

Opmerking...

Dit boek is vertaald voor alle mensen en de moslims die de Nederlandse of Vlaamse taal beheersen. Voor de Koran is de schrijfwijze "Qur'an" gekozen daar deze de uitspraak het beste benaderd.

Said Nursi (1877-1960)

… kreeg van sjeik-ül Islam de eretitel Bediüzzaman, wat betekent dat hij in zijn tijd de grootste wetenschapper was.

… toonde al in zijn jeugd verbazingwekkende interesse in de wetenschap en leerde vele boeken van buiten.

… probeerde de ondergang van Turkije tegen te gaan door bezinning op de waarde van de Islam.

… schreef 130 uiteenzettingen over de Qur'an.

… Leerde de mensheid dat de schepping zelf op de beste manier kennis geeft van de Schepper en dat ook de moderne wetenschap kennis geeft van God.

VOORWOORD

Het geheim van dit wonderbaarlijke vers herbergt de wijsheid om de mens naar deze wereld te sturen.

Het doel is de Schepper van het bestaan te leren kennen, in Hem te geloven en met al onze lichamelijke en geestelijke krachten en kunnen Zijn bestaan te erkennen en Zijn éénheid te bevestigen.

Met uitzondering van de erkenning van God en het geloven in Hem, wat de grondslag en de sleutel van een eeuwig leven is, hebben alle andere zaken en perfecties voor de mens een ondergeschikte waarde, soms hebben ze zelfs helemaal geen waarde. Want de mens verlangt vanuit zijn natuur naar een eeuwig leven, terwijl zijn eindeloze verlangens met verdriet en leed zijn verbonden.

In de Risale-i Nur zijn deze feiten reeds met sterke argumenten bewezen. Vandaar dat we ons voor wat betreft deze feiten kunnen beperken tot het verwijzen naar de Risale-i Nur. We zullen hier alleen maar twee strijdvragen noemen met elk twee feiten die in deze eeuw het geloof op zijn grondvesten laten schudden en in twijfel laten toenemen.

De twee feiten van de eerste strijdvraag:

Het eerste feit: Zoals wij in de 13de straal van de 31ste brief hebben bewezen heeft verloochening of ontkenning van algemene zaken die bewezen zijn geen waarde en zeer zeker geen bewijskracht. Bijvoorbeeld wanneer twee ongeschoolde mensen aan het begin van de heilige vastenmaand *Ramadan* getuigenis afleggen dat ze de nieuwe maan hebben gezien, terwijl duizenden edelen en wetenschappers dit ontkennen en zeggen: “Wij hebben haar niet gezien”, dan heeft hun ontkenning helemaal geen waarde en ook geen kracht. Want wanneer het op bewijzen aankomt, bekrachtigt de ene getuigenis de andere; ze ondersteunen elkaar en vormen samen één geheel.

Bij ontkenning is er geen verschil tussen één persoon of duizend personen. Iedereen spreekt voor zichzelf en blijft alleen. Maar degene die iets bewijst, kijkt om zich heen en oordeelt volgens de werkelijkheid. Zoals in ons voorbeeld, wanneer iemand zegt dat de maan aan de hemel staat, dan zal zijn collega ernaar wijzen en zullen ze elkaars getuigenis bekrachtigen.

Wat ontkenning en verloochening betreffen, wordt er niet en kan er niet worden gekeken naar de werkelijkheid. Daarom is er een bekend gezegde: **“Een ontkenning die niet op zichzelf berust of die niet aan een bepaalde plaats gebonden is, kan niet worden bewezen.”** Bijvoorbeeld wanneer ik beweer dat er zich op deze wereld iets bevindt en iemand anders zegt dat er zoiets niet is, kan ik door er met mijn vinger naar te wijzen het bestaan van dat iets gemakkelijk bewijzen, terwijl die andere persoon om het te ontkennen, oftewel het niet-bestaan te bewijzen, de hele wereld ervoor moet doorzoeken en uitkammen. Zelfs in het verleden moet die persoon alles doorzoeken om daarna te zeggen: “Zoiets bestaat niet en heeft nooit bestaan.”

Degenen die iets ontkennen of verloochenen oordelen niet volgens wat er zich in de werkelijkheid bevindt, maar eerder volgens hen eigen gevoel, hun eigen verstand en wat zij met hun eigen ogen zien. Vandaar dat ze elkaar zeker niet kunnen ondersteunen en bekrachtigen. Want de sluier, de oorzaken die verhinderen dat zij het zien of weten, zijn allemaal verschillend. Iedereen kan voor zichzelf zeggen: “Ik zie het niet. Voor mij en volgens mijn overtuiging bestaat zoiets niet”, maar niemand kan zeggen: “Zoiets bestaat niet.” Zou hij dat zeggen, en zeker wanneer het niet gaat om persoonlijke, maar om algemene universele zaken zoals het geloof, dan is het een grote leugen waarvan men niet kan zeggen dat het klopt en wat nooit de waarheid kan worden.

Kort samengevat. In geval van bewijzen is het resultaat één en hetzelfde en wordt het wederzijds bekrachtigd. Wat ontkenning betreft blijft het niet bij één, maar bij meerdere resultaten. Iedereen die zegt: “Volgens mij en volgens mijn standpunt”, of, “volgens mijn overtuiging”, komt met verschillende redenen en dus zal het resultaat ook zeker verschillend zijn en kunnen ze elkaar dus niet ondersteunen.

Vandaar dat vanuit deze visie het grote aantal verloochenaars en ongelovigen, die ogenschijnlijk in de meerderheid zijn, helemaal geen waarde hebben. Toch, ondanks dat de gelovigen wat hun geloof en zekerheid betreft, helemaal geen reden tot twijfels hoeven te hebben, hebben de Europese filosofen door hun ontkenning en verloochening een groep ongelukkige gelovigen aan het twijfelen gebracht, waardoor zij hun geloof hebben opgegeven en hun eeuwig geluk te gronde hebben gericht. Ze hebben voor de mensheid de betekenis van de dood, die elke dag het lot is van dertigduizend mensen, veranderd van ontslag van deze wereld in verval tot een eeuwige veroordeling en hiermee het fleurig leven van de verloochenaars, die door het graf met haar openstaande deuren, telkens aan hun eeuwige ondergang worden herinnerd, met veel leed en verdriet vergiftigd. Begrijp daarom goed dat het geloof een Goddelijke gift en de kern van het leven is!

Het tweede feit: Wanneer wetenschappers of kunstenaars met een vraagstuk zitten, dan heeft een buitenstaander die niets met hun specialisme te maken heeft, helemaal geen inspraak. Ook al is hij nog zo'n grote architect of medicus, zijn oordeel wordt niet meegeteld in hun vergadering. Bijvoorbeeld de diagnose en de therapie van een zieke die door een beroemd, afgestudeerd architect is gedaan, heeft geen geldigheid ten opzichte van de diagnose en de therapie die door een nog niet afgestudeerde dokter is ingesteld. Vandaar dat bij beschouwing van geestelijke zaken de verloochende woorden van de grootste filosoof, die zich veel met het materialisme bezig houdt, van het geestelijke afstand houdt, zich voor het licht onontvankelijk en tegenstrijdig opstelt en wiens verstand in zijn ogen is gezakt, geen waarde en geen geldigheid hebben.

Hoe waardevol zijn de woorden van de filosofen die in de wirwar van het materialisme en de enorme verschillende kleinigheden verstrikt raken, verdwalen en erin verdrinken in vergelijking met de woorden van *Sjeik Geylani* (moge God zijn geheimen heiligen), die nog toen hij op aarde was de geweldige troon heeft mogen aanschouwen, op het gebied van geloofswetenschap over een wonderbaarlijke kennis beschikte, zich negentig jaar op het gebied van geestelijke zaken heeft beziggehouden en de realiteiten van zijn ontdekking op een wetenschappelijk verklaarbare manier *(ilmeljakîn)*, waarneming met de ogen *(ajneljakîn)*, en waarneming met zijn zintuigen *(hakkaljakîn)* heeft mogen doormaken. En de honderdduizenden andere kenners van de waarheid die met hem op het gebied van de éénheid, de heiligheid en de geestelijkheid overeenstemmen? Is het niet zo dat de verloochening en de tegenspraak van de filosofen zo zwak is als het gezoem van een mug tijdens het donderen bij onweer?

De essentie van het ongeloof, die de waarheden van de Islam omdraait en bestrijdt, is ontkenning, onwetendheid en verloochening. Ook al lijkt het op een bewijs, een bevestiging, zijn inhoud is waardeloos en niet meer dan een verloochening. Het geloof daarentegen is wetenschap, werkelijkheid, bevestiging en de waarheid. Zelfs negatieve aspecten van een probleem dienen als gordijn voor een positieve werkelijkheid. Wanneer de ongelovigen in hun strijd tegen het geloof, met veel problemen, hun verkeerde overtuigingen in de vorm van acceptatie of bevestiging dat er iets niet is, proberen te bewijzen en aannemelijk te maken, dan kan men dit ongeloof als een verkeerde wetenschap en een verkeerd oordeel opvatten. Is dit echter niet zo en zou het zo gemakkelijk zijn om aan te nemen dat er zoiets niet is, dan is dat volledige onwetendheid en ongeldigheid.

Kort samengevat. De overtuiging die uit het ongeloof voortkomt heeft twee visies:

De eerste vorm houdt geen rekening met realiteiten op het gebied van de Islam. Het heeft voor zichzelf een verkeerde overtuiging en een onjuist geloof. Het heeft een verkeerde acceptatie en een fout oordeel. Deze visie wordt door ons niet behandeld. Deze vorm van ongeloof kan zich niet met ons bemoeien en daarom bemoeien wij ons ook niet met haar.

De tweede vorm verzet zich tegen de werkelijkheden van het geloof en bestrijdt ze. Deze visie kan worden opgesplitst in twee vormen:

In de eerste vorm verloochent het ongeloof dat wat er voorhanden is. Oftewel het niet accepteren van het bewijs. Dit is onwetendheid, ongeldigheid en gemakzucht. Deze visie blijft ook buiten onze beschouwing.

In de tweede vorm accepteert het ongeloof het voorhanden zijnde niet. Met zijn hart bevestigt het ongeloof het niet-bestaan. Wat deze vorm betreft is het een oordeel, een aanname en een stelling. En omdat het een stelling is, moet het ongeloof bewijzen wat het bestrijdt.

Wat ontkennen betreft zijn er ook twee mogelijkheden:

Ten eerste zegt het: "In een bepaald bereik of op een bepaalde manier is het er niet." Deze vorm is te bewijzen en blijft daarom ook buiten beschouwing.

Ten tweede verloochent en ontkent het de algemene, heilige en eeuwenoude geloofsopvattingen die betrekking hebben op het heden, het hiernamaals, het heelal en de eeuwen die gekomen en gegaan zijn. Deze ontkenning is, zoals we in het eerste voorbeeld al hebben verklaard, helemaal niet te bewijzen. Om zulke ontkenningen te bewijzen is het nodig een gezichtsvermogen te hebben die het bestaan, het hiernamaals en alle hoeken en plaatsen van de eindeloze tijd ziet.

De twee feiten van de tweede strijdvraag:

Het eerste feit[1]: Doordat de ongelovigen wiens verstand door onvoorzichtigheid, zonden of door het verdrinken in het materialisme, grote zaken zoals oneindigheid, de Grootheid van God en Zijn alles omvattendheid niet kunnen bevatten, doen ze deze met de hoogmoed, die uit hun wetenschap voortkomt, ontkennen en verloochenen. Ze kunnen met hun vastgeroest en op hol geslagen verstand en hun kapotte en op geestelijk gebied dode harten de brede, veel omvattende en inhoudelijke zaken van het geloof niet accepteren. Ze stellen zichzelf vijandig tegen het geloof op, gooien zichzelf in het ongeloof en verdrinken erin.

Wanneer ze oplettend kijken naar de betekenis van hun eigen ongeloof en de essentie van hun vijandschap tegen de Islam, zullen ze zien dat – in tegenstelling tot het geloof met haar acceptabele, passende en nodige grootheid – honderden onmogelijkheden, moeilijkheden en bezwaren zich in hun ongeloof verbergen.

[1] Het tweede feit van de tweede strijdvraag is door de schrijver niet aangehaald. (de vertaler)

De Risale-i Nur heeft deze feiten met honderden tegen elkaar afgewogen maatstaven bewezen; net zoals twee keer twee vier is. Bijvoorbeeld: Iemand die de onbeschrijflijke grootheid van God, Zijn onmisbaar en noodzakelijk bestaan, Zijn tijdloze eeuwigheid en Zijn allesomvattende eigenschappen niet wil accepteren, kan alleen van zijn ongeloof overtuigd zijn wanneer hij de gebondenheid met God, het noodzakelijk bestaan, en de oneindigheid aan zaken en zelfs de ontelbare atomen ontkent. Of wanneer hij, net zoals de domme filosofen, zowel zijn eigen bestaan als ook het bestaan van het heelal, met alles wat zich daarin bevindt, verloochent en ontkent. Of ten slotte door zijn verstand uit zijn hoofd te halen en er afstand van te doen.

Door alle feiten die met het geloof en de Islam te maken hebben, op hun eigen manier en noodzakelijkheid toe te wijzen aan de Grootheid van God, worden de gelovigen gered van het ertegenoverstaande ongeloof met zijn dierlijke onwerkelijkheden en zijn wrede onwetendheid. En vinden deze feiten met volledig geloof en in volle overgave hun plaats in vredevolle en recht geleide harten.

Vandaar dat men bij de meeste principes van de Islam zoals het gebed en de oproep tot het gebed telkens

اَللّٰهُ اَكْبَرُ ❀ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ❀ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ❀ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

[1]

zegt, wat de grootheid en de omvangrijkheid van God uitdrukt.

Of bijvoorbeeld ook met de uitdrukking van de heilige hadis

اَلْعَظَمَةُ اِزَارِى وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَائِى

[2]

en ten slotte de 86ste paragraaf van het smeekgebed van de *"djewschenu-lkebir"*,

يَا مَنْ لَا مُلْكَ اِلَّا مُلْكُهُ ❀ يَا مَنْ لَا يُحْصِى الْعِبَادُ ثَنَائَهُ ❀ يَا مَنْ لَا تَصِفُ
الْخَلَائِقُ جَلَالَهُ ❀ يَا مَنْ لَا يَنَالُ الْاَوْهَامُ كُنْهَهُ ❀ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُ الْاَبْصَارُ كَمَالَهُ
يَا مَنْ لَا يَبْلُغُ الْاَفْهَامُ صِفَاتَهُ ❀ يَا مَنْ لَا يَنَالُ الْاَفْكَارُ كِبْرِيَائَهُ ❀ يَا مَنْ لَا يُحْسِنُ
الْاِنْسَانُ نُعُوتَهُ ❀ يَا مَنْ لَا يَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَائَهُ ❀ يَا مَنْ ظَهَرَ فِى كُلِّ شَيْءٍ اٰيَاتُهُ
سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَمَانُ الْاَمَانُ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ

[3]

het zeer bekende smeekgebed van de profeet Mohammed (Met wie vrede en zegeningen zij). Dit smeekgebed toont aan dat de geweldige Majesteit en de grootheid van God een noodzakelijke sluier is.

HET GROOTSTE TEKEN

Waarnemingen van een reiziger die het heelal naar zijn Schepper bevraagt.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ

إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

[4]

De tweede uiteenzetting is een uitleg van dit fascinerende Qur'an vers. Tevens worden in het Arabisch de bewijzen en tekenen van de Arabische eerste uiteenzetting, die een vertaling en een korte verklaring zijn, aangehaald.

Zoals de Schepper van het heelal in veel verzen met het noemen van de hemel begint, begint ook dit vers met de hemel die altijd door iedereen met bewondering wordt aanschouwd en die door iedereen met volledige enthousiasme wordt bestudeerd. Omdat de hemel, die een wonderbaarlijk symbool van de éénheid is, als eerste wordt genoemd, willen wij als opening ook daarmee beginnen.

Het is zo dat elke bezoeker die in deze wereld, deze herberg, komt en zijn ogen opent, als eerste de mooie aanblik van de hemel ziet, die met een verguld, lichtgevend schrift is geschreven. De bezoeker wordt hierdoor uiterst nieuwsgierig naar de Eigenaar van deze mooie herberg, de Auteur van dit groot en alles omvattende boek, de Koning van dit indrukwekkend koninkrijk en wil Hem leren kennen. De Eigenaar van deze herberg, deze plaats met zijn rijkelijke gastmalen, deze wonderbaarlijke tentoonstelling met zijn adembenemende kunstwerken, deze kazerne met zijn uiterst gedisciplineerd leger, dit uiterst wonderbaarlijk museum dat iedereen verbijsterd doet staan, deze betekenisvolle bibliotheek met zijn vele wijsheden; de Eigenaar hiervan wordt hem als eerste duidelijk gemaakt door de hemel die zegt: "Kijk naar mij! Degene Die je zoekt zal ik je tonen!"

De bezoeker kijkt en ziet dat er duizenden sterren zijn waarvan een deel duizend maal groter is dan onze wereld en van die sterren is er weer een deel dat zeventig maal sneller gaat dan een kanonskogel. Ze zijn niet aan masten bevestigd en vallen desondanks niet naar beneden. Ze reizen samen met een ongelofelijke snelheid zonder dat ze tegen elkaar aanbotsen. De talloze lampen blijven branden zonder brandstof te verbruiken en gaan desondanks niet uit. Er wordt over de talloze, grote massa's geregeerd zonder dat ze zich verzetten en zonder dat ze geluidsoverlast veroorzaken. En ook zoals de zon en de maan hun opgave, zonder in opstand te komen, vervullen, verrichten alle grote sterren hun werk en hun opgave. En op een grenzeloze afstand die zo groot is dat het getal niet past tussen de twee uiteinden van de wereld, worden ze samen op dezelfde tijd, met dezelfde kracht, op dezelfde manier, allemaal hetzelfde stempel dragend, allemaal in dezelfde vorm, zonder ook maar één enkele fout te maken, bestuurd en beheerd. Ze beschikken over behoorlijk grote vernietigende krachten, maar worden aan wetten onderworpen, zonder dat ze deze overschrijden. Nog voordat de vuilheid en het gesteente van die oneindige drukte de aanblik van de hemel kan vervuilen, wordt de hemel uiterst nauwkeurig en zeer proper gereinigd. Ze voeren hun bewegingen met uiterste precisie uit. Tijdens de rotatie van de aarde worden alle sterren net als een gedisciplineerd leger gemanoeuvreerd, zodat telkens in een andere vorm alle echte en schijnbare bewegingen, die elke nacht en elk jaar veranderen, het bestaan van de Majesteit Gods aan de schepselen, de toeschouwers voor het doek in de bioscoop, duidelijk maakt.

In de daden van deze Goddelijke Majesteit kunnen we een waarheid ontdekken die onderwerping, preventie, een regelmatige kringloop, ordening, reiniging en het geven van opdrachten uitdrukt. Deze feiten zijn in hun alles omvattende grootheid het bewijs dat er onontbeerlijk een Schepper van deze hemel moet zijn. En tevens bewijst het Zijn éénheid en dat Zijn bestaan nog logischer, normaler en noodzakelijker is dan het bestaan van de hemel. In deze betekenis wordt er op de eerste trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي

وَحْدَتِهِ السَّمٰوَاتُ بِجَمِيعِ مَا فِيهَا بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ

التَّسْخِيرِ وَالتَّدْبِيرِ وَالتَّدْوِيرِ وَالتَّنْظِيمِ وَالتَّنْظِيفِ وَالتَّوْظِيفِ الْوَاسِعَةِ

الْمُكَمَّلَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

Daarna zegt de hemel, die men de hemelkoepel noemt en die een verbazingwekkende verzamelplaats is, met luide stem tegen de op deze wereld gekomen reiziger en bezoeker: "Kijk naar mij! Degene Die je met nieuwsgierigheid zoekt en Die jou naar deze wereld heeft gestuurd, kun je via mij vinden en via mij leren kennen." De bezoeker kijkt naar zijn bitter, maar vriendelijk gezicht en luistert naar zijn afschrikkend, maar verrassend gerommel en ziet:

De wolken die tussen hemel en aarde zweven doen op een uiterst wijze, niet kwetsende manier de tuinen op aarde bewateren en sturen de bewoners van de aarde het water dat noodzakelijk is om te leven en doen tevens de hitte afkoelen (d.w.z. het hevige levengevende vuur) en schieten te hulp op elke plaats waar het nodig is. Tijdens het vervullen van deze en nog vele andere opdrachten is het net een reusachtig leger dat afhankelijk van het commando ineens zichzelf laat zien en dan weer snel verdwijnt; Zelfs de grote wolken, die ineens de hemel vullen, verdwijnen. Iedereen trekt zich terug, zonder een teken achter te laten. Daarna op het moment dat zij het commando: "Regen op je plaats!.." krijgen, verzamelen zij zich binnen een uur of zelfs binnen enkele minuten en vullen de hemel. Daarna wachten zij alsof zij op het bevel van een commandant wachten!

Vervolgens kijkt de reiziger naar de windvlagen in de lucht en ziet: De lucht wordt met zoveel verschillende opdrachten, uiterst nauwkeurig en royaal tewerkgesteld. Het lijkt net alsof elk levenloos en verstandeloos deeltje in de lucht luistert naar de bevelen van de Heerser over het heelal, ze weet te onderscheiden en met behulp van Die Commandant, zonder ook maar een opdracht over te slaan, ze uitvoert en met een precieze nauwkeurigheid op zijn plaats brengt. Door bijvoorbeeld ieder mens op aarde van zuurstof te voorzien en zaken die voor elk levend wezen van belang zijn zoals warmte, licht, elektriciteit en geluid over te brengen en voor het bestuiven van de planten te zorgen, wordt zij op vele plaatsen en in vele zaken door een onzichtbare hand uiterst nauwkeurig, professioneel en milieuvriendelijk tewerkgesteld.

Tevens kijkt de reiziger naar de regen en ziet: De regendruppels die zo zacht, kristalhelder, zoet, uit het niets en uit de onzichtbare, genadevolle schatkist worden gestuurd, bezitten zoveel barmhartige geschenken en opdrachten, waardoor het net lijkt alsof barmhartigheid een gedaante aanneemt en in de vorm van regendruppels uit de schatkist van de Heerser vloeit. Vandaar dat men regen barmhartigheid is gaan noemen.

Daarna kijkt hij naar de bliksem, luistert naar het donderen en ziet dat ze in erg ongewone en verbazingwekkende opdrachten tewerk worden gesteld.

Daarna trekt hij zich in zichzelf terug, kijkt naar zijn verstand en zegt tegen zichzelf: "De wolken, die op watten bergen lijken, hebben geen leven en geen verstand en dus kunnen ze ook niets van ons bestaan afweten of medelijden tonen en ons uit zichzelf te hulp schieten. Ook kunnen ze zonder iemands bevel niet tevoorschijn komen of zich verbergen. Het is eerder zo dat ze volgens het bevel van een uiterst machtige en barmhartige Commandant bewegen. Ze verbergen zich zonder een spoor achter te laten en komen dan weer plotseling tevoorschijn. Ze verrichten hun werk volgens het bevel en de kracht van een Koning uiterst ijverig, aantoonbaar groots en uiterst eerbiedig. Van tijd tot tijd laat Hij de hemel vullen en weer legen en beschrijft Zijn tekentafel constant op een professionele manier en veegt haar na een korte pauze weer schoon. Door zijn zwart bord telkens uit te vegen en als bewijs weer in te tekenen, laat Hij ons beelden zien van de opstanding en de ondergang van de wereld. Onder toezicht van een erg genadevolle, gulle, vrijgevige Oordeler nemen de wolken plaats op de wind en vullen hem met bergen waardevolle regen om daarna naar de plaatsen te ijlen die het nodig hebben.

Het lijkt net alsof de regen medelijden heeft (met de uitgedroogde aarde) en al huilend met zijn tranen de bloemen aan het lachen brengt, de hitte van de zon afkoelt en net zoals een spons de tuinen besprenkelt, het aangezicht van de aarde wast en schoon maakt."

Tevens zegt de nieuwsgierige reiziger tegen zichzelf: "De honderdduizenden overheersende, barmhartige en kunstige werken, geschenken en helpers die door deze levenloze, zielloze, verstandeloze, voortdurend in beroering zijnde, keusloze, stormachtige, lawaaierige, wisselvallige en doelloze luchtgordijnen en schijnbare vormen tevoorschijn komen, bewijzen duidelijk dat deze ijverige wind, de altijd in beweging zijnde dienstbode, helemaal geen beweging uit zichzelf verricht, maar volgens de bevelen van een machtige, alwetende, rechtvaardige en vrijgevige Gezaghebber tewerk gaat. Het is net alsof elk winddeeltje alle werken weet te verrichten, naar elke opdracht van de Gezaghebber luistert, deze begrijpt en als een gehoorzame soldaat naar elk bevel van de Commandant luistert. Zo zie ik dat de wind alle dieren van zuurstof voorziet zodat ze kunnen leven en alle planten bestuift zodat ze kunnen groeien. Tevens zorgt de wind voor alle benodigdheden die voor het leven noodzakelijke zijn. Daarnaast controleert de wind de wolken en vervoert ze nauwkeurig; Maakt de reizen van zeilboten en luchtvaartballonnen mogelijk en verzorgt voornamelijk de overdracht en aankomst van de stemmen en de gesprekken van de draadloze telefoons, telegrammen en de radio. Dit alles en verder nog de algemene en omvattende werken worden verricht door de luchtdeeltjes, die alleen maar uit twee eenvoudige stoffen – stikstof en zuurstof – bestaan. Ondanks dat ze op elkaar lijken, worden ze in Gods honderdduizenden verschillende kunstwerken met een wonderbaarlijke ordening, door een kracht die volledig op de hoogte is van de mens, tewerkgesteld."

Zo oordeelt de reiziger volgens de verklaring van dit vers:

وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ [5]

Degene Die de werkzaamheden van de wind in ontelbare werken van God nuttig laat zijn en haar, door de wolken in bedwang te houden, in talloze genadevolle werken tewerk stelt en op deze manier gedaante geeft, moet voorzeker een beeldschone en vrijgevige Heerser zijn. Iemand Wiens bestaan noodzakelijk is, over alle dingen macht heeft en van alle zaken kennis bezit.

Daarna bekijkt hij de regen en ziet: De regen brengt zoveel voordelen en duidelijk zichtbare barmhartigheid met zich mee als de hoeveelheid gezegende druppels en bevat tevens evenveel wijsheden als het aantal zoete en zuivere regendruppels. Zij worden zeer ordelijk en mooi geschapen. Zelfs de hagel die in de zomer valt, wordt afgewogen en geordend gestuurd. Hun balans en hun ordening wordt niet verstoord door de storm, die alles heen en weer slingert, of door de sterke windvlagen, die zelfs grote dingen tegen elkaar aan laat botsen. De druppels botsen niet tegen elkaar aan, kunnen zich niet verenigen en kunnen geen gevaarlijke vormen aannemen. Op dezelfde wijze wordt dit water, dat uit eenvoudige, levenloze en verstandeloze bestanddelen zoals waterstof en zuurstof bestaat, in vele wijze opdrachten en vooral in de levende wezens tewerkgesteld. Dit houdt in dat de regen, die zelf een weerspiegeling van barmhartigheid is, alleen maar in de verborgen schatkamer van de Barmhartige gemaakt kan worden. De Barmhartige die uit Zijn overvloedige barmhartigheid de regen naar beneden stuurt, voorziet het vers

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ [6]

als het ware van commentaar.

Daarna luistert hij naar het donderen en kijkt naar de bliksem en ziet dat de twee wonderbaarlijke voorvallen in de hemel de verzen

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ [7]

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ [8]

letterlijke bewijzen. Door aan te kondigen dat het gaat regenen brengen zij de behoeftigen het goede nieuws. Het donderen laat opeens, uit het niets, de hemel met een buitengewoon lawaai spreken en de bliksem doet de donkere hemel en de wolken, de watten die op bergen lijken en vergelijkbaar zijn met hagel-, sneeuw- en waterpompen, met een schitterend gloed en vuur verlichten. Gebeurtenissen zoals deze die vol wijsheden en eigenaardigheden zitten, doen de mensen aanspreken met een klap van boven, op het hoofd van deze zorgeloze mensen, als met een houten hamer:

"Hef je hoofd omhoog. Kijk naar de schitterende werken van het IJverige en Machtige Wezen dat Zichzelf wil laten kennen. Net zo min als jij doelloos bent, kunnen deze gebeurtenissen en verschijnselen ook niet doelloos zijn. Ze worden één voor één in wijze opdrachten uitgevoerd. Ze staan in dienst van de Heer die ze leidt en beheert."

De nieuwsgierige reiziger hoort op deze manier het grote en duidelijke getuigenis van de waarheid wat blijkt uit de heerschappij over de wolken, de verandering van de winden, het neerdalen van de regen en de controle van de gebeurtenissen in het luchtruim en zegt: "Amentu billah (=Ik geloof in God)." Ter verklaring van wat de reiziger in het luchtruim heeft kunnen waarnemen, wordt er op de tweede trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ الْجَوُّ
بِجَمِيعِ مَا فِيهِ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ التَّسْخِيرِ وَالتَّصْرِيفِ
وَالتَّنْزِيلِ وَالتَّدْبِيرِ الْوَاسِعَةِ الْمُكَمَّلَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

(opmerking)[2]

Daarna zegt de aarde op zijn eigen manier tegen de aan deze gedachtereis wennende en in gedachten verzonken reiziger het volgende: "Wat reis je toch rond in de hemel, de wolken en het heelal? Kom ik zal jou voorstellen aan Degene Die je zoekt. Kijk naar de taken die ik verricht en lees mijn bladzijden!"

De reiziger kijkt en ziet dat de aarde met haar twee bewegingen, zoals een volgeling van Mevlana, zorgt voor de dagen, de jaren en de seizoenen. Elk jaar omcirkelt ze een domein dat de plaats van de geweldige opstanding is. Met uiterste nauwkeurigheid en met een precieze ordening reist ze om de zon heen alsof het een reusachtig, trouw, majestueus schip is dat alle levensbehoeften en essentiële zaken van honderdduizenden verschillende levende wezens aan boord heeft geladen.

---

[2] **Opmerking:** Ik wilde de 33 treden van de éénheid die in de eerste uiteenzetting aan bod komen, wat toelichten, maar vanwege mijn moeilijke situatie en mijn ongeschikte toestand moest ik genoegen nemen met erg korte bewijzen en vertalingen van de betekenissen. In elk van de 30 of misschien wel 100 brieven van de Risale-i Nur zijn een aantal van deze 33 treden met steeds verschillende bewijzen en op verschillende manieren uitgelegd. Vandaar dat de toelichting aan hen is overgelaten.

Daarna begint hij dit boek te lezen en ziet dat er achter elke deur (hoofdstuk) een bladzijde bevindt met duizenden bewijzen die hem de Heer van deze wereld laten zien. Omdat de reiziger geen tijd heeft om alles te lezen, bekijkt hij alleen de bladzijde die handelt over de schepping en de taakverdeling van levende wezens in het voorjaar. Zo wordt hem het volgende duidelijk:

Ontelbare schepselen, die weer in honderdduizend soorten in te delen zijn en uit eenvoudige samenstellingen bestaan, worden op een uiterst ordelijke manier gevormd en erg barmhartig gevoed. Op een wonderbaarlijke manier worden sommige zaadjes kleine vleugeltjes gegeven, zodat ze zich kunnen verspreiden. Ze worden volgens een goed voorbereid plan beheerd en met veel liefde onderhouden en gevoed. De voedzame, genadevolle, ontelbaar verschillende, lekkere, zoete voedingsmiddelen worden gemaakt uit het niets; uit droge grond; uit zaadjes; uit regendruppels en uit op botten lijkende boomstammen die even groot zijn en weinig van elkaar verschillen. Alsof het een treinwagon is wordt elke lente beladen met honderdduizend soorten gerechten en benodigdheden die uit de verborgen schatkist met een bijzondere ordening naar de levende schepselen worden gestuurd, bijvoorbeeld de melkconserven die tussen de pakketten van voedingsmiddelen te vinden zijn... De zoete melkpompen, die voor de zuigeling aan de borsten van de liefdevolle moeders zijn bevestigd... Hiermee wordt zoveel liefde, barmhartigheid en wijsheid getoond, waardoor zonder twijfel bewezen wordt dat dit een geschenk en een gebaar van barmhartigheid is. God verzorgt en voedt met Zijn rijkdom aan barmhartigheid en goedwilligheid elk levend wezen met liefde.

Samengevat: Deze bladzijde van het lenteleven bevat honderdduizenden voorbeelden en bewijzen van de grote opstanding en is een tastbaar bewijs van het vers

فَانْظُرْ اِلٰى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ ذٰلِكَ
لَمُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

9

Tevens begrijpt de reiziger dat de aarde van alle kanten en met al haar kracht de getuigenis

10 لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

verkondigt.

Nu is het zo dat de aarde een boek is met meer dan twintig bladzijden en elke bladzijde heeft twintig aspecten. Als korte verklaring van één enkel aspect en als uitleg van de aanschouwing en ontdekking die de reiziger uit de vorige aspecten heeft opgedaan en ter uitdrukking van wat hij bevestigd heeft, wordt op de derde trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِى
وَحْدَتِهِ الْاَرْضُ بِجَمِيعِ مَا فِيهَا وَمَا عَلَيْهَا بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ اِحَاطَةِ
حَقِيقَةِ التَّسْخِيرِ وَالتَّدْبِيرِ وَالتَّرْبِيَةِ وَالْفَتَّاحِيَّةِ وَتَوْزِيعِ الْبُذُورِ
وَالْمُحَافَظَةِ وَالْاِدَارَةِ وَالْاِعَاشَةِ لِجَمِيعِ ذَوِى الْحَيَاتِ وَالرَّحْمَانِيَّةِ
وَالرَّحِيمِيَّةِ الْعَامَّةِ الشَّامِلَةِ الْمُكَلَّلَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

Met elke bladzijde die de in gedachten verzonken reiziger leest, versterkt hij zijn geloof, dat de sleutel van het geluk is, en zijn kennis, die de sleutel van geestelijke ontwikkelingen is. Tot op zekere hoogte is hem nu de waarheid van het geloof in Allah duidelijker geworden, wat de bron en de grondslag van alle volkomenheid is. Het innerlijk genot en de smaak (die hij door zijn reis krijgt) doet zijn nieuwsgierigheid nog sterker toenemen. Ondanks dat hij naar de leerzame lessen van de ruimte, de hemel en de aarde heeft geluisterd, roept hij begeerlijk: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ "Is er niet nog meer?" en hoort dan de onstuimige stemmen van de zeeën en het aantrekkelijke geluid van de grote stromen die met hun extatische en begerenswaardige *zikir*[3]-feest bezig zijn. Met hun bewegingen en hun geluid roepen ze de reiziger en zeggen: "Kijk ook naar ons. Lees ons ook!"

De reiziger kijkt en ziet dat de levendige zeeën, die altijd in beweging zijn en die normaliter alles overvloeien, verzwelgen en overstromen, de aarde omgeven en samen met de aarde op een erg snelle manier in een jaar een afstand afleggen die voor de mens te voet vijfentwintigduizend jaar zou duren. De zeeën doen dit zonder buiten hun oevers te treden, te overstromen en zonder de grond van hun buren te schenden. Dit betekent dat ze door het

[3] Zikir is het Arabische woord voor het met woorden herdenken van Allah.

bevel en de kracht van een erg machtig en indrukwekkend Wezen op hun plaats blijven, rondreizen en in bedwang worden gehouden.

Daarna kijkt hij in de zeeën en ziet dat er zich niet alleen mooie, sierlijke en kunstvolle schatten bevinden, maar ook duizenden soorten levende wezens die daarin worden gevoed en onderhouden, en die daar hun leven en hun dood vinden. Dit gebeurt allemaal in een goede ordening. De voeding en verzorging die met zoveel wijsheid uit eenvoudig zand en zoutwater voortkomt, is zeker een bewijs dat ze door de Almachtige in Zijn Majesteit en de Barmhartige in Zijn Volkomenheid worden gevoed en bestuurd.

Daarna kijkt de bezoeker naar de rivieren en ziet dat de voordelen die ze opleveren, de opdrachten die ze verrichten, en hun opbrengst en verbruik, zoveel wijsheid en barmhartigheid bezitten, waardoor het zeker bewijst dat alle rivieren, waterbronnen, beken en grote rivieren uit de schatkist stromen van de Erbarmer, de Barmhartige in Zijn Majesteit en Vrijgevigheid. Ze worden zelfs zo goed bestuurd en benut, dat er een overlevering is die luidt: "Vier rivieren stromen uit het paradijs." Dat wil zeggen dat hun oorsprong ver buiten de normale oorzaken en de normaliteit ligt. Vandaar dat ze alleen maar uit de geestelijke schatkamer van het paradijs kunnen vloeien en alleen maar uit een onzichtbare en onuitputtelijke bron kunnen stromen.

Bijvoorbeeld de gezegende Nijl... Onophoudelijk, zonder uit te putten, stroomt zij uit een in het zuiden gelegen berg die "Maanberg" wordt genoemd. Zij is er de oorzaak van dat de zandgronden van Egypte in een paradijs zijn veranderd. Wanneer men het water zes maanden opspaart en het in de vorm van een berg invriest, dan is het groter dan de berg zelf. Desondanks is het zo dat de ruimte die voor de opslag van een dergelijke ijsberg ter beschikking staat nog niet eens genoeg is voor één zesde deel. Wat de watervoorraad betreft is de regen, die in een dergelijk warme streek zeer weinig valt en die door de dorstige grond meteen wordt opgezogen, niet genoeg om deze aan te vullen. De regen is zeker niet in staat om het evenwicht in de watervoorziening te handhaven. En dus komt de overlevering dat de gezegende Nijl uit een onzichtbaar paradijs stroomt, tegenover alles wat er anders op aarde mogelijk is, in een hele mooie en betekenisvolle waarheid tot uitdrukking.

De reiziger heeft nu een duizendste deel van de waarheden van de zeeën en rivieren, en een duizendste deel van de bewijzen gezien en begrijpt dat ze gezamenlijk, tegelijkertijd en met vereende kracht de grootheid van de zeeën tot uitdrukking brengen en zeggen:

لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ [11]

en dat er van dit bewijs net zoveel getuigen zijn als bewoners van de zeeën.

Met het doel om alle getuigenissen van de zeeën tot uitdrukking te brengen, wordt er op de vierde trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِى وَحْدَتِهِ جَمِيعُ الْبِحَارِ وَالْأَنْهَارِ بِجَمِيعِ مَا فِيهَا بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ التَّسْخِيرِ وَالْمُحَافَظَةِ وَالْإِدِّخَارِ وَالْإِدَارَةِ الْوَاسِعَةِ الْمُنْتَظِمَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

Daarna vragen de bergen en de woestijnen de aandacht van de reiziger, die zich op een gedachtereis bevindt. "Lees onze bladzijden ook!", zeggen ze. De reiziger kijkt en ziet dat alle opgaven en algemene opdrachten van de bergen zo indrukwekkend en doordacht zijn, dat ze het verstand tot verbazing brengen. Bijvoorbeeld: Op het bevel van de heer komen de bergen uit de aarde tevoorschijn, waardoor ze de beroeringen, woede en drift van de grond, die door de veranderingen in de aarde ontstaan, kalmeren. Via haar kraters doet ze ademhalen en door het oprichten van bergen wordt ze tegen gevaarlijke schokken en gevaarlijke aardbevingen beschermd. Bij deze taak verstoort ze de rust van haar bewoners niet. Tevens zijn de bergen op het schip van onze aarde waardevolle masten. Net zoals masten boten tegen trillingen beschermen en de boten in evenwicht houden, zo ook beschermen de bergen de aarde tegen trillingen en balansstoornissen. De Qur'an waarvan de verkondiging een wonder is, doet dit met verzen zoals

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝ وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ ۝ وَالْجِبَالَ أَرْسٰيهَا [12]

en met nog veel meer verzen verkondigen.

Zo begreep de reiziger uit een ander voorbeeld dat alle soorten bronnen, wateren, mineralen, materiën, bodemschatten en medicijnen die zich in de bergen bevinden en die de levende wezens nodig hebben, met zoveel wijsheid en planning, met zoveel vrijgevigheid en bedenking zijn opgeslagen, daarna weer tevoorschijn gehaald en opgesteld, dat het zeker een bewijs is van de grenzeloze macht van de Almachtige en de grenzeloze wijsheid van de Alwijze en het bewijs van Zijn schatkamers, pakhuizen en Zijn dienaren. Daarna vergelijkt de reiziger de taken

van de bergen, de woestijnen en hun wijsheden, met deze twee voorbeelden en komt tot de overtuiging dat de bergen en woestijnen met hun algemene wijsheden, speciaal voor wat de opslagplaatsen betreft, die met een vooruitziende blik zijn gemaakt, de getuigenis en de verklaring van de éénheid van Allah [13] لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ zo krachtig als de bergen en zo groot en uitgebreid als de woestijnen, uitdrukken, waarna de reiziger: "Ik geloof in God", zegt.

Om deze betekenis tot uitdrukking te brengen wordt er op de vijfde trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهٖ جَمِيعُ الْجِبَالِ
وَالصَّحَارٰى بِجَمِيعِ مَا فِيهَا وَعَلَيْهَا بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ اِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْاِدِّخَارِ
وَالْاِدَارَةِ وَنَشْرِ الْبُذُورِ وَالْمُحَافَظَةِ وَالتَّدْبِيرِ الْاِحْتِيَاطِيَّةِ الرَّبَّانِيَّةِ الْوَاسِعَةِ
الْعَامَّةِ الْمُنْتَظَمَةِ الْمُكَمَّلَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

Daarna, terwijl de reiziger met zijn gedachten in de bergen en de woestijnen aan het rondreizen is, wordt hem in zijn gedachte de deur naar de bomen- en plantenwereld geopend. Ze roepen de reiziger naar binnen: "Kom, reis ook in onze wereld rond, bekijk onze taken ook!" De reiziger gaat naar binnen en ziet dat ze een zeer indrukwekkende en sierlijke bijeenkomst houden waarbij ze de éénheid van God meermaals reciteren. Ze vormen een *zikir*-bijeenkomst waarbij ze hun dankbaarheid uitdrukken. De reiziger begreep uit hun gedrag dat alle bomen en de verschillende planten gezamenlijk, tegelijkertijd

[14] لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

zeggen. Want de reiziger zag drie grote alles omvattende werkelijkheden die erop wijzen dat alle vruchtdragende bomen en planten met de tongen van hun symmetrische en welbespraakte bladeren, en de bloemen met hun sierlijke en welsprekende woorden, en de vruchten met hun goed geordende en juiste uitspraken de geloofsovertuiging

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ uitspreken.

Er zijn drie werkelijkheden die erop wijzen en die hiervan getuigen.

De eerste werkelijkheid: Het is duidelijk dat elke plant op een heel heldere wijze wordt gevoed, onderhouden en, afhankelijk van de behoefte, wordt voorzien van alle benodigdheden, waardoor ze wordt aangespoord tot dankbaarheid. Zo ook is deze werkelijkheid bij alle dingen duidelijk te zien, net zoals het zonlicht tijdens een zonnige dag.

De tweede werkelijkheid: Het sorteren en uitzoeken, dat op een zodanig wijze manier gebeurt. Het versieren en vormen met zoveel barmhartigheid, wat bij de ontelbare verschillende soorten te zien is net zoals bij dag het daglicht, bewijst dat dit op geen enkele manier aan toeval kan worden toegeschreven en dat dit niets anders dan de kunstwerken en variëteiten van een Alwijze Kunstenaar zijn.

De derde werkelijkheid: De vormen, die op talloze manieren in honderdduizend van elkaar verschillende vormen en gedaanten gestalte aannemen, openen zich en bloeien met de mooiste ordening, schoonheid en afgewogenheid uit enkele, bijna niet van elkaar te onderscheiden, eenvoudige, zielloze, gemakkelijk door elkaar te halen zaadjes en pitten tot tweehonderdduizend verschillende, goed geordende, volledig te onderscheiden, afgewogen, levendige gedaanten, vol wijsheid en zonder fouten en gebreken. Dit bewijs, dat nog duidelijker is dan het zonlicht, toont aan dat er net zoveel getuigen zijn die dit bevestigen als het aantal bloemen, vruchten, bladeren en alles wat er zich in de lente bevindt, waarna de reiziger zegt:

[15] اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نِعْمَةِ الْاِيمَانِ

Ter uitdrukking van de bovengenoemde feiten en getuigenissen wordt er op de zesde trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهٖ
فِى وَحْدَتِهٖ اِجْمَاعُ جَمِيعِ اَنْوَاعِ الْاَشْجَارِ وَالنَّبَاتَاتِ الْمُسَبِّحَاتِ
النَّاطِقَاتِ بِكَلِمَاتِ اَوْرَاقِهَا الْمَوْزُونَاتِ الْفَصِيحَاتِ وَاَزْهَارِهَا

الْمُزَيَّنَاتِ الْجَزِيلَاتِ وَاَثْمَارِهَا الْمُنْتَظَمَاتِ الْبَلِيغَاتِ بِشَهَادَةِ
عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْإِنْعَامِ وَالْإِكْرَامِ وَالْإِحْسَانِ بِقَصْدٍ
وَرَحْمَةٍ وَحَقِيقَةِ التَّمْيِيزِ وَالتَّزْيِينِ وَالتَّصْوِيرِ بِإِرَادَةٍ وَحِكْمَةٍ
مَعَ قَطْعِيَّةِ دَلَالَةِ حَقِيقَةِ فَتْحِ جَمِيعِ صُوَرِهَا الْمَوْزُونَاتِ الْمُزَيَّنَاتِ
الْمُتَبَايِنَةِ الْمُتَنَوِّعَةِ الْغَيْرِ الْمَحْدُودَةِ مِنْ نُوَاتَاتٍ وَحَبَّاتٍ مُتَمَاثِلَةٍ
مُتَشَابِهَةٍ مَحْصُورَةٍ مَعْدُودَةٍ

Het plezier en de motivatie van de nieuwsgierige reiziger, die op gedachtereis is, neemt toe met elke trap die hij omhoog gaat. En nadat hij uit de lentetuin een rozenstruik plukt die vol erkenning en geloof zit, wordt er voor zijn verstand, dat de werkelijkheden accepteert en zijn gedachten die van deze feiten op de hoogte is, de deuren van de dieren- en vogelwereld geopend. Met honderdduizend verschillende stemmen en met vele soorten tongen wordt hij naar binnen geroepen. "Komt u maar", zeggen ze.

De reiziger ging naar binnen en zag dat alle dieren en vogels, alle soorten, rassen en groepen met hun houding en hun stemmen لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ zeiden. Ze veranderen de aarde in een *zikir*-huis en een grote bijeenkomst waarbij de éénheid van God wordt gereciteerd. Vol barmhartigheid van de Kunstenaar brengen ze allemaal een Goddelijk lofdicht, een woord ter lofprijzing en een betekenisvolle letter tot uitdrukking. Hiermee tonen ze Zijn kenmerken en prijzen ze Hem lof.

Het lijkt net alsof de zintuigen, vaardigheden, apparaten, werktuigen en instrumenten van deze dieren en vogels afgewogen en uitgerekende woorden en ordelijke, prachtige zinsdelen zijn. De reiziger zag drie grote, alles omvattende feiten die er zonder twijfel op wijzen dat zij met deze werktuigen de Schepper en de Vrijgevige bedanken en Zijn éénheid bevestigen.

Ten eerste: Met veel wijsheid wordt er uit het niets een leven kunstvol gebouwd, selectief en wetenschappelijk geschapen, geconstrueerd, op twintig manieren wijsheid, kennis en wil getoond, een ziel gegeven en levend gemaakt. Dit kan zeker op geen enkele wijze aan stom toeval, blinde krachten en een verstandeloze natuur worden toegeschreven. Deze feiten zijn veeleer een helder bewijs voor het bestaan van een Heer van het leven, het begin, Zijn noodzakelijk bestaan en Zijn éénheid. Tevens wijzen ze op Zijn zeven eigenschappen met net zoveel getuigen als er levende wezens zijn.[4]

Ten tweede: Een groot en sterk bewijs dat niemand anders dan de Heer Machthebber kan zijn, Degene Die over alle dingen macht bezit en van alle zaken kennis heeft, is te zien in de sortering, versiering en vorming. Bij elk van deze talloze kunstwerken verschilt het aanzien, de vorm is ook steeds uiterst sierlijk, van aantal zijn ze zeer afgewogen en wat het uiterlijk betreft zeer ordelijk. Een andere Eigenaar van de alles omvattende werken, die op zoveel manieren met duizenden wonderen en wijsheden wordt getoond, is uitgesloten en onmogelijk.

Ten derde: De honderdduizend verschillende vormen van de talloze dieren die elk op zich een wonderbaarlijke wijsheid bevatten, worden uiterst ordelijk, in harmonie en zonder gebreken ter wereld gebracht. Ze ontbloeien uit druppeltjes water die we sperma noemen en ook uit eieren en eitjes die niet of nauwelijks van elkaar te onderscheiden zijn. Ze lijken op elkaar en zijn begrensd en beperkt in aantal.

Elk van hen is een helder bewijs dat bekrachtigd, bewezen en toegelicht wordt door net zoveel getuigen als het aantal dieren. Dus kunnen we uit deze drie werkelijkheden opmaken dat alle soorten dieren samen لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ zeggen en dit getuigen. Op deze manier lijkt het net alsof het aardoppervlak één groot mens is die naargelang zijn grootte getuigt dat er geen andere God is dan Allah en dit aan de bewoners van de hemel laat horen. De reiziger zag het op deze wijze en heeft er een duidelijke lezing uit getrokken.

Als uiting van de genoemde feiten wordt er op de zevende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

[4] De zeven eigenschappen zijn: leven, weten, horen, zien, willen, de macht en het woord.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِى وَحْدَتِهِ
اِتِّفَاقُ جَمِيعِ اَنْوَاعِ الْحَيْوَانَاتِ وَالطُّيُورِ الْحَامِدَاتِ الشَّاهِدَاتِ بِكَلِمَاتِ
حَوَاسِّهَا وَقُوَاهَا وَحِسِّيَّاتِهَا وَلَطَائِفِهَا الْمَوْزُونَاتِ الْمُنْتَظَمَاتِ الْفَصِيحَاتِ
وَبِكَلِمَاتِ جِهَازَاتِهَا وَجَوَارِحِهَا وَاَعْضَائِهَا وَآلَاتِهَا الْمُكَمَّلَةِ الْبَلِيغَاتِ
بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ اِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْاِيجَادِ وَالصُّنْعِ وَالْاِبْدَاعِ بِالْاِرَادَةِ
وَحَقِيقَةِ التَّمْيِيزِ وَالتَّزْيِينِ بِالْقَصْدِ وَحَقِيقَةِ التَّقْدِيرِ وَالتَّصْوِيرِ
بِالْحِكْمَةِ مَعَ قَطْعِيَّةِ دَلَالَةِ حَقِيقَةِ فَتْحِ جَمِيعِ صُوَرِهَا الْمُنْتَظَمَةِ
الْمُتَخَالِفَةِ الْمُتَنَوِّعَةِ الْغَيْرِ الْمَحْصُورَةِ مِنْ بُيَيْضَاتٍ وَقُطَيْرَاتٍ مُتَمَاثِلَةٍ
مُتَشَابِهَةٍ مَحْصُورَةٍ مَحْدُودَةٍ

Daarna wilde de nadenkende reiziger nog verder omhoog gaan in de mate van de oneindige kennis van God, wat een oneindig genot en innerlijke verlichting geeft. En terwijl hij hiervoor de wereld van de mensen binnen wilde treden, stonden de profeten vooraan om hem naar binnen uit te nodigen. De reiziger ging naar binnen en keek om te beginnen naar het verleden. Hij zag dat de volmaaktste en meest verlichting brengende onder de verschillende mensen de profeten waren (met wie vrede zij). Ze zeggen allemaal gezamenlijk لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ Met de kracht van heldere en bewezen wonderen verkondigen ze de éénheid van God. Tevens zag hij dat ze de mensen uitnodigen om in God te geloven en dat ze aan deze mensen les geven en kennis overdragen zodat ze hun dierlijkheid veranderen in een positie die gelijk staat aan die van de engelen. De reiziger ging op zijn knieën zitten om zich in deze leerrijke school bij de les aan te sluiten.

Hij zag dat de Schepper van het heelal in de hand van al die leraren, welke door de mensheid het meest worden geprezen, wonderen heeft gegeven, zodat ze hun profeetschap kunnen bevestigen en bewijzen. Telkens wanneer ze een wonder tonen wordt dit door een grote gemeenschap en een grote groep van de mensheid aangenomen en gaan die mensen over tot het geloof. Hieruit begreep de reiziger dat de werkelijkheid, die door honderdduizend serieuze en eerlijke personen gezamenlijk en met overeenstemming beoordeeld en bevestigd wordt, erg krachtig en ontwijfelbaar is. En dus begreep de reiziger ook wat voor een grote fout en wat voor een misdaad de opstandelingen tegen de Islam begaan: Ze ontkennen deze krachtige werkelijkheid die door zoveel trouwe verkondigers met ontelbare wonderen is ondertekend en bewezen. Vandaar dat de opstandelingen tegen de Islam een eindeloze straf verdienen en dat degenen die de profeten bevestigen en hun geloof aannemen gelijk hebben en in hun recht staan.

Zeker is het zo dat de wonderen die God geeft en die het doel hebben om de profeten letterlijk te bevestigen en hun gelijk te laten zien, en de klappen die de opstandelingen krijgen, en de vele persoonlijke volkomenheden van de profeten, die erop wijzen dat de profeten gelijk hebben, en hun juiste lessen en het krachtige geloof dat getuigt van hun eerlijkheid, en de opofferingsgezindheid, de ernst, de heilige boeken en bladzijden die zich in hun handen bevinden, en de leerlingen van de profeten die getuigen dat hun wegen juist en goed zijn en dat zij door het volgen van de profeten juistheid, volkomenheid, verlichting en overeenstemming bereiken en de overtuigende berichten, de geschiktheid, de steun en de harmonie die als bewijs dienen zo'n sterk bewijs is en zo krachtig is, dat geen enkele kracht op deze wereld dit kan uitdagen en wat helemaal geen kans overlaat aan twijfels en aarzelingen. De reiziger besefte dat de bevestiging van de geloofsfundamenten door alle profeten (met wie vrede zij) berust op een erg sterke bron.

Daarna, nadat de reiziger van hun lessen veel voordeel voor zijn geloof heeft opgedaan, wordt er, om de bovengenoemde lessen tot uitdrukking te brengen, op de achtste trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الَّذِى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِى وَحْدَتِهِ اِجْمَاعُ
جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ بِقُوَّةِ مُعْجِزَاتِهِمُ الْبَاهِرَةِ الْمُصَدِّقَةِ الْمُصَدَّقَةِ

Nadat de nieuwsgierige leerling erg veel genot aan de kracht van zijn geloof begon te ondervinden, verliet hij de bijeenkomst van de profeten en werd geroepen door de Godsdienstgeleerden die op een wetenschappelijk verklaarbare manier *(ilmeljakîn)* met sterke en niet te betwisten bewijzen de boodschap van de profeten bevestigden. De Godsdienstgeleerden worden erfgenamen van de profeten genoemd en zijn trouwe rechtsgeleerden en recht geleiden die over een zee aan wetenschap beschikken.

De reiziger ging naar hen toe, trad hun school binnen en zag dat de vraagstukken van het geloof, vooral die van de éénheid en het noodzakelijke bestaan van God, door duizenden voorzichtig en goed oplettende personen en hoge geleerden heel nauwkeurig en scherp is onderzocht, waardoor er geen haarbreedte aan twijfels meer overblijft. Ze beroepen zich op krachtige en overtuigende feiten, die samen zo'n sterk bewijs zijn, dat wanneer iemand een verstand zou hebben dat elk ander verstand overtreft, en een bewijs zou kunnen vinden dat alle bewijzen in zich bevat, dan zou die zich misschien tegen de bewijzen kunnen verzetten. Zo niet, dan kunnen de ontkenners alleen maar hun niet-te-bewijzen, negatieve vraagstukken, onwetendheid, stommiteit en verloochening kracht geven door eigenwijs hun ogen te sluiten. **Degene die zijn ogen sluit, verandert alleen voor zichzelf de dag in de nacht.**

Daadwerkelijk is het zo dat de oplettende personen en hoge geleerden met hun methode en fundamenten in het geloof overeenstemmen, ondanks dat hun gaven en professie erg verschillend zijn.

Van deze school begreep de reiziger dat het licht dat deze gerespecteerde leraren verspreiden, de helft van de aarde meer dan duizend jaar verlicht. Waarna zijn geloof zo krachtig werd, dat als men alle ontkenners zou verzamelen, ze hem nog geen haarbreedte zouden kunnen verbazen of schokken.

Als korte uitlating over de lessen die de reiziger in deze school heeft gekregen, wordt er op de negende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الَّذٖى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهٖ فٖى وَحْدَتِهٖ اِتِّفَاقُ
جَمٖيعِ الْاَصْفِيَاءِ بِقُوَّةِ بَرَاهٖينِهِمُ الزَّاهِرَةِ الْمُحَقَّقَةِ الْمُتَّفِقَةِ

Daarna, nadat de nadenkende reiziger de school verlaat, wilde hij zijn geloof nog sterker maken en nog verder ontwikkelen en samen met het ontwikkelen van zijn geloof wilde hij erg graag de verlichting voelen en het genot ondervinden die hij krijgt door zijn geloof te ontwikkelen van wetenschappelijk verklaarbaar niveau *(ilmeljakîn)* naar een niveau dat men ogenschijnlijke waarneming noemt *(ajneljakîn)*.

Terwijl hij zo stond na te denken, werd hij geroepen door duizenden en miljoenen heilige leiders om naar het *zikir*-huis te komen. Daar zag hij dat talloze kleine *zikir*-huizen zich uitstrekken tot woestijngrote, verlichtende, plezierige zikir-huizen. De leiders proberen daar de waarheid te ontdekken door zich in de *zikir*-huizen – de huizen van de leraren op de grote weg van Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) – te verdiepen. En zich in de schaduw van de hemelvaartreis van Ahmed (andere naam van Mohammed) te bevinden (vzmh). Tevens proberen ze de juistheid te controleren en op het niveau te komen waarbij ze alles met de ogen kunnen waarnemen. Ze steunen daarbij als onderzoeker en wonderdoener op hun uitkomst, wonderen en wat ze gezien hebben. Waarna ze gezamenlijk لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ zeggen. Hiermee verkondigen ze het noodzakelijk bestaan (*vücub-u vücud*) van God en Zijn éénheid.

De waarheid die de heilige geleerden en verlichte gidsen gezamenlijk, met overeenstemming, erg duidelijk en overzichtelijk hebben opgetekend, en met klaarblijkelijke zekerheid hebben bevestigd, wordt net zoals de zon die door de zeven kleuren van zijn zonnestralen herkenbaar is, herkend door de zeventig kleuren of misschien door net zoveel kleuren als er schone namen van God zijn, de steeds verschillende lichtgevende kleuren afkomstig van de eeuwige zon, de vele soorten lichtgevende kleuren en verschillende juiste derwisj orde en vele recht geleide groepen en verscheidene goede sekten. Verder zag hij dat de overeenstemming van de profeten (met wie vrede zij) en die van de erfgenamen van de profeten samen met de voorgeschreven toevalligheden van de heiligen en de plotselinge overeenstemming van deze drie gemeenschappen, een nog helderder bewijs zijn dan het daglicht dat de zon uitstraalt. Om het genot dat de bezoeker in het *zikir*-huis heeft ondervonden uit te drukken, wordt er als bewijs op de tiende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الَّذٖى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهٖ فٖى وَحْدَتِهٖ اِجْمَاعُ الْاَوْلِيَاءِ
بِكَشْفِيَّاتِهِمْ وَكَرَامَاتِهِمُ الظَّاهِرَةِ الْمُحَقَّقَةِ الْمُصَدَّقَةِ

Daarna, nadat de reiziger ervan overtuigd was dat het liefhebben van God, wat voortkomt uit het geloven en kennen van God, de belangrijkste en grootste perfectie van de mens is, of misschien wel de bron en het fundament van de vervolmaakte mens, hief deze wereldreiziger zijn hoofd omhoog. Hij wilde zich met al zijn kracht en alle zintuigen nog verder ontwikkelen in de kracht van zijn geloof en zijn kennis en vertelde zijn verstand dat het waardevolste in het heelal het leven is en alles wat er in het heelal bestaat omwille van het leven geschapen is. Tevens zei hij dat de waardevolste levende wezens degene zijn die een ziel bezitten en het waardevolste van deze wezens zijn degene die verstand hebben. En het is nu eenmaal zo dat de aarde voor de voortgang en uitbreiding van dit waardevolle leven elke eeuw, elk jaar zich vult en weer leegt. Zonder twijfel is het ook nodig dat de grote en sierende hemel een passende bevolking en passende bewoners moet hebben. Bewoners die ook leven, een ziel bezitten en verstand hebben. Want net zoals de aartsengel Gabriël (met wie vrede zij) in de nabijheid van Mohammed (vz-

mh) door de aanwezige volgelingen in een gedaante te zien was, gebeurde het ook dat de engelen te zien waren en dat er met hen werd gesproken. Sinds vroeger wordt dit met ontwijfelbare bevestigingen doorverteld en overgeleverd. Als dat zo is, zou ik graag willen dat ik ook met die wezens in het luchtruim kon praten, zodat ik te weten kan komen hoe zij erover denken. Want aan hen is het belangrijkste woord over de Schepper van het bestaan.

Terwijl hij zo erover nadacht, hoorde hij opeens een stem uit de hemel komen die zei: "Je wilt ons nu eenmaal spreken en naar onze lessen luisteren. De vraagstukken van het geloof met als belangrijkste de Qur'an van de profeet Mohammed (vzmh), waarvan de verkondiging een wonder is, hebben wij als tussenpersonen overgeleverd en vandaar dat wij als eerste het geloof hebben aangenomen.

Tevens hebben de goede geesten die voor de mensen een vorm hebben aangenomen en zich aan de mensen vertonen, zonder zich af te scheiden, met volledige overeenstemming het noodzakelijk bestaan van de Schepper van het heelal en Zijn éénheid en Zijn heilige eigenschappen bevestigt en eensgezind en succesvol verkondigt."

De talloze overeenstemmingen en overeenkomsten van deze berichten zijn een gids zo verlichtend als de zon. De reiziger leerde wat zij zeiden waardoor het licht van zijn geloof stralender werd en tot aan de hemel reikte.

Om een kort voorbeeld te geven van de les die de reiziger van de engelen heeft gekregen, wordt er op de elfde trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذٖى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهٖ فٖى وَحْدَتِهٖ
بِاِخْبَارَاتِهِمُ الْمُتَطَابِقَةِ الْمُتَوَافِقَةِ اِتِّفَاقُ الْمَلٰئِكَةِ الْمُتَمَثِّلٖينَ لِاَنْظَارِ النَّاسِ وَالْمُتَكَلِّمٖينَ مَعَ خَوَاصِّ الْبَشَرِ

Na in de wereld der getuigenissen, gedaanteverwisseling en die van de materie van de verschillende uitgesproken en niet uitgesproken groepen lessen te hebben genomen, heeft onze gast, brandend van nieuwsgierigheid en verlangen, nog de wens om door de wereld van het verborgene en de tussenwereld (de wereld tussen het waarneembare en de onzichtbare) te reizen, om zo deze te bestuderen en de waarheid diepgaand te onderzoeken. Dan opent zich de deur naar de vredevolle en verlichte harten en de recht geleide en verlichte hersenen, wat de kern is van alle menselijke wezens die zich onder alle groepen van de bevolking bevinden en die de vruchten van het heelal zijn. Want de mens kan, ondanks zijn kleinheid, in gedachte het gehele heelal in zich bevatten.

Hij zag dat zij de tussenwereld der mensen vormen, die zich tussen de onzichtbare en de bevestigde wereld bevinden. Verder zag hij de twee punten waar de twee werelden elkaar beroeren en in elkaar overgaan op een manier zoals die bij de mens past en zei tegen zijn hart en zijn verstand:

"Kom, de weg door de poort, die jullie zijn, en die naar de waarheid leidt, is veel korter. We moeten niet net zoals op de wegen die we tot nu toe hebben gevolgd, steeds van het taalmedium onze lessen nemen, we moeten ons nut ook halen uit hun bijzondere eigenschappen in het geloof, en hun kleuren." Zo begon hij met zijn studie…

Hij erkende dat de vredevolle en verlichte harten en het recht geleide en verlichte verstand ondanks dat de eigenschappen erg veelzijdig zijn en hun wegen ver van elkaar af liggen of zelfs tegenstrijdig zijn, dat zij met hun rechtlijnigheid en verlichte duidelijkheid van hun denken, in de zelfverzekerdheid en de overtuiging van het geloof, dat op sterke bewijzen rust, en in de leer van de éénheid, volledig met elkaar overeenstemmen. Dit betekent dat ze steunen op en zich verbonden voelen aan een waarheid, die niet te veranderen is. Haar wortels zijn diep in de waarheid doorgedrongen en kunnen er niet meer uitgetrokken worden. Zo vormt hun éénduidigheid in de éénheid en in het fundament van het geloof, die er moet bestaan, een verlichte ketting die niet kan worden verbroken en een raam dat zich naar de werkelijkheid opent.

Nu zag hij: Ook al zijn de wegen, die ze ingeslagen zijn, zo ver van elkaar verwijderd, en van elkaar verschillend, al hun harten zijn het standvastig en oplichtend eens over de geloofsfundamenten, de rustige toevlucht, de ontdekking, die hen verstelt doen staan, de te volgen weg en de beloften, die ze erkennen, en over de leer van de éénheid, die ze allemaal met elkaar verenigt. Dit betekent dat deze verlichte harten, die op de waarheid ingesteld zijn, naar de waarheid reiken, de waarheid vinden en deze handhaven en waarvan elk een kleine troon van de erkenning van God, een spiegel van Goddelijke Alleenvolkomenheid (*samed*)[5] is, en een raam dat zich naar de waarachtige Zon opent en deze tegelijkertijd weerkaatst met een reusachtige spiegel die de oppervlakte van de zee bestrijkt. Hun overeenstemming en eensgezindheid in het bestaan en de éénheid van de Noodzakelijk Bestaande is een perfecte wegwijzer en een grote gids, die hen niet laat schokken of verbazen. Want het is op geen enkele manier, geen enkele wijze en geen enkele waarschijnlijkheid mogelijk dat een andere inbeelding dan de werkelijkheid, een onwerkelijke gedachte en een irreële eigenschap deze zo scherpe en alles ziende ogen allemaal tegelijkertijd bedriegt of iets voorspiegelt. Hieruit begreep de reiziger dat het kapotte en bedorven verstand dat dit mogelijk houdt, zelfs wordt verworpen door de domme filosofen die dit heelal ontkennen. En zei met zijn verstand en zijn hart gezamenlijk: "Ik geloof in God."

Om een klein voorbeeld te geven van de geloofskennis die de reiziger van het oprechte verstand en de verlichte harten heeft geleerd, wordt op de dertiende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

---

[5] De betekenis van "samed" is: degene die zelf van niemand afhankelijk is, maar van wie iedereen afhankelijk is.

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ
إِجْمَاعُ الْعُقُولِ الْمُسْتَقِيمَةِ الْمُنَوَّرَةِ بِاعْتِقَادَاتِهَا الْمُتَوَافِقَةِ وَبِقَنَاعَاتِهَا
وَيَقِينِيَّاتِهَا الْمُتَطَابِقَةِ مَعَ تَخَالُفِ الْاِسْتِعْدَادَاتِ وَالْمَذَاهِبِ وَكَذَا دَلَّ
عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ اِتِّفَاقُ الْقُلُوبِ السَّلِيمَةِ النُّورَانِيَّةِ
بِكَشْفِيَّاتِهَا الْمُتَطَابِقَةِ وَبِمُشَاهَدَاتِهَا الْمُتَوَافِقَةِ مَعَ تَبَايُنِ الْمَسَالِكِ وَالْمَشَارِبِ

Nu vraagt de reiziger op de reis door zijn verstand en zijn hart: “Wat zal de wereld van het verborgene wel niet zeggen?” en klopt in deze gedachten met veel nieuwsgierigheid op de poorten van de verborgen wereld.

Daar werd hem duidelijker dan woorden en reden dat het Wezen Dat Zich in deze materiële wereld voorstelt met Zijn werken en Zijn houding en zoveel sierlijke, vernuftige kunstwerken aan de andere kant van het onzichtbare gordijn moet bevinden. Door zoveel zoete, versierde en talloze Goddelijke giften te geven wil Hij de mensen van Zich laten houden en wil Hij Zijn verborgen perfecties met zoveel wonderbaarlijke, vakkundige en eindeloze kunstwerken aan de mensen tonen. Zoals Hij dat met Zijn daden en Zijn handelen doet, drukt Hij Zich in elk geval ook met woorden en spraak uit en geeft Zichzelf daarin te kennen en bewerkstelligt dat de mensen van Hem houden. Dan zegt de reiziger over de verborgen wereld: “Wij moeten Hem op grond van Zijn openbaring leren kennen.” En trad met zijn hart de onzichtbare wereld binnen. Hij zag daar met het oog van zijn verstand:

De feiten van de openbaring overheersen in heel de onzichtbare wereld en vertonen zich daar met grote kracht. Bijvoorbeeld de getuigenis van Gods bestaan en Zijn éénheid wordt met de waarachtigheid van de openbaring en ingeving, die uit de onzichtbare wereld komt, bewezen. Dit bewijs is een bewijs dat veel sterker is dan dat van het heelal en de getuigenissen van de schepselen. Het is zo dat de getuigenis voor Zichzelf, Zijn bestaan en Zijn éénheid niet alleen afhankelijk van hen blijft, Hij maakt Zich ook openbaar door Zijn eeuwig woord dat bij Hem past. En Zijn woord is tevens grenzeloos, alwijs en alziend in Zijn kennis en Zijn macht. En zoals Hij door het karakter van Zijn woord wordt herkend, zo kunnen wij Zijn eigenschappen ook door Zijn manier van betoog herkennen.

Inderdaad zijn de overleveringen van honderdduizend profeten, die in hun berichten overeenstemmen, een realistisch, zichzelf bewijzende openbaring. Ze tonen met hun bewijzen aan dat ze tot profeet en boodschapper van de Goddelijke boodschap zijn verkozen en geven ons de heilige boeken en hemelse geschriften, die de vruchten van de openbaring zijn. Deze worden door de overweldigende meerderheid van de mensheid bevestigd, als leidraad aangenomen en nageleefd. Hieruit blijkt dus ook heel duidelijk dat het bestaan van de openbaring (van God) een vaststaand feit is.

Dit bevestigde de reiziger en hij begreep dat de werkelijkheid van de openbaring in vijf heilige waarheden tot uitdrukking komt en daar het goede in vindt.

Ten eerste:

اَلتَّنَزُّلَاتُ الْإِلٰهِيَّةُ إِلَى عُقُولِ الْبَشَرِ

Om zo te spreken dat het menselijke intellect het kan begrijpen, is een Goddelijke gift. Inderdaad heeft Hij aan alle schepselen die een ziel bezitten, de vaardigheid gegeven om te spreken. En Hij begrijpt hun spraak. Vandaar dat Hij zeker met een eigen spraak deel zal nemen aan de dialogen, want dat behoort tot Zijn Goddelijke heerschappij.

Ten tweede: Degene Die het heelal met zoveel eindeloze uitgaven van boven tot onder zo wonderbaarlijk heeft geschapen en Zijn perfecties met duizenden tongen kenbaar maakt, zal Zichzelf zeker met Zijn eigen woorden voorstellen.

Ten derde: Zoals Hij de smeekbeden en dankgebeden van de mens met daden beantwoordt, zo behoort het ook tot de kenmerken van Zijn scheppingskracht om deze met woorden te beantwoorden. Want Hij heeft de mens als beste schepsel van het bestaan uitverkoren en laat hem tevens tot de meest behoeftigen, zwakken en gewilligen behoren.

Ten vierde: De gave van het woord is een verschijnsel met scherpe duidelijkheid die absoluut noodzakelijk is voor de wetenschap en het leven. Vandaar dat in een wezen dat alles omvattende wijsheid en een eeuwig leven bezit, het woord ook zeker in een omvattende en eeuwige vorm te vinden zal zijn.

Ten vijfde: Een Wezen die aan de geliefde, liefdevolle, en bezorgde schepselen, meest behoeftig naar houvast en steun, die er het meest naar verlangen om hun Heer en Koning te vinden en die arm en behoeftig zijn, deze schepselen zwakheid en gedrevenheid, armoede en behoeftigheid, zorgen om de toekomst, liefde en verering geeft, moet als teken van Zijn Goddelijkheid de mens zeker met woorden bericht geven van Zijn bestaan.

Daar begreep hij dat de Goddelijke neerdaling, de Goddelijke zelfopenbaring, de tegemoetkoming van de Barmhartige, het woord van de Hooggeprezene en de mededeling van de Enige Waarheid, die allemaal gezamen-

lijk in de hemelse openbaring te vinden zijn, in hun totaliteit een bewijs zijn voor Zijn éénheid en Zijn noodzakelijk bestaan. Dit is voor de reiziger een bewijs dat nog helderder is dan het bewijs van de aanwezigheid van de zon door haar zonnestralen.

Daarna keek de reiziger naar de ingevingen en zag dat de zuivere ingevingen op één of andere manier mededelingen van de Heer zijn, en op openbaringen lijken, maar er zijn twee verschillen.

Het eerste verschil: Een openbaring is een Goddelijke overlevering en gebeurt meestal door de bemiddeling van een engel, terwijl een ingeving zonder bemiddeling van een engel gebeurt. Zo heeft een koning bijvoorbeeld, twee manieren om te praten of bevelen te geven.

Ten eerste: Als het heel algemeen om zijn majestueus koninkrijk en om zijn soevereiniteit gaat, dan stuurt hij een boodschapper naar de burgemeester. Om de praal van zijn heerschappij en om het belang van zijn opdracht te tonen, bespreekt hij eerst alles met zijn afgevaardigden en verkondigt daarna zijn bevel.

Ten tweede: Wanneer hij niet namens zijn koninkrijk, niet openlijk in de naam van de koning, maar veeleer in zijn eigen naam, omwille van een persoonlijke zaak, of een zaak van minder betekenis, spreekt, dan uit hij zich persoonlijk d.m.v. een dienstbode, een ondergeschikte dienaar of met behulp van zijn privé telefoon.

Zo ook doet de Oereeuwige Koning, als Heer van alle werelden en de Schepper van het hele bestaan Zijn woorden overbrengen in de vorm van openbaringen en in de vorm van veelomvattende overleveringen, die hetzelfde resultaat geven als een openbaring. Daarnaast doet Hij ook als Heer van elk mens en Schepper van al het levende, Zijn woorden op een persoonlijke manier overbrengen, maar achter vele sluiers, afhankelijk van de opgave.

Het tweede verschil: Openbaringen zijn schaduwloos, rein en alleen maar bestemd voor uitverkorenen. Wat ingevingen betreft, deze zijn schaduwachtig, onzuiver van kleur en gericht aan iedereen. Er zijn ingevingen die aan de engelen worden medegedeeld, ingevingen gericht aan de mensen en ingevingen voor dieren (instinct!). Zo zijn er de meest verscheidene en hoogst onderscheiden vormen van ingevingen, talrijk als de druppels van de zeeën, en deze zijn de bron voor de verspreiding van de woorden van de Heer.

لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي

16

Hier begreep de reiziger dat dit vers dit aspect van commentaar voorziet.

Hierna bekeek hij de wijsheid, de essentie en de getuigenis achter de ingevingen. Hij zag dat de wijsheid, essentie en vrucht (van de ingevingen) uit vier lichten bestaan.

Ten eerste: Zoals Godsliefde *(teveddüd-ü ilâhi)* inhoudt dat Hij door middel van daden Zijn schepselen aanzet van Hem te houden, zo ook is het bevorderlijk voor Zijn Goddelijke vriendschap *(vedûdiyyet)* en Zijn barmhartigheid dat Hij door Zijn woord, Zijn aanwezigheid en Zijn vertrouwd gesprek, de schepselen van Zich laat houden.

Ten tweede: Zoals Hij de smeekbeden van Zijn dienaren met daden beantwoordt, behoort het ook tot de kenmerken van Zijn barmhartigheid om deze van achter een sluier met woorden te benaderen.

Ten derde: Het is een noodzakelijkheid van Zijn Goddelijke heerschappij om schepselen die door rampen worden getroffen, in moeilijkheden zitten, hulp willen, schreeuwen en smeken, niet alleen met daden bij te staan, maar ook met het ingeven van woorden, zoals in een bespreking.

Ten vierde: Nu begreep de reiziger dat de Heer Zijn schepselen die een bewustzijn hebben, hun zwakte, hun nood, hun benodigdheden, hun verlangen en hun wil om hun Koning, hun Beschermer en hun Leider te vinden, tegemoet komt door Zijn bestaan, Zijn aanwezigheid, en Zijn bescherming met daden merkbaar te maken, en dat het evenzo een gevolg is van Zijn Goddelijke liefde en Zijn barmhartigheid om enige echte ingevingen, vergelijkbaar met de spraak van de Heer, in te geven via de verbinding met het hart, en die betrekking heeft op een enkel schepsel, afhankelijk van zijn mogelijkheden, om zo Zijn bestaan en Zijn aanwezigheid duidelijk te maken.

Daarna bekeek hij wat de ingevingen getuigen en constateerde het volgende: Als we de onmogelijkheid eens accepteren dat de zon leven en bewustzijn bezit, en de zeven kleuren van zijn licht zijn zeven eigenschappen zijn, dan is de straling en de werking van zijn licht op de een of andere manier een communicatie. In dit geval is haar beeld en haar straling te zien in alle spiegelende zaken. Zij kan met elke spiegel elk glanzend ding, glassplinters, waterbelletjes en druppels, en zelfs met elk glanzend stofdeeltje, afhankelijk van diens kunnen, spreken en tegemoet komen aan hun benodigdheden. En men zal met eigen ogen zien dat dit alles getuigt van het bestaan van de zon, en dat geen handeling een andere handeling van haar stoort en dat geen enkel gesprek met een ander gesprek van haar in de war komt. Precies zoals in dit voorbeeld is nu ook te begrijpen dat de Koning in Zijn Majesteit van eeuwigheid naar eeuwigheid, de Glorierijke Schepper van al het bestaan in Zijn volkomenheid *(zülcemâl)* het woord van de Eeuwige Zon, net zoals Zijn kennis en kracht, in elk ding laat zien, en het daarin laat weerspiegelen, afhankelijk van het vermogen. En dat geen enkele vraag met een andere vraag, geen enkele handeling met een andere handeling en geen enkel gesprek met een ander gesprek in de war komt, noch verstoord wordt. De reiziger begreep ook dat al deze werken, gesprekken en ingevingen ieder afzonderlijk en allen tezamen bewijzen en getuigen van de aanwezigheid van Die Eeuwige Zon, de Noodzakelijk Bestaande en Zijn éénheid en alomvertegenwoordigheid *(vahdet ve ehadiyyet)*, met een wetenschap die dicht bij ogenschijnlijke zekerheid ligt.

Als klein teken van het bewijs dat de nieuwsgierige gast uit de wereld van het verborgene heeft gehaald, wordt er op de veertiende en vijftiende trede van de eerste uiteenzetting gezegd:

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ إِجْمَاعُ جَمِيعِ الْوَحْيَاتِ الْحَقَّةِ الْمُتَضَمِّنَةِ لِلتَّنَزُّلَاتِ
الْإِلٰهِيَّةِ وَلِلتَّكَلُّمَاتِ السُّبْحَانِيَّةِ وَلِلتَّعَرُّفَاتِ الرَّبَّانِيَّةِ وَلِلْمُقَابَلَاتِ
الرَّحْمَانِيَّةِ عِنْدَ مُنَاجَاتِ عِبَادِهِ وَلِلْإِشْعَارَاتِ الصَّمَدَانِيَّةِ لِوُجُودِهِ
لِمَخْلُوقَاتِهِ وَكَذَا دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ اتِّفَاقُ الْإِلْهَامَاتِ
الصَّادِقَةِ الْمُتَضَمِّنَةِ لِلتَّوَدُّدَاتِ الْإِلٰهِيَّةِ وَلِلْإِجَابَاتِ الرَّحْمَانِيَّةِ
لِدَعَوَاتِ مَخْلُوقَاتِهِ وَلِلْإِمْدَادَاتِ الرَّبَّانِيَّةِ لِاسْتِغَاثَاتِ عِبَادِهِ
وَلِلْإِحْسَاسَاتِ السُّبْحَانِيَّةِ لِوُجُودِهِ لِمَصْنُوعَاتِهِ

Daarna zei de reiziger tegen zichzelf: Ik zoek nu eenmaal met behulp van het bestaan mijn Koning en mijn Schepper, dan moet ik naar "de gelukkige eeuw" gaan, zodat ik ten eerste Mohammed de Arabier (vzmh) kan bezoeken. Hij die het befaamdste van het bestaan is, en zelfs met de bevestiging van zijn vijanden de meest volmaakte is, en die de grootste commandant en de beroemdste heerser en het grootste in woord is, en het meest briljante verstand bezit en door de Qur'an en veertien trotse eeuwen wordt verlicht. Om hem te vragen naar Degene Die de reiziger zocht, ging die reiziger samen met zijn verstand die eeuw binnen.

Hij zag dat die eeuw daadwerkelijk door die persoon (vzmh) een gelukkige eeuw voor de mens is geworden. Want met behulp van het licht heeft hij in korte tijd een volk dat uit nomaden en analfabeten bestond, leraar en heerser van de wereld gemaakt. De reiziger zei tegen zijn verstand: "Wij moeten van deze geweldige persoon (vzmh) ten eerste de waarde, de gelijkheid van zijn woorden en de juistheid van zijn verkondigingen te weten komen, en daarna moeten we hem over onze Schepper bevragen. En hij begon zijn onderzoek. Van de talloze bewijzen waaraan niet getwijfeld hoeft te worden, zullen hier alleen maar negen bewijsvoeringen kort worden aangehaald:

De eerste: Deze persoon (vzmh) bezit alle goede eigenschappen en heeft een uiterst goed karakter. Dit wordt zelfs door zijn vijanden bevestigd. En zoals hij met een beweging van zijn vinger de maan in tweeën deed splitsen, wat wordt bekrachtigd met de verzen

وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى [17]

en met een handjevol zand dat hij naar de vijand wierp, in het gezicht van het hele leger terecht kwam en hiermee de vijand op de vlucht jaagde, en zijn leger dat zonder water zat, liet drinken van het water dat uit de vijf vingers van zijn hand stroomde, alsof het de bron in het paradijs was, zo zijn er nog honderden wonderen die uit zijn hand tevoorschijn zijn gekomen en die allemaal zonder enige twijfel zijn overgeleverd en onweerlegbaar zijn.

Omdat van deze wonderen er meer dan driehonderd in de 19de brief: "De wonderen van Ahmed", wat een buitengewoon wonderbaarlijk werk is, met overtuigende bewijzen zijn uitgelegd, laat hij deze uitleg aan die brief over en zei: **"Deze persoon (vzmh) die met zoveel zuivere eigenschappen en een dergelijk goed karakter een grote zee aan wonderen toont, is zeker degene met het meest juiste woord. Het is onmogelijk dat hij zich verlaagt tot oplichterij, leugens en fouten, welke het werk is van een laaghartige bedrieger."**

De tweede: In zijn hand bevindt zich een verkondiging van de Eigenaar van dit heelal en deze verkondiging wordt elke eeuw door meer dan driehonderd miljoen mensen geaccepteerd en bevestigd. Deze verkondiging, die de veelgeprezen Qur'an is, is zelf op zeven manieren een mirakel. Dat deze Qur'an tevens in veertig opzichten een wonder en het woord van de Schepper van het bestaan is, wordt met sterke bewijzen in het 25ste woord, "De wonderen van de Qur'an", die de zon van de Risale-i Nur en een bekende uiteenzetting is, gedetailleerd uitgelegd. Wij verwijzen voor deze wonderen naar dat werk, waarna de reiziger zei: **"Een persoon (vzmh) die de overleveraar en de verkondiger van een dergelijk waar en waarachtig bericht is, kan niet liegen en van hem kan geen leugen ontdekt worden, want dat zou een belediging van het bericht en een verraad aan de Berichtgever betekenen."**

De derde: Die persoon (vzmh) bracht de Islamitische wetten, de Islam, de Godsdienstuitoefening, de smeekbeden, de uitnodiging (tot de religie) en het geloof *(imân)* op een manier die tot nu toe nog niet heeft bestaan en die nooit zal bestaan. En een betere manier dan deze is er niet en zal er ook nooit zijn. Want de Islamitische wetten, afkomstig van een persoon (vzmh) die analfabeet is, regeren de mensen veertien eeuwen, nu één vijfde deel van

de mensheid, in gerechtigheid, waarheid en nauwkeurigheid, met talloze wetten, waardoor het geen vergelijking toelaat.

Tevens is de Islam, die door de daden, woorden en houdingen van een analfabeet tot stand is gekomen, elke eeuw voor driehonderdmiljoen mensen een gids en een toevlucht, voor hun verstand een leraar en een leider, voor hun hart een verlichter en een reiniger, voor hun ziel een opvoeder en een leermeester, voor de ontkieming en de ontwikkeling van hun ziel de bron en de oorzaak en dus in dit opzicht met niets anders te vergelijken en zal nooit met iets anders vergeleken kunnen worden.

Tevens bevindt hij zich voor wat alle soorten van Godsdienstuitoefeningen betreft steeds op de voorste rij... En wat de terughoudendheid van het verbodene en de Godvrezendheid betreft, bevindt hij zich in zijn vroomheid boven iedereen... En ondanks dat hij steeds in gevecht en strijd gewikkeld raakte, deed hij eerbiedig zijn plichten tot in de diepste geheimen van de Godsdienstoefeningen, waarbij hij niemand imiteerde. Zo begon hij op de beste manier, waarbij hij het begin en het einde aan elkaar knoopte. Dit kent geen voorbeeld en zal het ook nooit kennen.

Tevens beschrijft hij in de djewschen-ül kebir, wat één van zijn vele duizenden smeekbeden is, zijn Heer met volledige kennis van Hem, op een niveau dat van zijn tijd tot aan heden door alle Godskenners en heiligen bij elkaar niet bereikt is en die dit niveau van beschrijving nooit kunnen bereiken. Dit betekent dat hij (vzmh) ook in zijn smeekgebed geen gelijke heeft.

Degene die een kleine vertaling van één van de negenennegentig delen van de Risale-i Münacat (uiteenzetting in de vorm van een smeekgebed) bekijkt, zal toegeven dat zelfs de Djewschen geen gelijke heeft.

Tevens, wat zijn oproep tot het geloof en de uitnodiging van de mensen tot de waarheid betreft, heeft hij zo'n doorzettingsvermogen, geduld en moed getoond; toen grote staten en grote levensbeschouwingen, ja zelfs toen zijn eigen volk, zijn eigen afstammelingen, zijn eigen oom zich vijandig tegen hem opstelden, heeft hij niet het geringste deeltje aan twijfel, paniek of angst getoond en heeft op eigen houtje zijn verkondiging aan de wereld medegedeeld en is aan het hoofd van de wereld gekomen en heeft de Islam leider van de wereld gemaakt. Dit bewijst dat hij in zijn roep en zijn uitnodiging geen gelijke kent.

En ook wat zijn geloofsovertuiging betreft heeft hij een zodanig bijzondere kracht, buitengewone overtuiging, wonderbaarlijk naarbuitentreden en een verheven, alles verlichtend geloof, dat zelfs toen alle gedachten en geloven, alle kennis van de geleerden en de wetenschap van de heiligen die destijds de wereld beheersten, tegen hem waren, het niet met hem eens waren en zijn gedachten niet accepteerden, dat hij desondanks noch aan zijn overtuiging, noch aan zijn geloof, noch aan zijn vertrouwen en noch aan zijn acceptatie begon te twijfelen, te aarzelen, in zijn geloof afzwakte of zijn vertrouwen kwijtraakte... Het is zelfs zo dat zijn bondgenoten *(sahabe)* en alle heiligen die in de wetenschap over het geestelijke via de ladder van het geloof omhoog gaan, telkens via de trede van zijn geloof zegeningen hebben ontvangen en hem telkens op de hoogste trap aantroffen, wat weer bewijst dat hij geen gelijke in zijn overtuiging heeft.

De reiziger begreep nu dat een eigenaar van zulke onvergelijkbare Islamitische wetten, zo'n schaduwloze Islam, buitengewone Godsdienstuitoefeningen en geweldige smeekbeden, en zo'n iedereen aansprekende uitnodiging en wonderbaarlijk geloof zeker op geen enkele manier kan liegen of iemand kan bedriegen. En dit werd ook door het verstand van de reiziger bevestigd.

De vierde: Net zoals alle profeten bij elkaar (met wie vrede en zegeningen zij) een sterk bewijs zijn voor het bestaan en de éénheid van Allah, zo zijn zij ook een sterke getuigenis voor de boodschap en de waarachtigheid van deze persoon (vzmh). Want de heilige eigenschappen en de wonderen die bewijzen dat zij profeten waren en die hun waarachtigheid en hun opdracht bevestigden, zijn in deze persoon (vzmh) in een perfectere vorm en op een betere manier terug te vinden. Hiervan is de geschiedenis getuige. Dit betekent dat net zoals de Thora, de Bijbel, de Psalmen en de geschriften van de overige profeten met woorden de komst van deze persoon (vzmh) aan de mensen hebben voorspeld, – meer dan twintig duidelijke voorbeelden van de tekenen in de heilige geschriften die deze blijde boodschap verkondigen hebben wij in de 19de brief verklaard en bewezen – zo bewijzen ook de profeten met hun houding oftewel hun profeetschap en hun wonderen dat deze persoon in zijn profetie en zijn opgave boven iedereen staat en de meest perfecte is, en hiermee onderschrijven ze zijn boodschap. Zo begreep de reiziger dat de profeten net zoals zij door hun verbondenheid en hun woorden het bewijs leveren voor de éénheid van God, zij ook door hun houding en hun overeenstemming getuigen van de oprechtheid van deze persoon.

De vijfde: En net zoals duizenden heiligen die door zijn regels, educatie, onderwerping, en navolging de werkelijkheid, gerechtigheid en volkomenheid, de trap van geestelijk vooruitzien, Goddelijke giften en ooggetuigenis hebben bereikt en de éénheid van Allah getuigen, zo ook getuigen ze overeenstemmend en gezamenlijk van de oprechtheid en de boodschap van deze persoon (vzmh) die hun leraar is. Zij hebben met het licht van hun heiligheid een deel van de waarheden uit de verborgen wereld mogen aanschouwen, en deze allemaal met het licht van hun geloof ofwel op een wetenschappelijk verklaarbare manier, of door waarneming met hun ogen of door waarneming met hun zintuigen geaccepteerd en bevestigd en hiermee de graad van werkelijkheid en oprechtheid van deze persoon (vzmh), die hun leraar is, net zo duidelijk laten zien als de helderheid van de zon.

De zesde: Net zoals de zestigmiljoen heiligen, de geleerden en de filosofen die door de lessen en de educatie van de heilige werkelijkheden die hij gebracht heeft, de hooggeplaatste wetenschap die hij bedacht heeft, en de

Godskennis die hij bezat, op de hoogste trap van de wetenschap terecht kwamen, en hiermee de werkelijk stevige fundamenten van de boodschap van deze persoon, de éénheid van Allah, met sterke voorbeelden gezamenlijk bevestigen en bewijzen, zo ook bewijzen ze gezamenlijk de gerechtigheid en de waarheid van de woorden van deze grote leraar, deze buitengewone meester, en is het een bewijs voor zijn profeetschap en zijn oprechtheid, zo helder als het licht van de dag. Zo is de Risale-i Nur met zijn 130 delen een uniek bewijs voor de oprechtheid van deze persoon.

De zevende: De grootste groep die men familieleden en bondgenoten *(ashab)* noemt en die na de profeten door hun begrip, verstand en perfecties tot de beroemdste, eervolste, roemrijkste en vroomste groep van de bevolking behoorden en met hun scherpe blikken, uiterst nieuwsgierig en met volledige concentratie en oplettendheid alle privé en openbare handelingen, denkwijzen en houdingen van deze persoon onderzochten, inspecteerden en nauwkeurig observeerden, concludeerden hieruit overeenstemmend en verenigd dat deze persoon (vzmh) de meest oprechte, verhevenste, eerlijkste en waarachtigste persoon op de wereld is. En dus begreep de reiziger dat hun conclusie die berust op hun sterk geloof en onweerlegbare bewijzen, een bewijs is net zo sterk als de dag de aanwezigheid van de zon bewijst.

De achtste: Net zoals het heelal een bewijs is voor een bouwmeester, schrijver en decorateur die hem schiep, organiseerde en ordende en erover beschikt als over een paleis dat hij gebouwd heeft, of een boek dat hij geschreven heeft, of een museum dat hij gesticht heeft of een tentoonstelling die hij heeft opgezet, zo bewijst het ook de noodzakelijkheid en de aanwezigheid van een groot voorbeeld, een eerlijke ontdekker, een oprechte leraar en meester die de werkelijkheden ontdekt en leert, die het doel van God met betrekking tot de schepping van het heelal weet en laat weten, die de Goddelijke wijsheden achter de verandering in het bestaan leert, het resultaat van de plichtsgetrouwe bewegingen leert, het belang, de essentie en de perfecties van het bestaan verkondigt en de betekenis van dit grote boek aan ons uitlegt.

De reiziger begreep dat deze opgave door deze persoon (vzmh) op de beste manier vervuld is, en dat dit een bewijs is voor zijn plichtsgetrouwheid en tevens een bewijs dat hij de grootste en oprechtste ambtenaar van de Schepper van het heelal is.

De negende: Het is nu eenmaal zo dat er Iets achter het gordijn is Dat Zijn geestrijke en wijze kunstwerken Zijn kennis en volmaakte kunstvaardigheid wil laten zien. En Die met Zijn ontelbaar sierlijke en versierde schepselen Zich bekend wil maken en van Zich wil laten houden. En Die met Zijn oneindig smakelijke en waardevolle Goddelijke giften dankbaarheid en lofprijzingen (bij de mens) wil opwekken. En Die liefdevol en wakend in de gemeenschappelijke voedselvoorziening en opvoeding voorziet en zelfs de lekkerste smaken voor de tong en de drang naar alle soorten genot bevredigt en met Goddelijke gerechten en gastmalen Zijn heerschappij erkentelijk, dankbaar en Godlovend laat zijn. Zo zal Hij voorzeker met geweldige en wonderbaarlijke zaken en werken, en met afschrikwekkende en wijze opdrachten en werkstukken, zoals de afwisseling in de seizoenen en de wisselingen van de dag en de nacht, Zijn koninkrijk duidelijk maken, de mensen overhalen te geloven en hun met gebogen hoofd in overgave te laten gehoorzamen. En door het goede en de goede mensen te beschermen en het slechte en de slechte mensen te stoppen en de onderdrukkers, tirannen en leugenaars met "natuurrampen" te vernietigen laat Hij Zijn gerechtigheid en rechtvaardigheid zien.

Voorzeker en zonder twijfels zal het meest geliefde schepsel van dit geheimzinnig Wezen Zijn meest oprechte dienaar zijn; iemand die de bovengenoemde taken volledig verricht, die het voorbeeld voor de schepping is, Zijn geheimen te weten komt en ontdekt, en die altijd in de naam van die Schepper handelt en van Hem hulp en succes (in zijn zaken) verwacht en dit ook krijgt. En deze persoon zal niemand anders zijn dan de persoon die ze Mohammed-i Kureyshi noemen (vzmh).

Tevens zei de reiziger tegen zijn verstand: "Het is nu eenmaal zo dat de bovengenoemde negen waarheden van de oprechtheid van deze persoon getuigen. Voorzeker is deze persoon de trots van alle nakomelingen van Adam en de oorzaak van de eer van dit bestaan. En hij is het waardig om de trots van het bestaan en de eervolste onder de zonen van Adam genoemd te worden. En de barmhartige overleveringen die zich in zijn hand bevinden, de Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is en die uit het invloedrijke koninkrijk van het geestelijke komt, veroverde de harten van de helft van de wereldbevolking. En zijn persoonlijke volkomenheden en verheven eigenschappen laten zien dat hij de belangrijkste persoon van het bestaan is. Aan hem is het belangrijkste woord over onze Schepper. Kom hier en kijk! Deze buitengewone persoon steunt op zijn honderden openlijke, duidelijke en niet te betwijfelen wonderen en de duizenden verheven en diepgaande werkelijkheden van zijn geloof. De essentie van zijn roeping en het doel van zijn leven is het bestaan van de Noodzakelijk Bestaande en Zijn éénheid, eigenschappen en schone namen te betuigen, te bewijzen en deze Noodzakelijk Bestaande te bevestigen, te verkondigen en te laten kennen. Dit betekent dat deze persoon de geestelijke zon van het bestaan en het stralendste voorbeeld voor onze Schepper is. Hij die ze habiboellah (de geliefde van Allah) noemen."

Er zijn drie groepen die zich niet laten bedriegen en die niemand bedriegen en die zijn getuigenis bekrachtigen, bevestigen en verzegelen.

De eerste: "Wanneer de sluier van het verborgene open zou gaan, zou mijn zekerheid niet toenemen", zegt imam Ali (moge hij Gods welbehagen vinden) en Kaws-i Azam Abdul-kadir-i Geylani (Allah heilige zijn geheimen)

heeft, terwijl hij nog op aarde was, de geweldige troon van God en de geweldige aanblik van de aartsengel Raphaël[6] mogen aanschouwen. Personen zoals deze en duizenden andere geestelijken, grote heiligen en nakomelingen van Mohammed (vzmh), de verlichte groep die de trots van de wereld genoemd wordt, bevestigen dit allemaal gezamenlijk.

De tweede: Uit een ongeschoold volk en een analfabetisch milieu komt een groep die niets van de maatschappij en de denkbeelden van de politiek afweet, zonder geschrift is en zich in een donkere periode tussen twee profeten (fetret) bevindt en dan in een heel korte tijd als leraar, gids, diplomaat en rechtsprekende rechter voor de meest sociale, geleerde en in de maatschappij en de politiek vooraanstaande volken en landen optreedt. Van oost tot west regeren ze en hebben ze het laatste woord. Deze gemeenschap die sahabe (bondgenoten van de profeet) genoemd wordt en in de hele wereld een bekende en beroemde gemeenschap is, bevestigt hem overeenstemmend met een zodanig sterk geloof dat als het nodig zou zijn zij zelfs hun bezittingen en hun leven, hun vader en hun familieleden ervoor op zouden offeren.

De derde: Dat is de grote groep van de talloze Godgeleerden die de werkelijkheid onderzoeken en een zee aan wetenschap bezitten. In elke eeuw zijn er duizenden van hen en in elke wetenschap zijn zij pioniers en de meest vooraanstaande en werkzaam in verscheidene beroepen. En ze behoren tot de Islamitische gemeenschap. Zij stemmen allemaal overeen met wetenschappelijk verklaarbare zekerheid en bevestigen hem.

Dit betekent – zo oordeelde de reiziger – dat deze persoon niet alleen van de éénheid getuigt, dat het niet iets persoonlijk en kleins is, maar iets alomvattend en gemeenschappelijks, en iets onbreekbaars. Een getuigenis die zelfs wanneer men alle duivels zou verzamelen niet omver te werpen is en niet te verslaan is. De gast op deze wereld en tevens de reiziger die met zijn verstand een reis maakte door de gelukkige eeuw zegt ter uitdrukking van de lessen die hij van deze verlichte school heeft ontvangen op de zestiende trede van de eerste uiteenzetting:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الَّذ۪ى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ
وُجُودِه۪ ف۪ى وَحْدَتِه۪ فَخْرُ الْعَالَمِ وَشَرَفُ نَوْعِ بَن۪ى اٰدَمَ بِعَظَمَةِ سَلْطَنَةِ قُرْاٰنِه۪
وَحَشْمَةِ وُسْعَةِ د۪ينِه۪ وَكَثْرَةِ كَمَالَاتِه۪ وَعُلْوِيَّةِ اَخْلَاقِه۪ حَتّٰى بِتَصْد۪يقِ
اَعْدَائِه۪ وَكَذَا شَهِدَ وَبَرْهَنَ بِقُوَّةِ مِئَاتِ مُعْجِزَاتِهِ الظَّاهِرَةِ الْبَاهِرَةِ الْمُصَدِّقَةِ
الْمُصَدَّقَةِ وَبِقُوَّةِ اٰلَافِ حَقَائِقِ د۪ينِهِ السَّاطِعَةِ الْقَاطِعَةِ بِاِجْمَاعِ اٰلِه۪
ذَوِى الْاَنْوَارِ وَبِاتِّفَاقِ اَصْحَابِه۪ ذَوِى الْاَبْصَارِ وَبِتَوَافُقِ مُحَقِّق۪ى اُمَّتِه۪
ذَوِى الْبَرَاه۪ينِ وَالْبَصَائِرِ النَّوَّارَةِ

Daarna zei deze onuitputtelijke en onverzadigbare reiziger, die te weten is gekomen dat het nut van deze wereld en de essentie van het leven het geloof is, tegen zichzelf: "Wat zegt eigenlijk de Qur'an, waarvan de verkondiging een wonder is. Laten we het boek dat deze naam draagt eens raadplegen. Het boek dat de rede en het woord is van het Wezen Dat wij zoeken. Het boek dat in de wereld het bekendste, stralendste en meest overheersende is en elke eeuw degene die zich niet eraan overgeven, uitdaagt. Maar eerst moet wel bewezen worden of dit boek het boek van onze Schepper is." En de reiziger begon zijn onderzoek.

Omdat deze reiziger zich in deze tijd bevond, bekeek hij eerst de Risale-i Nur die een wonder en lichtstraal uit de geest van de Qur'an is. Hij zag dat zijn 130 uiteenzettingen, opmerkingen, lichten en diepgaande commentaren van de verzen van de Qur'an zijn. En ondanks dat de Risale-i Nur in een eeuw waarin de mensen erg tegenstrevend en ongelovig zijn de werkelijkheden van de Qur'an overal volhardend heeft verkondigd, heeft niemand zich ertegen kunnen verzetten, wat bewijst dat de Qur'an die een leraar, bron en de zon aan de hemel is, niet het woord van een mens kan zijn. Zeker, met de honderden bewijzen in de Risale-i Nur wordt alleen al in een enkel bewijsstuk van de Qur'an "het 25ste woord" en het laatste deel van "de 19de brief" bewezen dat de Qur'an in veertig opzichten een wonder is. En het is zo goed bewezen dat degene die het heeft gezien niet probeert om zich te verzetten, maar veeleer zijn bewijzen aanprijst en deze in waardering erkent. Het aantonen op welke manieren de Qur'an een wonder is en dat het de rechte woorden van Allah zijn, wordt overgelaten aan de Risale-i Nur. De reiziger bekeek alleen een paar punten die met korte voorbeelden de grootheid van de Qur'an aantonen.

Het eerste punt: Net zoals de Qur'an met al zijn wonderen en met al zijn werkelijkheden, die een bewijs voor zijn waarheid is, een wonder van Mohammed (vzmh) is, zo ook is Mohammed (vzmh) met al zijn wonderen, bewijzen van zijn profeetschap en zijn vervolmaakte wetenschap een wonder van de Qur'an en een onomstotelijk bewijs dat de Qur'an het woord van God is.

---

[6] De engel die de opstanding zal aankondigen door op de bazuin te blazen.

Het tweede punt: De Qur'an heeft in deze wereld op een zodanig verlichtende, gelukkige en werkelijke manier, samen met het veranderen van het maatschappelijk leven, in het ego van de mensen en tevens in hun harten, hun zielen, hun verstand, hun persoonlijk leven en in hun politiek, grote veranderingen aangebracht, deze voortgezet en geleid, waardoor nu al veertien eeuwen lang elke minuut de zesduizendzeshonderdzesenzestig verzen van de Qur'an door de tongen van de mensen worden gereciteerd en aan de mensheid worden onderwezen, waardoor hun zielen worden gereinigd en hun harten gezuiverd. Door de verzen vinden hun zielen verlichting en vooruitgang, hun verstand vindt juiste leiding en het licht, hun leven vreugde en geluk. Voorzeker is dit boek iets buitengewoons, fantastisch, wonderlijks en zonder twijfel zonder gelijke.

Het derde punt: De Qur'an heeft vanaf die eeuw tot aan onze tijd een zodanig goede welsprekendheid *(belagât)* getoond, de met goud geschreven zeven beroemdste gedichten *(muallekât-i seb'a)*[7] van de beste dichters die toen nog aan de kaabah hingen, werden er waardeloos door, waarna de dochter van Lebid de gedichten van haar vader van de kaabah afhaalde en zei: "Vergeleken met deze verzen (uit de Qur'an) hebben zij geen waarde meer."

Zo ook een bedoeïen dichter, op het moment dat hij het vers [18] فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ hoorde, wierp hij zich neer op aarde waarna hem werd gevraagd of hij nu Moslim was geworden. Hierop antwoordde hij: "Nee, ik wierp mij neer vanwege de welsprekendheid van dit vers." Daarnaast hebben vooraanstaande personen in de wetenschap van de retoriek zoals Abdülkadir-i Cürcani, Sokkaki en Zemahsheri overeenstemmend en gezamenlijk met duizenden andere Godgeleerden en hooggeleerde letterkundigen besloten dat "de welsprekendheid van de Qur'an ver buiten de mogelijkheden van de mens ligt en niet te bereiken is".

En de egoïstische en koppige letterkundigen en dichters werden sinds die tijd uitgenodigd tot een strijd waarin ze, op een manier die hun egoïsme brak, werden uitgedaagd en vernederd. De Qur'an zei tegen hen: "Ofwel breng één gelijkend hoofdstuk ofwel accepteer vernedering en vernietiging in deze wereld en de wereld hierna." De koppige dichters konden voor de korte weg kiezen die inhoudt dat zij in zouden gaan op de dialoog, en zouden komen aanzetten met één enkel vergelijkend hoofdstuk, maar ze kozen voor de lange weg die inhoudt dat zij wilden strijden en hiermee hun leven en hun bezittingen op het spel wilden zetten. Dit bewijst dat het onmogelijk is de korte weg te bewandelen.

Eveneens de vrienden van de Qur'an die wedijveren om op de Qur'an te lijken en hem na willen apen. En de vijanden van de Qur'an die proberen om betere boeken te schrijven en zwakke punten van de Qur'an te vinden. Door mensen zoals deze zijn er sinds die tijd veel boeken geschreven en zullen er nog geschreven worden en zijn er miljoenen boeken in omloop die door verenigd denkkracht status hebben gekregen, maar geen enkele heeft de Qur'an kunnen benaderen. Het is zelfs zo dat wanneer een simpele persoon naar de Qur'an luistert, zal zeggen: "De Qur'an lijkt op geen enkel van hen en bevindt zich niet op dezelfde hoogte als die andere boeken." Dus dit houdt in dat het of boven al die andere boeken staat of eronder. Dat de Qur'an zich onder al deze boeken bevindt kan geen enkele persoon op deze wereld, geen enkele ongelovige zelfs geen enkele gek beweren, dus bevindt de Qur'an zich wat de schoonheid aan welsprekendheid betreft boven al die boeken. Iemand die het vers:

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ [19] las, zei: "Ik kan de welsprekendheid die dit vers wonderbaarlijk maakt, niet zien." Men zei toen tegen hem: "Ga net zoals deze reiziger naar die tijd en luister daar!" Hij verbeeldde zich dan ook in de tijd nog voor de Qur'an en zag dat het bestaan van de wereld in een verwaarloosde, donkere, levenloze, verstandeloze en onverantwoorde toestand was, en dat hij zich in een leeg, eindeloos en grenzeloos heelal op een onstabiel, voorbijgaande wereld bevond. Opeens, toen hij in de taal van de Qur'an naar dit vers luisterde, zag hij dat dit vers het gordijn naar de wereld opende en het gezicht van de wereld verlichtte. Deze aloude taal en oneindige verkondiging geeft les aan de mensen met verstand, die in de opeenvolgende eeuwen elkaar hebben opgevolgd, en laat zien dat deze wereld net een grote moskee is. Hij zag dat de Qur'an als eerste de hemelen en de aarde en daarna het hele bestaan in een levendige Godsdienst, dankbaarheid aan God, plichtsgetrouwheid en met volledig enthousiasme in een gelukkige en tevreden toestand laat bevinden. En nog onder de indruk van de schone welsprekendheid van dit vers begreep hij, doordat hij de andere verzen met dit vers vergeleek, dat de Qur'an met zijn welsprekendheid en zijn mooie stem de helft van de wereld en één derde van de mensheid heeft weten te omvatten en zo begreep hij één van de duizenden wijsheden waarom zijn verheven rijk met volledige eerbiediging nu al veertien eeuwen zonder ophouden doorgaat.

De vierde: De Qur'an straalt een zaligheid uit waardoor het reciteren van de Qur'an nooit gaat vervelen. Ondanks dat vele herhalingen van de mooiste dingen op den duur gaat vervelen, merkt iemand, wiens hart niet is

---

[7] Muallekat-i seb'a: De zeven beroemdste en mooiste gedichten van de Arabische dichters die in de tijd van de onwetendheid, nog voor de neerdaling van de Qur'an, aan de muren van de kaabah (= kubusachtig gebouw in Mekka waar de zwarte steen in zit) werden opgehangen.

verbleekt en wiens smaak niet is vergaan, dat de Qur'an door het steeds maar oplezen ervan nog mooier wordt. Dit is sinds tijden voor iedereen al zo bekend waardoor het een spreekwoord is geworden.

Daarnaast drukt hij nog steeds een oorspronkelijke jeugd en frisheid uit zodat ondanks zijn leeftijd van veertienhonderd jaar en ondanks dat er door iedereen gemakkelijk aan te komen is, het net lijkt alsof hij pas is overgeleverd. Elke honderd jaar is er opnieuw een jeugdigheid in hem te zien alsof hij die eeuw in het bijzonder aanspreekt. En ondanks dat alle takken van de wetenschap telkens van hem wilden profiteren en hem veelvuldig en steeds weer raadpleegden en zijn manier van uitdrukken volgden en imiteerden, heeft hij zijn oorspronkelijke stijl en originele manier van uitdrukken niet verloren.

De vijfde: Een vleugel van de Qur'an bevindt zich in het verleden en de andere in de toekomst. De wortel en de vleugel van het verleden zijn de overeenstemmende waarheden van de vroegere profeten, die de Qur'an bevestigen, kracht geven en die dit in harmonie met hun daden bevestigen. De andere vleugel zijn de heiligen en de Godgeleerden, die hun vruchten zijn, door de Qur'an leven vinden en met hun levende volgroeiing laten zien dat de gezegende boom de oorzaak is voor het leven, de zegen en de waarheid. En alle recht geleiden, herdenkers van God en de werkelijke Islamitische wetenschappen van de heiligen die onder bescherming van deze vleugel worden geleerd en geleefd, bewijzen de gerechtigheid van de Qur'an, bevestigen dat het een bron van waarheden is en dat het, wat zijn omvattendheid betreft, een wonder is die zijn gelijke niet kent.

De zesde: De Qur'an is op zes manieren verlichtend en toont hiermee zijn waarheid en gerechtigheid. Voorzeker, onder hem zijn tekenen en bewijzen die dienen als peilers. Boven hem schitteren de lichten van de wonderbaarlijke zegels. Voor hem, en zijn doel, bevindt zich een geschenk dat het eeuwige geluk is. Achter hem bevinden zich de hemelse openbaringen die voor hem belangrijke steunpunten zijn. Rechts van hem bevind zich de bevestiging die door ontelbaar recht geleide, menselijke intellecten zijn bewezen. Links van hem bevinden zich de goedaardige harten en reine gewetens met hun zuiver geloof, hun oprechte onderwerping en volledige overgave. Net zoals zij allemaal bewijzen dat de Qur'an een buitengewoon wonderlijke, sterke en onverwoestbare hemelse vesting op aarde is, wordt nog eens door zes treden bestempeld en bewezen dat hij niet het woord van de mens, niet vals is, maar het woord van Allah en rechtvaardig en trouw is. De voortdurende schoonheid die in deze wereld getoond wordt, de bescherming van het goede en het rechtvaardige en de vernietiging, het te gronde laten gaan van de oplichters en de bedriegers, is van de Schepper van het heelal een regel van zijn heerschappij. En deze wordt door iedereen geaccepteerd.

Net zoals hij de Qur'an een verheven plaats, een bijzondere plaats van overwinning heeft gegeven, die in deze wereld de hoogste, wijste, en meest geaccepteerde is, die hem hiermee bevestigt en bestempelt, zo ook doet deze persoon (vzmh), die de bron van de Islam en de vertaler van de Qur'an is, in hem geloven, en hem vereren. En dat hij (vzmh) tijdens de tijd van de openbaring in een soort slaaptoestand terecht kwam, en dat andere woorden het niveau van de Qur'an niet kunnen bereiken en niet op hem kunnen lijken en dat de boodschapper ondanks zijn analfabetisme uit de wereld van het verborgene de waar gebeurde voorvallen van het verleden en de toekomst met behulp van de Qur'an, zonder ook maar te twijfelen en met volledige overtuiging, verkondigt en dat de oplettende ogen die hem goed in de gaten hielden helemaal geen oplichterij, helemaal geen verkeerde dingen konden vinden, bewijzen dat deze vertaler met al zijn krachten in elk besluit van de Qur'an gelooft, deze bevestigt en zich door niemand laat schokken en dat de Qur'an een hemelse openbaring, een waarheid die niet afwijkt en de eigen heilige woorden van de Barmhartige Schepper zijn en plaats hier zijn stempel op. Met onze eigen ogen is te zien dat tevens één vijfde deel van alle mensen, misschien wel het grootste deel, zich aangetrokken voelt tot die Qur'an, en dat zij er met volledige overtuiging liefde voor hebben. Dorstig en willig naar de waarheid luisteren ze naar wat hij te zeggen heeft. En door het getuigenis van de ontdekkers, door tekenen en feiten weten we ook dat de djin, de engelen en de geesten tijdens het reciteren van de Qur'an, net zoals nachtvlinders zich tot een lamp aangetrokken voelen, zij als zoekers van de waarheid zich om de lezers van de Qur'an verzamelen. Dit is een bewijs dat de Qur'an zich op de hoogste plaats bevindt en ook een bewijs dat de Qur'an in het hele heelal geaccepteerd is.

En alle lagen van de bevolking, van de domste, de minst geschoolde tot aan de intelligentste en meest deskundige, halen allen hun voordeel uit de lessen van de Qur'an en kunnen zelfs de diepste geheimen van de Qur'an volledig begrijpen. En de honderden wetenschappers, Islamologen, theologen van de Qur'an en Godsdienstkenners die in de Qur'an allemaal de antwoorden hebben gevonden die bij hun wetenschap past, getuigen ervan dat de Qur'an de bron van oprechtheid en de vindplaats voor de waarheid is. En de vooraanstaande Arabische dichters, degene van hen die de Islam niet hebben geaccepteerd en nu veel behoefte hebben om in dialoog te gaan met de Qur'an, waren niet in staat om met de welsprekendheid, wat één aspect van de zeven wonderlijke aspecten van de Qur'an is, één gelijkend hoofdstuk te maken. En de bekende dichters en wetenschappers die er tot op heden zijn geweest en die door dialogen eer wilden behalen waren niet in staat om ook maar één wonderlijk aspect te bestrijden, waarna ze zielig bleven zwijgen. Dit bewijst dat de Qur'an een wonder is en buiten het vermogen van de mens ligt.

Voorzeker, door bij een woord te vragen van wie het afkomt, aan wie het is gericht en waarom het is geschreven, wordt zijn waarde, zijn verhevenheid en zijn welsprekendheid duidelijk. Ook vanuit dit standpunt is er niets wat met de Qur'an vergeleken kan worden en niets wat de Qur'an kan bereiken. Want de Qur'an is het woord en de dialoog van de Heer en Schepper van alle werelden en een openbaring die op geen enkele manier erop wijst dat deze

is geïmiteerd of verzonnen. En hij heeft een vertegenwoordiger die voor alle schepselen is uitgekozen en die van de hele wereldbevolking de bekendste en eervolste is. En met de kracht en overvloed aan geloof van deze vertegenwoordiger wordt de grote Islam bij elkaar verzameld en wordt de vertegenwoordiger verheven tot de plaats van kab-i kavseyn (een plaats tussen het mogelijk zijn en het oneindige) en komt hij in gesprek met de Enige en Enkele *(samed)* en wordt de Qur'an geopenbaard. De Qur'an die van het geluk in de twee werelden kennis geeft, over het doel dat schuilt achter de schepping van het bestaan vertelt, over de Goddelijke bedoelingen van zijn vraagstukken bericht, alle waarheden van de Islam vertelt, verklaart en door zijn vertegenwoordiger met sterkste en breedste overtuiging wordt geaccepteerd.

En van de Qur'an die alle hoeken en uiteinden van dit grote heelal toont alsof het een plattegrond, een uurwerk, een huis is en ons de Kunstenaar, Degene Die dit alles heeft gemaakt, door zijn onderwijs laat kennen, is het zeker niet mogelijk dat er van hem, de Qur'an wiens overlevering een wonder is, een gelijke wordt gemaakt. Het niveau van zijn wonderlijkheid is zeker niet te bereiken.

En de erg wijze en goed oplettende wetenschappers die de Qur'an becommentariëren en een groep die zelfs een 30-delig, een 40-delig of zelfs een 70-delig Qur'an commentaar hebben geschreven, hebben de onuitputtelijke goedhartigheid, de oogverblindende schoonheid, de geheimzinnige bijzonderheid en de betekenisvolle uitdrukkingen met bewijzen en geschriften aangetoond, net zoals de vele verborgen berichten van al het ongeziene.

En ook de Risale-i Nur heeft met elk van zijn 130 delen een weldadigheid, een schoonheid van de Qur'an met onweerlegbare bewijzen aangetoond en vooral in de "uiteenzetting over de wonderen van de Qur'an", die met tekenen uit de Qur'an over treinen en vliegtuigen bericht, welk een wonder voor de maatschappij zijn en de "tweede uiteenzetting van het 20ste woord" en de "eerste lichtstraal" die de naam "tekenen uit de Qur'an" draagt en ons de verzen verklaart die naar de Risale-i Nur en naar elektriciteit verwijzen. En de acht kleine brieven (Risale) die de naam "tekenen uit de hemel" dragen en ons leert dat de letters in de Qur'an doordacht geordend zijn, vol geheimen zitten en heel betekenisvol zijn. En de kleine Risale die met het laatste vers uit het hoofdstuk "de overwinning" op vijf verschillende manieren zijn wonderlijkheid met berichten uit het verborgene bewijst. En de Risale-i Nur verklaart met elk deel een waarheid, een lichtstraal van de Qur'an en bewijst hiermee dat de Qur'an geen gelijke heeft en dat de Qur'an een wonder, iets buitengewoons is en dat zijn taal die we in deze wereld zien, uit het verborgene komt en het woord is van Degene Die kennis heeft over alles wat er zich in de verborgen wereld bevindt. En hiermee is de Qur'an verzegeld.

Het is dus vanwege de bovengenoemde voortreffelijkheid en kenmerken van de Qur'an, die in zes punten, op zes manieren en op zes verschillende niveaus zijn aangetoond, dat zijn onderdanig en verlichtend rijk, zijn grote en heilige koningschap het aangezicht van de eeuwen, en zelfs het aardoppervlak al dertienhonderd jaar verlicht en hiermee doorgaat. En het is vanwege deze eigenschappen dat elke letter van de Qur'an op zijn minst voor tien goede daden telt en tien eeuwige vruchten met zich meebrengt, en van sommige verzen en hoofdstukken geeft elke letter zelfs honderd, duizend of zelfs nog veel meer vruchten. En tijdens heilige dagen en nachten is het licht, de beloning en de waarde van elke letter zelfs een tienvoud. Hieruit begreep de reiziger wat voor een heilig voorrecht men kan verwerven en zei tegen zijn hart: "Deze Qur'an, die in elk opzicht een wonder is, heeft met behulp van de hoofdstukken, de verzen, de overeenstemming van de verlichtende geheimen, zijn vruchten en sporen, de aanwezigheid van de Noodzakelijk Bestaande met Zijn éénheid, eigenschappen en namen aangetoond en zo goed met feiten bekrachtigd dat de bron van de talloze getuigenissen van de gelovigen in deze getuigenis terug te vinden is. Als toespeling op de lessen over de éénheid en het geloof wordt er op de zeventiende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الَّذٖى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِهٖ
فٖى وَحْدَتِهٖ اَلْقُرْاٰنُ الْمُعْجِزُ الْبَيَانِ الْمَقْبُولُ الْمَرْغُوبُ لِاَجْنَاسِ الْمَلَكِ وَالْاِنْسِ
وَالْجَانِّ اَلْمَقْرُوءُ كُلُّ اٰيَاتِهٖ فٖى كُلِّ دَقٖيقَةٍ بِكَمَالِ الْاِحْتِرَامِ بِاَلْسِنَةِ مِأٰتِ مِلْيُونٍ
مِنْ نَوْعِ الْاِنْسَانِ اَلدَّائِمُ سَلْطَنَتُهُ الْقُدْسِيَّةُ عَلٰى اَقْطَارِ الْاَرْضِ وَالْاَكْوَانِ
وَعَلٰى وُجُوهِ الْاَعْصَارِ وَالزَّمَانِ وَالْجَارٖى حَاكِمِيَّتُهُ الْمَعْنَوِيَّةُ النُّورَانِيَّةُ عَلٰى
نِصْفِ الْاَرْضِ وَخُمُسِ الْبَشَرِ فٖى اَرْبَعَةَ عَشَرَ عَصْرًا بِكَمَالِ الْاِحْتِشَامِ . . وَكَذَا
شَهِدَ وَبَرْهَنَ بِاِجْمَاعِ سُوَرِهِ الْقُدْسِيَّةِ السَّمَاوِيَّةِ وَبِاتِّفَاقِ اٰيَاتِهِ النُّورَانِيَّةِ
الْاِلٰهِيَّةِ وَبِتَوَافُقِ اَسْرَارِهٖ وَاَنْوَارِهٖ وَبِتَطَابُقِ حَقَائِقِهٖ وَثَمَرَاتِهٖ وَاٰثَارِهٖ
بِالْمُشَاهَدَةِ وَالْعِيَانِ

Daarna, nadat de bovengenoemde gast en wereldreiziger begreep dat het geloof *(imân)* een arm mens geen kortdurend, voorbijgaande akker of huis geeft, maar veeleer een groot heelal, een eeuwig bezit ter grootte van deze wereld, en dat zij voor een sterfelijk mens alles bezit wat voor een eindeloze wereld vereist is, en dat zij een zielig mens, die wacht voor de galg van de dood, van de eeuwige verdoemenis kan redden, en dat zij de schat van het eeuwige geluk opent, accepteerde de reiziger dat de waardevolste schat voor de mens het geloof is en zei tegen zijn ego: "Vooruit, naar voren! Om in de eindeloze trappen van het geloof nog een niveau hoger te klimmen, moeten we de kunstwerken van het heelal bevragen en moeten we ook horen wat zij te vertellen hebben. We moeten de lessen die we tot nu toe van zijn fundamenten en onderdelen hebben gehad, vervolmaken en verlichten." Waarna hij door de brede en alles omvattende verrekijker van de Qur'an keek.

Hij zag dat dit heelal zinvol en volmaakt is, waardoor het lijkt alsof zij een vormgenomen Goddelijk boek, een gestalte gekregen Qur'an van de Koning, een sierlijk paleis van de Onbehoeftige *(saray-ı samedâni)* en een ordelijke stad van de Albarmhartigste is. Alle hoofdstukken, verzen en woorden zelfs alle letters, paragrafen, zinsdelen, bladzijden en regels van dat boek met zijn betekenisvolle wisselingen, en wijze vernietigingen en veranderingen geven allemaal, elk moment, kennis van een Alwijze over alle dingen en een Heerser over alle dingen en een Sorteerder die in elk ding alles ziet en van alle zaken alle verbanden weet en er rekening mee houdt. Zij drukken het bestaan en de aanwezigheid van een buitengewone Kunstenaar, een volmaakte Schrijver uit. Alle fundamenten met zijn verschillen, de onderdelen met alle kleinigheden, de hemellichamen met hun aangetrokken sterren, de voordelen met alle nadelen en de hierin aanwezige nuttige veranderingen en wijze vernieuwingen geven gezamenlijk kennis van de aanwezigheid en éénheid van een grote Vakman, een Kunstenaar zonder gelijke Die met een eindeloze kracht en een buitengewone wijsheid tewerk gaat.

Twee grote en betekenisvolle werkelijkheden, die passen bij de grootheid van het heelal, bevestigen de bovengenoemde grote getuigenis.

De eerste werkelijkheid:

De wetenschappers van de Qur'an en de theologen van de Islam die de feiten van **"iets uit het niets laten ontstaan"** en **"het mogelijk zijn"** hebben gezien en met talloze bewijzen hebben bewezen, zeiden: "Het is nu eenmaal zo dat in deze wereld en in alles wat we zien een ondergang en verandering aanwezig is, dus is het voorzeker sterfelijk. Iets wat later is ontstaan kan nooit altijd bestaan. Als het nu eenmaal is ontstaan is er zeker een Kunstenaar nodig Die het laat ontstaan. En als nu eenmaal in de kern van een ding geen oorzaak voor zijn bestaan en zijn niet-bestaan te vinden is, dan is het beide mogelijk en hoeft het zeker niet noodzakelijk en eeuwig te zijn..." En het is nu eenmaal met onweerlegbare feiten bewezen dat het voor iemand met een stamboom, met nakomelingen niet mogelijk is om elkaar te scheppen. Voorzeker is de aanwezigheid van een Noodzakelijk Bestaande vereist. Iemand Die geen evenbeeld heeft, zonder gelijke is en buiten Wie geen andere schepselen zijn die aan Hem gelijk zijn en wiens bestaan noodzakelijk is.

Voorzeker heeft de waarheid van **"de schepping"** het bestaan verheven en een belangrijke plaats gegeven. Een groot deel is met het blote oog te zien, het andere deel is met het verstand te zien. Want elk jaar, in de herfst, sterft voor onze ogen een wereld van honderdduizend verschillende soorten planten en kleine dieren die ieder uit een talloos aantal bestaan en die elk een kleine wereld op zich zijn. Zij sterven samen met die wereld, maar het is een dood die met heel veel ordening gepaard gaat. De zaadjes, pitjes en eitjes die de oorzaak voor hun opstanding en verspreiding in de lente zijn, zijn een barmhartig en wijsvol wonder, een prachtige uiting van kennis en kracht. Zij laten deze achter en geven hun boek met verrichtte werken en het programma met de vervulde taken in hun handen. Daarna geven ze deze zaadjes, pitjes en eitjes in bewaring bij de Mooiste Beschermer in Zijn wijsheid en pas daarna gaan ze dood. En in de lente worden de gestorven bomen, wortels en een aantal kleine dieren, die samen met honderdduizend voorbeelden, toonbeelden en getuigenissen een bewijs van de grote opstanding zijn, precies hetzelfde herschapen en staan daarna op. En een aantal gelijkende en precies dezelfde soorten komen ervoor in de plaats en worden geschapen, waarna ze de verrichtte werken en de pagina's met de opdrachten van hun voorgangers uit de vorige lente verkondigen alsof ze het publiceren en laten hiermee een betekenis van het vers [20] وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ zien. En wat de verzameling kunstwerken betreft komt er elke herfst en elke lente een grote wereld tot sterven en daarna weer tot leven, maar deze dood en verrijzing gebeurt uiterst geordend. Tijdens deze dood en verrijzing komen zoveel verschillende wezens te sterven en worden weer met een uiterste ordening en afgewogenheid opgewekt dat het lijkt alsof deze wereld een herberg is waarin levende, reizende en rondtrekkende werelden te gast zijn, er hun opdracht vervullen en weer verder trekken.

Kijk! In dit bestaan worden zulke levendige werelden en universums, die vele opdrachten te vervullen hebben, met een buitengewone wijsheid, wetenschap en precisie en een uiterste afgewogenheid, nauwkeurigheid en ordening geschapen, gevormd en in Goddelijke doelstellingen en barmhartige werken gebruikt en barmhartig tewerkgesteld waardoor alles omvattende krachten het noodzakelijk bestaan van een eindeloze Kracht en alles overziende Wijsheid, als een zon, door het verstand te zien is. We beëindigen het scheppingsvoorbeeld door te verwijzen naar de Risale-i Nur en de boeken van de Islamitische wetenschappers en onderzoekers.

Maar wat **"het mogelijk zijn"** betreft, zij hebben ook de wereld bedekt en zijn overal in terug te vinden. Want wij zien dat alles tussen de hemel en aarde, van de atomen tot aan de planeten, of het nou groot of klein is, in grote hoeveelheden of heel erg beperkt aanwezig is, elk ding een eigen persoonlijkheid, een persoonlijke vorm, een uniek karakter en bijzondere eigenschappen krijgt en dat alles met een vormgeving en nuttige hoedanigheid naar deze wereld wordt gestuurd. Echter wordt die persoonlijkheid en die wezenlijkheid in talloze mogelijkheden vorm gegeven. Dat schepsel wordt in talloze mogelijkheden bekleed met versierde, verschillende en passende vormen. Het zwemt in net zoveel mogelijkheden als het aantal soortgenoten, terwijl die passende persoonlijkheid op een unieke manier wordt toegekend. Die eigen, doeltreffende, nuttige eigenschappen worden aan dat schepsel gegeven terwijl het zelf willoos is en geen vorm aanneemt en met net zoveel mogelijkheden en waarschijnlijkheden te maken heeft als er verschillende eigenschappen en gradaties bestaan. De mogelijkheid om die verbaasde, doelloze en overrompelde schepsels die zich te midden van talloze manieren en vormen, en talloze mogelijkheden en waarschijnlijkheden bevinden, van verstandige eigenschappen te voorzien en hen die te geven, waarna ze compleet gemaakt zijn, verwijst zeker wat betreft alle grote en kleine mogelijkheden en alle bronnen, oorzaken en vormen van alle bovengenoemde mogelijkheden en gestalten, en wat betreft het karakter en de toestand van alle mogelijkheden bij elkaar naar een Sorteerder, een Planner, een Opdrachtgever, een Schepper, de aanwezigheid van de Noodzakelijk Bestaande en Zijn eindeloze krachten en talloze wijsheden. En het bewijst dat geen enkel ding geen enkel voorval voor Hem verborgen kan blijven en dat niets te zwaar voor Hem is en dat het grootste ding, de grootste opdracht voor Hem net zo gemakkelijk is als een klein ding en een kleine opdracht. En met bewijzen, tekenen en getuigenissen die buiten het mogelijk zijn, wordt bewezen dat voor Hem een lente net zo gemakkelijk te scheppen is als een boom en een boom net zo gemakkelijk als een pit en hiermee wordt ook een vleugel van het grote getuigenis van het bestaan naar voren gebracht.

Alle twee de vleugels van het getuigenis van het heelal zijn samen met de twee werkelijkheden op verschillende plaatsen in de Risale-i Nur en vooral in het 22ste en 32ste woord en de 22ste en 32ste brief volledig verklaard en bewezen. We verwijzen naar die uiteenzettingen en sluiten deze lange les hier af.

De tweede werkelijkheid die de tweede vleugel van het grote en alles omvattende getuigenis van de kunstwerken van het heelal bewijst.

In deze voortdurende in beroering zijnde veranderingen en vernietiging is te zien dat de schepselen hun uiterlijk, hun opdracht en als het levende wezens betreft, hun leven proberen te beschermen en hun opdrachten proberen te vervullen waarbij duidelijk de werkelijkheid van het wederzijds helpen, wat helemaal buiten hun krachten ligt, naar voren komt.

Bijvoorbeeld: Alle elementen schieten de levende wezens te hulp. De wolken komen de plantenwereld te hulp, en de plantenwereld helpt de dierenwereld, en wat de dierenwereld betreft komt zij de mens te hulp. De baby's worden gevoed door de melk afkomstig van borsten die op dat moment lijken op de kevser-bron[8] uit het paradijs. En zo worden nog veel meer benodigdheden en etenswaren, die nodig zijn om in het levensonderhoud te voorzien, buiten de kracht van de levende wezens door dingen waarvan ze het helemaal niet zouden vermoeden, in hun handen gegeven. Zelfs de allerkleinste deeltjes van wat we gegeten hebben, snellen elke cel in ons lichaam te hulp. En zo is met behulp van vele voorbeelden van de waarheid in het wederzijds helpen, die duidelijk de heerschappij door een Heerser en de tewerkstelling door een Albarmhartige aantonen, direct het bestaan van een Heer over alle werelden en Zijn alles omvattendheid en meedogende heerschappij te zien, waarmee Hij het hele bestaan beheert alsof het één paleis is. Voorzeker, levenloze, verstandeloze en meedogenloze helpers die wederzijds een meedogen en verstandelijke positie laten zien, worden zeker door de krachten, barmhartigheid en bevelen van een Barmhartige en Alwijze Heer in Zijn verhevenheid te hulp gestuurd.

Zodoende, het helpen van elkaar, wat in het bestaan overal in overvloed te zien is, gebeurt op een verbazingwekkende en ordelijke manier van de planeten tot aan de ledematen, de instrumenten van de levende schepselen en zelfs tot aan de cellen van het lichaam, waarbij een gemeenschappelijke afweging en een alles omvattende bescherming duidelijk wordt. En van het glinsterende gezicht van de hemel en het versierde gezicht van de aarde tot aan de versierde gezichten van de bloemen is een pen te zien die alles doet versieren. En van de melkweg en het zonnestelsel tot aan fruit zoals maïs en granaatappels is een heersende ordening te zien. En van de zon, de maan, de materie en de wolken tot aan de bijen is een ambtelijke tewerkstelling te zien.

Alle getuigenissen van deze en gelijkende grote waarheden bewijzen allemaal, naarmate hun rijke omvang, het getuigenis van de tweede vleugel van het bestaan en geven hem vorm.

De Risale-i Nur heeft nu eenmaal dit grote getuigenis aangetoond en bewezen, wij nemen daarom genoegen met deze korte aanwijzing.

Ter uitdrukking van de geloofslessen die hij van het bestaan heeft genoten wordt op de achttiende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

[8] Kevser-bron is een rivier of meer in het paradijs.

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الْمُمْتَنِعُ نَظِيرُهُ الْمُمْكِنُ كُلُّ مَا سِوَاهُ الْوَاحِدُ
الْاَحَدُ الَّذِى دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِى وَحْدَتِهِ هٰذِهِ الْكَائِنَاتُ الْكِتَابُ
الْكَبِيرُ الْمُجَسَّمُ وَالْقُرْاٰنُ الْجِسْمَانِىُّ الْمُعَظَّمُ وَالْقَصْرُ الْمُزَيَّنُ الْمُنْتَظَمُ وَالْبَلَدُ
الْمُحْتَشَمُ الْمُنْتَظَمُ بِاِجْمَاعِ سُوَرِهِ وَاٰيَاتِهِ وَكَلِمَاتِهِ وَحُرُوفِهِ وَاَبْوَابِهِ وَ
فُصُولِهِ وَصُحُفِهِ وَسُطُورِهِ وَاتِّفَاقِ اَرْكَانِهِ وَاَنْوَاعِهِ وَاَجْزَائِهِ وَجُزْئِيَّاتِهِ
وَسُكَّانِهِ وَمُشْتَمِلَاتِهِ وَوَارِدَاتِهِ وَمَصَارِفِهِ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ اِحَاطَةِ
حَقِيقَةِ الْحُدُوثِ وَالتَّغَيُّرِ وَالْاِمْكَانِ بِاِجْمَاعِ جَمِيعِ عُلَمَاءِ عِلْمِ الْكَلَامِ
وَبِشَهَادَةِ حَقِيقَةِ تَبْدِيلِ صُورَتِهِ وَمُشْتَمِلَاتِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْاِنْتِظَامِ
وَتَجْدِيدِ حُرُوفِهِ وَكَلِمَاتِهِ بِالنِّظَامِ وَالْمِيزَانِ وَبِشَهَادَةِ عَظَمَةِ
اِحَاطَةِ حَقِيقَةِ التَّعَاوُنِ وَالتَّجَاوُبِ وَالتَّسَانُدِ وَالتَّدَاخُلِ وَالْمُوَازَنَةِ
وَالْمُحَافَظَةِ فِى مَوْجُودَاتِهِ بِالْمُشَاهَدَةِ وَالْعِيَانِ

Daarna, nadat de nieuwsgierige en leergierige reiziger die op deze wereld is gekomen en de Schepper van de wereld zoekt, achttien treden heeft doorlopen, de hoogste trap van de waarheid heeft bereikt, met zijn hart een hemelvaartreis heeft afgelegd waarbij hij door de verborgen kennis op een hoogte is aangekomen waar hij in Zijn aanwezigheid en met Hem in dialoog komt, zei de reiziger tegen zijn eigen hart:

Vanaf het begin van het hoofdstuk "El-Fatiha" (het openingshoofdstuk uit de Qur'an) tot aan het woord اِيَّاكَ [21] heeft de reiziger Hem met verborgen lofprijzingen leren kennen en, in Zijn nabijheid aangekomen, heeft hij Hem met اِيَّاكَ [22] aangesproken. Wij moeten daarom het zoeken in het verborgene achterwege laten en aan Degenen Die we zoeken vragen naar wat we zoeken. **We moeten de zon die alles laat zien, vragen naar de zon. Voorzeker degene die alles laat zien laat zichzelf boven alles uit zien. Zo doende kunnen we ook net zoals de zon zich door zijn zonnestralen laat zien en laat kennen, onze Schepper door Zijn Mooie Namen en Zijn Heilige eigenschappen, afhankelijk van onze bekwaamheid, leren kennen.**

We zullen in deze brief van de eindeloze wegen van dit doel alleen maar twee wegen en van de eindeloze trappen van deze twee wegen alleen maar twee treden en van de vele waarheden en de vele grote toelichtingen van deze treden alleen maar twee waarheden samenvattend en kort in deze brief uitleggen.

De eerste waarheid:

Met onze eigen ogen is de waarheid van de werken te zien die in de hemel en op aarde alles omvatten, ononderbroken voortgezet worden, op een uiterst geordende manier, schrikbarend het hele bestaan erbij betrekt, deze vernietigt en verandert. Deze werken laten in alle opzichten een Veroorzaker met volledige kennis, en de aanwezigheid van een Goddelijk koninkrijk voelen en dit Goddelijke koninkrijk waarin overal de barmhartigheid merkbaar is, geeft hiermee duidelijk kennis van de Koning Die iedereen naar Zich laat luisteren en Zich laat aanbidden.

Dus deze alles overkoepelende en alwijze, onophoudelijke werken, die vanachter Zijn gordijn plaatsvinden, zijn de werken van een Almachtige en Alwijze Werker. Het is zo goed te voelen dat je het bijna ziet. En van deze leerzame en doordachte werken kan men de achter Zijn gordijn schuilgaande schone namen die in alles en overal waar te nemen zijn, met volledige overtuiging ontdekken en te weten komen. En van deze wonderschone en machtig stralende schone namen is het bestaan en de waarheid van het bestaan op een wetenschappelijk verklaarbare manier *(ilmeljakîn)*, door waarneming met de ogen *(ajneljakîn)*, en waarneming met de zintuigen *(hakkaljakîn)* te begrijpen.

En zelfs deze zeven heilige eigenschappen, Heerser over het leven, Almachtig, Alwijs, Alhorend, Alziend, Heerser over de weerspiegelingen op talloze manieren en met de getuigenis van alle schepselen op een niveau van wetenschappelijke verklaarbaarheid *(ilmeljakîn)* het zonder twijfel, noodzakelijke bestaan van een Noodzakelijk Bestaande Die deze eigenschappen bezit en een Enige Enkeling Die deze namen eigen is en het bestaan van een

Enige Onafhankelijke Uitvoerder op een manier die nog helderder is, nog duidelijker is dan de aanwezigheid van de zon die zonder twijfel met het oog van het geloof in het hart waar te nemen is.

Want een mooi en betekenisvol boek en een goed geordend huis verwijst duidelijk naar het schrijven en maken ervan. En het mooi schrijven en geordend maken van dat boek en huis wijzen duidelijk op de aanwezigheid van een schrijver en een architect. En de titel van schrijver en architect verwijzen voorzeker naar de eigenschappen in de schrijfkunst en de architectuur. En deze eigenschappen en aanleg voor kunstwerken eisen zeker de aanwezigheid van een persoon die deze eigenschappen bezit, deze eretitel verdient, een kunstenaar is en die al deze werken verricht.

Net zoals kunstwerken zonder kunstenaar en een tenaamstelling van een niet-bestaand voorwerp onmogelijk is, zo ook is het toekennen van een niet-bestaande eigenschap of een gebouw zonder bouwmeester onmogelijk.

Vanwege deze werkelijkheid en principe is het zo dat het universum – met het hele bestaan – net boeken en brieven met een rijke inhoud zijn, eindeloze gebouwen en paleizen die met de pen van Het Lot en de hamer van de Almachtige gemaakt zijn. Elk laat op duizenden manieren, en allemaal samen laten ze op talloze manieren de eindeloze werken van de Heer en de Barmhartige zien. En net zoals met de eindeloze lichtstralen van de duizend en één Namen van Allah, die de kern van deze werken zijn, en met de eindeloze tentoonstelling van de zeven heilige eigenschappen die de bron van deze schone namen zijn, wordt de Eigenaar van deze zeven heilige en alles omvattende eigenschappen, het bestaan van een altijd eeuwig en eindeloos Wezen in Zijn grootheid, Zijn noodzakelijk bestaan en Zijn éénheid met duizenden aanwijzingen en talloze getuigenissen verklaard.

Zo ook getuigen de schoonheden, de pracht, de waarden en de volmaaktheden die in alle schepselen terug te vinden zijn, van de heilige schoonheden en perfecties van de werken van de Heer, Zijn Heilige namen, de eigenschappen van de Onafhankelijke *(samed)* en de wil van de Heilige, op een manier en met een waarde die Hem toekomt. Samen getuigen ze allemaal van de schoonheid en perfectie van Dit Heilige Wezen.

De waarheid van de Goddelijke heerschappij die in de waarheid van Zijn werken te voorschijn komt, is te zien en wordt voorgesteld met Zijn werken en zaken die Hij met kennis en wijsheid schept, vormt, maakt en toont.

Hij doet bijvoorbeeld in alles een nauwkeurige volgorde aan brengen en met een precieze afgewogenheid een waarde geven, een uiterlijk geven, plannen en laat alles draaien en met zijn voornemen en wil doet Hij alles vernietigen, veranderen, nutteloos maken om het daarna weer in een kunstwerk te veranderen, en met mededogen en barmhartigheid iedereen te laten eten, Goddelijke giften te geven, iedereen in zijn behoefte te voorzien en iedereen zijn benodigdheden te geven.

En ook met de werkelijkheid van de duidelijke en overal zichtbare aanbidding van God, die in de aanwezigheid van de alles omvattende heerschappij duidelijk naar voren komt en overal merkbaar is, laat Hij Zich door Zijn schone namen en de lichtstralen van Zijn barmhartigheid en vrijgevigheid en de machtige en prachtige weerspiegelingen van Zijn bewezen zeven eigenschappen – leven, kennis, kracht, wil, horen, zien en spreken – voorstellen en geeft Hij Zich te kennen. Voorzeker, net zoals de Goddelijke eigenschap “spreken” met overleveringen *(vahiy)* en ingevingen *(ilham)* Dit Heilig Wezen voorstelt, zo ook doet de Goddelijke eigenschap “kracht” met vernuftige kunstwerken, die net vorm gekregen woorden zijn, kennis geven van Dit Heilig Wezen. Het heelal laat deze Goddelijke eigenschap zien als een van boven tot onder ingerichte rechtbank die het goede van het kwade onderscheidt, beschrijft en de eigenschappen van de Almachtige in Zijn grootheid toont.

En ook alle schepselen die elk een wijsheid bevatten, goed geordend en afgewogen zijn, getuigen van de Goddelijke eigenschap “kennis” van Dit Enige Heilige Wezen Dat al deze eigenschappen bezit, met kennis over hen regeert, ze voorbereid, versiert en van elkaar scheidt.

En wat de Goddelijke eigenschap “leven” betreft, net zoals alle kunstwerken die van de Goddelijke kracht kennis geven, alle geordende, in wijsheid afgewogen en versierde situaties en toestanden die van Zijn wijsheid kennis geven, samen met het bewijs van “leven” en alle Goddelijke bewijzen die van de andere eigenschappen berichten de waarachtigheid en gelijkheid van de Goddelijke eigenschap “leven” bewijzen, zo ook geeft het leven, samen met bewijzen en getuigenissen van alle levende wezens die deze eigenschap weerspiegelen, kennis van de Heer van het leven en de voortgang.

En om telkens de altijd vernieuwende en verschillende lichtstralen en kunstwerken van het bestaan in zijn geheel te laten zien, verandert Hij het bestaan in een vorm van een enorme spiegel die telkens veranderd en vernieuwd wordt en die door talloze spiegels wordt verenigd. En met deze vergelijking geven de eigenschappen zien, horen, willen en praten, elk net zo omvattend als het bestaan, boodschap van Dit Heilige Wezen en stellen Hem voor.

En net zoals deze eigenschappen getuigen van het bestaan van een Almachtige, getuigen ze ook van de aanwezigheid van leven en tevens dat Dit Wezen een bewustzijn heeft en leven bezit. Want “weten” is een teken van bewustzijn, “horen” is een teken van leven, “zien” is alleen mogelijk door levende wezens, de mogelijkheid om keuzen te maken kan alleen als er leven aanwezig is. De kracht om iets te doen is alleen bij levende wezens aanwezig. Wat het spreken betreft, dit is het werk van wezens die een bewustzijn en kennis hebben.

Kijk, vanuit deze oogpunten begrijpt men dat het eigenschap “leven” wordt bewezen met zeven maal zulke grote bewijzen als het heelal en met feiten die Zijn bestaan en het bestaan van al deze eigenschappen laat weten, waar-

door zij de herkomst en bron van alle eigenschappen en de oorsprong en aanleiding van de grootste namen van Allah zijn geworden. Omdat de Risale-i Nur deze eerste werkelijkheid met sterke bewijzen heeft aangetoond en zelfs enigszins heeft uitgelegd nemen wij op dit moment met de bovengenoemde druppel uit deze zee genoegen.

De tweede waarheid: Dat is het Goddelijke woord voortvloeiend uit de eigenschap van het spreken. Met het geheim van het vers

لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي [23]

wordt duidelijk dat het Goddelijk woord oneindig is. Het duidelijkste teken van iemands bestaan is zijn spraak. Dat betekent dat deze werkelijkheid op talloze manieren getuigt van het bestaan en de éénheid van de Altijd Eeuwige Spreker. Omdat twee sterke bewijzen van deze waarheid op de veertiende en vijftiende trede van deze brief, de uiteenzetting over de overleveringen en ingevingen, zijn verklaard en omdat tevens een overkoepelende verklaring op de tiende trede, de uiteenzetting van de neergedaalde Heilige Boeken, te vinden is en omdat ook andere fel stralende en alles omvattende getuigenissen op de zeventiende trede, de uiteenzetting van de Qur'an wiens overlevering een wonder is, te vinden zijn, laten we de uitleg en de getuigenis van deze waarheid over aan die treden.

Het licht en de geheimen van dit geweldige vers

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا بِالْقِسْطِ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ [24]

doet deze werkelijkheid op een wonderbaarlijke wijze verkondigen en doet zijn getuigenis met het getuigenis van de andere werkelijkheden bekrachtigen. Dit was voor onze reiziger voldoende en bevredigend, waardoor hij niet verder ging.

Ter verklaring van de lessen die deze reiziger uit deze heilige uiteenzetting heeft genoten wordt er op de negentiende trede van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى
وَلَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى الَّذ۪ى دَلَّ عَلٰى وُجُوبِ وُجُودِه۪
ف۪ى وَحْدَتِه۪ اَلذَّاتُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ بِاِجْمَاعِ جَم۪يعِ صِفَاتِهِ الْقُدْسِيَّةِ
الْمُح۪يطَةِ وَجَم۪يعِ اَسْمَٓائِهِ الْحُسْنٰى الْمُتَجَلِّيَةِ بِاتِّفَاقِ جَم۪يعِ شُؤُنَاتِه۪
وَاَفْعَالِهِ الْمُتَصَرِّفَةِ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ حَق۪يقَةِ تَبَارُزِ الْاُلُوهِيَّةِ ف۪ى
تَظَاهُرِ الرُّبُوبِيَّةِ ف۪ى دَوَامِ الْفَعَّالِيَّةِ الْمُسْتَوْلِيَةِ بِفِعْلِ الْاِيجَادِ
وَالْخَلْقِ وَالصُّنْعِ وَالْاِبْدَاعِ بِاِرَادَةٍ وَقُدْرَةٍ وَبِفِعْلِ التَّقْد۪يرِ
وَالتَّصْو۪يرِ وَالتَّدْب۪يرِ وَالتَّدْو۪يرِ بِاخْتِيَارٍ وَحِكْمَةٍ وَبِفِعْلِ
التَّصْر۪يفِ وَالتَّنْظ۪يمِ وَالْمُحَافَظَةِ وَالْاِدَارَةِ وَالْاِعَاشَةِ بِقَصْدٍ
وَرَحْمَةٍ وَبِكَمَالِ الْاِنْتِظَامِ وَالْمُوَازَنَةِ وَبِشَهَادَةِ عَظَمَةِ اِحَاطَةِ
حَق۪يقَةِ اَسْرَارِ ـ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَ
اُولُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا بِالْقِسْطِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ

OPMERKING

Net zoals elk van de werkelijkheden van de negentien treden van het eerste hoofdstuk van de tweede uiteenzetting met overtuigende bewijzen het noodzakelijke bestaan van de Aanwezige bevestigen, zo ook doen ze gezamenlijk getuigen van Zijn éénheid en zelfheerschappij, maar omdat aan het begin Zijn aanwezigheid heel duidelijk werd bewezen, werden alleen de bewijzen van Zijn noodzakelijk bestaan aangehaald.

Wat het tweede hoofdstuk van de tweede uiteenzetting betreft, wordt vanaf het begin duidelijk Zijn éénheid – en daarin Zijn aanwezigheid – bewezen, waardoor dit "tekenen van Zijn éénheid" wordt genoemd. In werkelijkheid doen ze beide elkaar bewijzen. Om het verschil aan te geven wordt er in dit hoofdstuk niet zoals in het eerste hoofdstuk

[25] بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةٍ

maar alsof men de éénheid ziet wordt Zijn aanwezigheid met

[26] بِمُشَاهَدَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةٍ

in de verschillende paragrafen herhaald.

Ik had de intentie om de komende treden van het tweede hoofdstuk net zoals ik in het eerste hoofdstuk heb gedaan, uit te leggen, maar vanwege verschillende bezwarende situaties was ik genoodzaakt om het kort samen te vatten en in te korten. Het oprecht en duidelijk uitleggen laten we over aan de Risale-i Nur.

TWEEDE HOOFDSTUK

(Bewijst de éénheid van Allah)

De gast in deze wereld die voor het geloof hierheen is gestuurd en die met zijn verstand in het hele bestaan een reis aflegt en alles naar zijn Schepper onderzoekt en die in elke locatie naar zijn Heer zoekt en met zintuiglijke zekerheid *(hakkaljakîn)* de noodzakelijke aanwezigheid van God vindt, zei tegen zijn verstand: "Kom! Om de bewijzen van de éénheid van onze noodzakelijk bestaande Schepper te bekijken gaan we nog eens samen op reis."

Samen gingen ze op pad. In de eerste plaats van bestemming zagen ze dat vier heilige werkelijkheden, die het heelal omvatten, op een duidelijke manier aantonen dat éénheid (van God) noodzakelijk is.

De eerste werkelijkheid: De Absolute in Zijn Goddelijkheid.

Voorzeker is het zo dat elke laag van de bevolking ieder met een soort gebed bezig is, alsof het is aangeboren. En dat de ingevingen van de andere levende wezens en zelfs van de levenloze dingen, elk, net een soort Godsdienstuitoefening is. En alle materiële en spirituele Goddelijke giften en geschenken in dit heelal, die één voor één aanleiding zijn om van Degene Die aanbeden wil worden, Die iedereen dankbaar laat zijn en iedereen Godsdienstuitoefeningen *(ibâdet)* laat doen, te houden en om Hem dankbaar te zijn. En alle stralen uit het verborgene en de geestelijke ontmoetingen – zoals overleveringen en ingevingen die alleen maar van één enkele God die aanbeden wil worden, berichten – bewijzen zeker en zonder twijfels de aanwezigheid van de Absolute in Zijn Goddelijkheid die met Zijn alles omvattendheid alles volledig beheerst en bestuurt. Er is nu eenmaal een dergelijke waarheid van een Absolute Goddelijkheid, dan zal Hij voorzeker geen meerdere accepteren. Want zij die Zijn Absolute Goddelijkheid, oftewel, zij die de Aangebedene met dank en aanbidding tegemoet treden, zijn de verstandelijke vruchten die helemaal aan het einde van de heelalboom zitten. En anderen die deze verstandige wezens tevreden maken en hun dankbare gezichten naar zichzelf laten draaien en daardoor de Enige Waardige Aangebedene, Die doordat Hij niet te zien is, gemakkelijk vergeten kan doen worden, te laten vergeten, zijn in strijd met de essentie en het heilige doel van de Absolute Goddelijkheid, waardoor Hij dit op geen enkele manier zal toelaten. De vele herhalingen in de Qur'an, de strenge afwijzingen van polytheïsme en het bang maken van de atheïsten door bedreigingen met de hel, heeft met dit punt te maken.

De tweede werkelijkheid: De absolute heerschappij.

Voorzeker, de algemene werken die in het hele bestaan waar te nemen zijn, worden door een verborgen hand verricht. Vooral in de manieren van de levende wezens en hoe ze onderhouden worden, overal op dezelfde manier en op een heel onverwachte wijze, samen en in elkaar vol wijsheid en barmhartigheid, zijn zeker tekenen en stralen te vinden van een absolute heerschappij. En het is tevens een onweerlegbaar bewijs van Zijn bestaan.

Er is nou eenmaal een absolute heerschappij, dan is er geen plaats voor anderen en zal God zeker geen partners accepteren. **Want met deze absolute heerschappij wil Hij Zijn eigen schoonheid tonen, Zijn volkomenheid verkondigen, Zijn waardevolle kunstwerken tentoonstellen en Zijn verborgen talent laten zien.** Hij heeft Zijn belangrijkste doelen en essenties in kleine dingen en in levende wezens verenigd en verzameld. Een partnerschap dat op zijn eigen houtje te werk gaat, zal de doelen in het kleinste ding en in het kleinste levende wezen verstoren en de essentie vernietigen. En omdat zij bij de mens het gezicht van deze doelen en deze doelen van de nadenkende mensen wegdraaien en de aandacht richten op de oorzaken en omdat deze toestand helemaal in tegenstelling en vijandig is met het doel van deze heerschappij, zal 'een dergelijke, absolute heerschappij zeker op geen enkele manier toestemming geven aan medeheersers.

De vele verheiligingen en verrijkingen, de verzen, woorden of zelfs de letters en de verschillende betekenissen in de Qur'an, die telkens de aandacht op de éénheid van God richten, komen voort uit dit grote geheim.

De derde werkelijkheid: Volkomenheid.

Voorzeker, alle grote wijsheden van dit bestaan, de fantastische schoonheden, de rechtvaardige wetten, de wijze doelstellingen tonen duidelijk aan dat volkomenheid aanwezig is en getuigen voorzeker ook duidelijk van het bestaan van de volkomenheden van de Schepper Die dit bestaan uit het niets heeft geschapen en Die in alle opzichten wonderbaarlijk is en alles op alle manieren wonderschoon beheert. En het getuigt van de volkomenheden van de mens die een verstandelijke spiegel van de Schepper is.

De volkomenheid is nu eenmaal een feit en de volkomenheid van de Schepper Die het bestaan in volkomenheid schept is nu eenmaal ook werkelijkheid. En de volkomenheid van de mens die de belangrijkste vrucht van het bestaan, de kalief van de wereld, het belangrijkste schepsel en de meest geliefde van de Schepper is, is nu eenmaal ook werkelijkheid en waarachtigheid...

Voorzeker, het perfecte en zinvolle bestaan wat we met onze eigen ogen kunnen waarnemen zal, wanneer het in verband wordt gebracht met polytheïsme, niets meer zijn dan iets wat in de dood rolt en voorbijgaat. Het zal niets meer zijn dan doelloos speelgoed van het toeval, een speelplaats van de natuur en een wreed slachthuis van de levende wezens. Het zal in een woest treurhuis voor de verstandelijke wezens veranderen. Het zal de mens die de

tekenen en de volkomenheid zien, verlagen tot het laagste, ellendigste en armoedigste dier. Het zal met de getuigenis van het hele bestaan, wat een spiegel van de volkomenheid van de Schepper is, een gordijn trekken voor Zijn volkomenheid die een grenzeloze heilige perfectie bezit. Het zal het doel van Zijn werken en Zijn schepping vernietigen. Vandaar dat dit onmogelijk en onwaarachtig is.

Dat polytheïsme tegenstrijdig is met de volkomenheid van God, de mens en het heelal en dat polytheïsme deze volkomenheid vernietigt, is in de eerste uiteenzetting van de 2de straal, die over drie vruchten van éénheid gaat, met sterke en overtuigende bewijzen aangetoond en bewezen. Vandaar dat we daarheen verwijzen en het hier afsluiten.

De vierde werkelijkheid: Soevereiniteit.

Degene die met volledige aandacht naar dit bestaan kijkt, ziet dat het bestaan een heel eerbiedig en erg actief land is. Hij zal misschien zien dat het net een stad is waarvan de regering erg wijs en de soevereiniteit erg sterk is. Hij zal zien dat elk ding, elke soort, alles in volledige overgave, met een opdracht bezig is. Het vers

[27] وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

weerspiegelt een Goddelijk leger, dat reikt van het atoomleger, de plantendivisie en het dierenbataljon tot aan het sterrenleger.,Het leert ons dat het soldaten zijn van de Heer Die deze kleine ambtenaren, dit grote leger met heersende, scheppende bevelen, commanderende wetten en uitstekende uitvoering ervan beheerst, wat openlijk getuigt van de aanwezigheid van een absolute soevereiniteit en een alles omvattende leiderschap.

Er is nu eenmaal een waarheid van absolute soevereiniteit, dan kan er geen polytheïsme aanwezig zijn. Want volgens de scherpe werkelijkheid van het vers

[28] لَوْ كَانَ فِيهِمَا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا

is het zo dat wanneer veel handen zich mengen in een regering die door één enkele persoon wordt uitgevoerd, dan zullen zij deze regering in verwarring brengen. Wanneer er zich in één land twee sultans bevinden of zelfs in een kleine stad twee burgemeesters, dan wordt de orde verstoord, en valt de regering uiteen. Maar wij zien dat van de vleugel van een vlieg tot aan de kaarsen in de hemel; en van de atomen in het lichaam tot aan het gesternte van de planeten een ordelijkheid aanwezig is, waardoor zelfs een inmenging ter grootte van een atoom niet mogelijk is.

Aan de andere kant is soevereiniteit een eervolle plaats. Het accepteren van een partner breekt en maakt inbreuk op de eer van die soevereiniteit. Voorzeker, ondanks dat de mens vanwege zijn zwakheid behoefte heeft aan vele helpers, vermoordt hij omwille van een beperkte, uiterlijke en voorbijgaande heerschappij, op een wrede manier zijn vriend en kind. Dit bewijst dat soevereiniteit geen concurrenten accepteert.

Wanneer nu een zwak schepsel omwille van een beperkte heerschappij dit doet dan zal zeker de Absoluut Krachtige, Die de Eigenaar is van het hele bestaan op geen enkele manier toelaten dat in Zijn eigen heilige soevereiniteit, wat de oorzaak tot echte en alles omvattende heerschappij en Goddelijkheid is, anderen aan Zijn heerschappij deelnemen of zich erin mengen.

Deze werkelijkheid is in de tweede uiteenzetting van het 2de licht en verder op nog vele andere plaatsen in de Risale-i Nur met sterke bewijzen aangetoond zodat wij daar naartoe verwijzen.

Door deze vier werkelijkheden te bekijken is onze reiziger de éénheid van God op een waargenomen stage te weten gekomen waardoor zijn geloof *(imân)* oplichtte. Hij zei met al zijn kracht

[29] لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

Ter uitdrukking van de les die hij op deze plaats heeft gekregen wordt er in de eerste uiteenzetting van het tweede hoofdstuk het volgende gezegd:

لا اله الا الله الواحد الاحد الذى دل على وحدانيته و وجوب
وجوده مشاهدة عظمة حقيقة تبارز الالوهية المطلقة و
كذا مشاهدة عظمة احاطة حقيقة تظاهر الربوبية المطلقة
المقتضية للوحدة وكذا... مشاهدة عظمة احاطة حقيقة
الكمالات الناشية من الوحدة .. وكذا مشاهدة عظمة احاطة
حقيقة الحاكمية المطلقة المانعة والمنافية للشركة

Daarna zei deze niet te houden bezoeker tegen zijn hart: "Dat de gelovigen en vooral de volgelingen van een sekte, telkens

لا اله الا هو [30]

zeggen en de éénheid (van God) herdenken en verkondigen, toont aan dat er heel veel stadia in de éénheid te vinden zijn. Tevens is het accepteren van de éénheid van Allah de grootste, zoetste en belangrijkste heilige opgave, een natuurlijke schuld en een geestelijke Godsdienstuitoefening. Wanneer dat nu zo is moeten we om nog een stadium te vinden ook de deur van de andere plaats van dit leerhuis openen. Want het geloof in de echte éénheid bestaat niet alleen uit kennis die voortkomt uit voorstellingen. Veeleer is acceptatie, wat het gevolg van bewijzen is en wat men wetenschap noemt, in de logische wetenschap belangrijker dan voorstellingen en voorstellingskennis."

Echte éénheid is een wet, bevestiging, geloof en acceptatie waarbij de Heer met elk ding gevonden kan worden. En in elk ding ziet men een weg die naar de Schepper leidt. En geen enkel ding kan Zijn aanwezigheid belemmeren. Zou dit niet zo zijn dan is het nodig, wil men de Heer vinden, om telkens het gordijn van het bestaan te verscheuren en te openen. "Wanneer dit zo is, dan voorwaarts!" zei de reiziger en klopte op de deur van grootheid. Hij ging de plaats van de daden en tekenen en de wereld van de scheppingen en de uitvindingen binnen en zag dat er vijf alles omvattende waarheden zijn die in deze wereld duidelijk naar voren komen en die openlijk de éénheid bewijzen.

De eerste: Dat is de waarheid van Zijn grootheid. Omdat deze waarheid in de tweede uiteenzetting van het 2de licht, en verder met bewijzen op verschillende plaatsen in de Risale-i Nur is uitgelegd, zeggen wij alleen maar het volgende:

Hij is het Die de duizenden jaren van elkaar verwijderde sterren op hetzelfde moment, op dezelfde manier schept en onderhoudt; alle bloemen met haar talloze soortgenoten die in het noorden, zuiden, oosten en westen te vinden zijn, op hetzelfde moment en op dezelfde manier schept en een vorm geeft; met het vers

هو الذى خلق السموات والارض فى ستة ايام [31]

het verleden, verborgen en erg vreemde gebeurtenissen zoals het scheppen van de hemelen en de aarde in zes dagen bevestigt, alsof het een gebeurtenis is die op dit moment voor Zijn blote oog plaatsvindt.

Hij is het Die vergelijkende, vreemde gebeurtenissen – zoals de lente – laat zien. Daarin zijn meer dan honderdduizend voorbeelden van de grote opstanding te zien. Op het aardoppervlak doet Hij meer dan tweehonderdduizend plantensoorten en dierensoorten in vijf tot zes weken in volkomen orde, afgewogenheid, zonder op elkaar lijkende dingen door elkaar te halen, zonder gebreken, zonder fouten, elk in elkaar en gezamenlijk leiden, opvoeden, onderhouden, scheiden en versieren. Hij is het Die met de openlijke betekenis van het vers

يولج الليل فى النهار ويولج النهار فى الليل [32]

de wereld laat draaien, van de dag en de nacht bladzijden maakt, omslaat, beschrijft en met dagelijkse gebeurtenissen verandert. Dan weet Dit Wezen op hetzelfde moment ook de meest verborgen en kleinste gedachten in de harten en leidt deze met Zijn wil. En omdat de bovengenoemde handelingen elk één handeling is, is het noodzakelijk dat de Veroorzaker van deze handeling ook één enkele Almachtige en Enige Uitvoerder met volledige macht is. Iemand Die duidelijk een grootheid bezit waarmee Hij op geen enkele plaats, in geen enkel ding, op geen enkele manier een mogelijkheid of waarschijnlijkheid voor polytheïsme zal openlaten. Hij snijdt polytheïsme bij zijn wortels af.

Er bestaat nu eenmaal zo'n grootheid en grote kracht. En deze grootheid is nu eenmaal in een eindeloze volkomenheid en doet alles omvatten. Voorzeker is het op geen enkele wijze mogelijk dat Hij plaats zal geven aan, of toe zal stemmen met polytheïsme, want dan zou Hij zwak of behoeftig zijn in Zijn krachten, gebrekkig in Zijn groot-

heid, fouten in Zijn volkomenheid hebben, grenzen aan Zijn alles omvattendheid en een beperking aan zijn eindeloosheid geven. Geen enkel verstand dat zijn oorspronkelijkheid niet heeft verloren zal dit accepteren.

Omdat polytheïsme aan de grootheid van Allah komt, de eer van Zijn alles omvattende grootheid schendt en zich met Zijn krachten bemoeit, is het een zodanig grote ontering dat polytheïsten volgens de Qur'an, wiens overlevering een wonder is, met grote dreigementen zoals

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ [33]

waarschuwt dat zij niet in aanmerking zullen komen voor genade.

De tweede waarheid: Dat zijn de werken van de daden van de Heer die in dit bestaan te zien zijn en die alles vrij laten, alles omvatten en in talloze gedaantes een verschijning aannemen. En alleen wijsheid en verstand kan deze daden onderwerpen aan voorwaarden en kan ze beperkingen opleggen. Het zijn de eigenschappen van de Eigenaar. En dom toeval, verstandeloze natuur, blinde krachten, levenloze oorzaken en de elementen die overal naartoe vloeien, zich met alles vermengen en niet gebonden zijn aan voorwaarden, kunnen zich niet bemoeien met deze wijze, zichtbare, levendige, grote en heersende daden. Ze worden op het commando van de Uitvoerder in Zijn absolute krachten en met Zijn wil en kracht als een uiterlijk schijnbaar gordijn van Zijn kracht uitgevoerd. We geven van talloze voorbeelden er hier drie:

Op een bladzijde uit de Qur'an van het hoofdstuk "De bij" zijn er achtereenvolgend drie verzen die naar drie handelingen verwijzen. Van de talloze punten van deze drie handelingen zullen wij alleen maar drie punten toelichten.

Het eerste vers:

وَأَوْحٰى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ۞ إِلَى الْآيَة [34]

Jazeker, de honingbij is als schepsel en gezien zijn opgave zo'n krachtig wonder dat het grote hoofdstuk uit de Qur'an "De bij" zijn naam heeft gekregen. Want om in het minuscule hoofdje van deze kleine honingmachine het fantastische programma van zijn belangrijke opgave te schrijven en in zijn kleine maagje het zoetste eten te bereiden en te koken en in zijn kleine angel het gif te plaatsen dat de eigenschap bezit om levende ledematen kapot te maken of zelfs te doden, terwijl het voor zijn eigen organen en lichaam geen gevaar oplevert, kan alleen met uiterste voorzichtigheid en wetenschap, met erg veel wijsheid en verstand en met volledige afgewogenheid en ordening gedaan worden, waardoor verstandeloze ongeordende, niet afgewogen dingen zoals natuur en toeval zonder twijfel zich niet in deze zaken kunnen mengen en zich er niet mee kunnen bemoeien.

Kijk, dit Goddelijk kunstwerk en deze Goddelijke handeling die op deze drie punten een wonder is, is bij de talloze bijen over de hele wereld met dezelfde wijsheid, dezelfde oplettendheid, dezelfde ordening, op hetzelfde moment en op dezelfde manier waar te nemen, waardoor het openlijk de éénheid van God bewijst.

Het tweede vers:

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ
فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۞ [35]

Dit vers bevat een verbazingwekkende boodschap. Jazeker, om onder de koeien, kamelen, geiten en schapen moeders te scheppen die net melkfabrieken zijn en in hun uiers, tussen het bloed en de andere vuiligheden, zuivere, schone, voedzame, lekkere, mineraalrijke witte melk te maken, zonder dat deze vervuilt of vertroebelt; En om daarna voor hun zuigelingen een nog fijnere, lekkerdere, zoetere, belangrijkere en meer opofferingsgezinde liefde in hun moeders harten te plaatsen, vereist opnieuw dezelfde barmhartigheid, wijsheid, kennis, kracht, wil en oplettendheid. Vandaar dat stormachtige toevalligheden, verwarrende elementen en blinde krachten op geen enkele manier deze werken kunnen verrichten.

Kijk! Deze buitengewoon wonderlijke en wijze Goddelijke kunstwerken en Goddelijke daden worden over de hele wereld bij alle honderdduizenden verschillende soorten talloze moeders op dezelfde manier, op hetzelfde moment, met dezelfde wijsheid en oplettendheid in de harten en lichamen weerspiegeld, opgespaard en aangemaakt, waardoor éénheid duidelijk wordt bewezen.

Het derde vers:

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۞ [36]

Dit vers leidt de aandacht naar dadels en druiven en zegt: "Voor degene die verstand hebben is er in deze twee vruchten een groot teken, bewijs en bewijsstuk van Zijn eenheid te vinden." Voorzeker, deze twee vruchten bevatten

èn voedingsstoffen èn een hoge voedingswaarde. Tegelijkertijd zijn het sappige vruchten of (wanneer het gedroogd wordt) gedroogde vruchten. En ondanks dat deze bomen in droog zand en op droge grond staan, zijn ze het begin van veel lekkere gerechten. Ze zijn daardoor een krachtig wonder en een mirakel vol met wijsheid. Het zijn zodanig zoete suikerfabrieken, honingachtige sapmachines en uiterst afgewogen, fantastisch geordende, wijs, en oplettend geschapen kunstwerken waardoor iemand die ook maar een klein beetje verstand heeft: "Degene die dit maakt kan alleen maar Degene zijn Die dit bestaan heeft geschapen." moet zeggen.

Want voor onze ogen zien we bijvoorbeeld een opgehangen druiventwijg met aan elke twijg, die niet dikker is dan een vinger, twintig druiventrossen en in elke druiventros zitten honderd stuks van die zoete, sappige kleine druiven. En om nu elk van deze een flinterdun, mooi, grappig en kleurig omhulsel aan te trekken en om in hun delicate en zachte harten pitten met een harde schaal te plaatsen, die dienen als hun geheugen, programma en levensloop en om in hun magen een dessert gelijk aan het gebak in het paradijs en een honing net zo zoet als de "kevser-bron" uit het paradijs te produceren en om dit over de hele wereld, in talloze gelijkende dingen met dezelfde voorzichtigheid, dezelfde wijsheid, het zelfde fantastische vakmanschap, op dezelfde tijd en dezelfde manier te scheppen, laat voorzeker zien dat Degene Die dit werk verricht de Schepper van het hele bestaan is. En deze werken die een eindeloze kracht en een alles omvattende wijsheid nodig hebben, kunnen alleen maar Zijn werken zijn.

Voorzeker kunnen de blinde, domme, ongeordende, verstandeloze, doelloze, alles overvloeiende en alles in de war gooiende krachten, naturen en oorzaken zich niet bemoeien en vermengen met deze uiterste ordening, talentvolle kunstwerken en erg wijze afwegingen. Alleen om de werken van de Maker te tonen, te laten accepteren en om Zich daarin te versluieren worden ze met Zijn wil tewerkgesteld.

Kijk, de talloze stralen en daden van de eindeloze Goddelijke werken bewijzen samen met de drie punten van de drie naar de éénheid verwijzende werkelijkheden die door deze drie verzen zijn aangehaald, Zijn éénheid. De éénheid van de Almachtige Allah.

De derde waarheid: Dat is de schepping van het bestaan en vooral van de planten en dieren die met absolute snelheid in absolute grootheden, absolute nauwkeurigheid, absolute hoeveelheden en absolute vermengingen erg waardevol en ieder van elkaar verschillend gebeurt, waarbij Hij met het grootste gemak mooie kunstwerken maakt, vakmanschap toont, stevig en afgewogen fabriceert.

Voorzeker, het moeiteloos en met gemak produceren van grote hoeveelheden met een grote snelheid en ondanks dat de grote hoeveelheden door elkaar liggen met uiterste nauwkeurigheid en ze elk van elkaar verschillend te produceren, zonder ze te vervuilen, te vertroebelen of te vermengen, kan alleen maar met de kracht van één enkel Wezen in éénheid, een kracht voor Wie niets te zwaar is. En voor die kracht moeten sterren gelijk aan atomen, de grootste gelijk aan het kleinste, talloze wezens van een soort gelijk aan één wezen, een groot en alles omvattend geheel gelijk aan een persoonlijk en klein deel, het laten opleven en opnieuw scheppen van een grote wereld hetzelfde als een boom, en het scheppen van een boom zo groot als een berg net zo gemakkelijk, eenvoudig en moeiteloos gebeuren als een pitje zo groot als een nagel, zodat Hij de werken die voor onze ogen plaatsvinden, kan verrichten.

Zodoende, met het belangrijke geheim van dit stadium van de éénheid, deze derde waarheid en het woord van de éénheid, oftewel het grootste geheel als het kleinste deel zien en onverschilligheid tussen veel of weinig, tevens met deze verbazingwekkende wijsheid, dit groot en onbegrepen geheim, deze werken die buiten het bereik van ons verstand reiken en met het verkondigen, verklaren, bevatten en bewijzen van het belangrijkste fundament van de Islam, de diepste oorzaak van het geloof en de grootste grondslag van de éénheid, kan het geheim van de Qur'an ontsluierd worden. En kan het meest verborgen en geheimzinnige werk van de schepping van het heelal, die de filosofen met hun verstand niet kunnen bevatten, begrepen worden.

Ik dank mijn barmhartige Schepper honderdduizend maal het aantal letters in de Risale-i Nur dat de Risale-i Nur deze vreemde geheimen en deze eigenaardige, onbegrepen werken heeft verklaard, weten te bevatten en heeft bewezen. En vooral in het einde van de 20ste brief. De uiteenzetting van

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ [37]

en in de uiteenzetting van "de uitvoerder heeft de kracht" *(fâil muktedirdir)* van het 29ste woord dat over het hiernamaals gaat, en in de 29ste Arabische lichtstraal de stages van [38] اَللّٰهُ اَكْبَرُ is de kracht van Allah zonder twijfel bewezen, net zoals twee maal twee vier is. Vandaar dat ik voor deze uitleg, samen met het verwijzen naar die uiteenzettingen, in de vorm van een samenvatting de essenties en bewijzen, die dit geheim ontsluieren, 13 geheimen in 13 korte treden wilden tonen. Ik heb het eerste en tweede geheim geschreven, maar helaas hebben twee sterke materialistische en geestelijke hindernissen mij op dit moment af laten zien van het vervolg.

Het eerste geheim: Wanneer iets alles van zichzelf heeft, kan zijn tegenstelling geen hindernis voor hem zijn want dan zouden twee tegenovergestelde dingen op hetzelfde moment samen aanwezig moeten zijn. Vanuit dit geheim gezien, is de kracht van Allah nu eenmaal vanuit Zichzelf en het is iets wat voor een Heilig Wezen absoluut

noodzakelijk is, dan kan het tegenovergestelde van die kracht – zwakte – zeker geen hindernis zijn voor Dat Wezen, dat is onmogelijk.

En wanneer er in een ding verschillende graden aanwezig zijn, dan is dat vanwege het mengen met het tegenovergestelde. Bijvoorbeeld: De verschillende graden van het licht – zoals zwak en sterk – komt door het mengen met donker en de verschillende graden van warmte – heet of koud – komt door het mengen met kou en de verschillende graden van kracht – sterk of zwak – komt door het mengen met het tegenovergestelde en door obstakels. Voorzeker zijn er geen stadia te vinden in die eigen, wezenlijke kracht. God maakt alle dingen alsof het één ding is. En als er nu eenmaal geen stadium te vinden is in die wezenlijke kracht, en zwakte of onvoldoende kracht onmogelijk is, dan kan voorzeker geen enkel obstakel Hem tegemoet komen en kan geen enkel schepsel moeilijk voor Hem zijn.

Nu is geen enkel ding eenmaal te zwaar voor Hem dus zoals de grote opstanding voor Hem net zo gemakkelijk te scheppen is als een lente, en de lente even eenvoudig als een boom en een boom net zo moeiteloos als een bloem; zo kan Hij een bloem net zo kunstvol als een boom, een boom net zo wonderbaarlijk als een lente en een lente net zo fantastisch en verenigd als een opstanding maken en dat maakt Hij ook voor onze ogen.

In de Risale-i Nur is met vele sterke en onweerlegbare bewijzen aangetoond dat wanneer éénheid *(vahdet)* en het geloof in éénheid *(tevhid)* er niet zouden zijn, een bloem net zo moeilijk als een boom, misschien nog moeilijker, en een boom net zo moeilijk als een lente, of misschien met nog meer moeite, te maken zouden zijn. En wat de waarde en kunst betreft zou er helemaal niets overblijven. En een levend wezen dat nu in één minuut wordt gemaakt, zou dan misschien pas in één jaar te maken zijn of zou helemaal niet gemaakt kunnen worden.

Het is vanwege het bovengenoemde geheim dat grote hoeveelheden en grote aantallen erg waardevolle, en kunstvolle vruchten, bloemen, bomen en dieren goed afgewogen met grote snelheid en eenvoudigheid tevoorschijn komen, hun opgave volbrengen, hun Godsherdenken verrichten, deze afmaken en na pitten en zaden in hun plaats als vertegenwoordiger achtergelaten te hebben, verder gaan.

Het tweede geheim: Net zoals met het geheim van licht, doorzichtigheid en gehoorzaamheid en met de verschijning van een wezenlijke kracht één enkele zon in één enkele spiegel licht weerspiegelt, zo kan zij net zo gemakkelijk in talloze spiegels, glinsterende voorwerpen en druppels het licht en de warmte, die de vele werken van deze ongebonden kracht zijn, op het commando van Allah weerspiegelen. Of het weinig is of veel is maakt niets uit, er zit geen verschil in.

En wanneer iemand een enkel woord spreekt, dan gaat dat ene woord, met de eindeloze omvattendheid van de eindeloze schepping en met de wil van de Heer net zo gemakkelijk het hoofd binnen van een miljoen aantal oren als wanneer dit woord het oor van één enkele persoon binnen zou gaan. Met duizenden personen tegelijk naar iets luisteren of er alleen naar luisteren is hetzelfde, het maakt niets uit.

En een enkel licht zoals het oog of een enkele ziel die net zo verlicht is als de engel Gabriël, kan met de absolute omvattendheid van de Goddelijke werken die in de barmhartige verschijning tevoorschijn komen en met de kracht van Allah net zo gemakkelijk op duizenden plaatsen tegelijk aanwezig zijn, deze tegelijk bekijken en naar duizenden plaatsen tegelijk gaan alsof alles op één enkele plaats aanwezig is, Hij één enkele plaats bekijkt of naar één enkele plaats gaat. Weinig of veel maakt niet uit.

Precies zoals hierboven vermeld. Omdat de altijdeeuwige wezenlijke kracht uit het meest aangename en oorspronkelijke licht en uit het licht van alle lichten bestaat, en omdat de materie, de essentie en de naar Allah kijkende kant van de voorwerpen doorzichtig en net zo weerspiegelend als een spiegel is, en omdat van de atomen, de planten en de levende wezens tot aan de sterren, de zonnen en de manen elk ding erg gehoorzaam en gebonden de wetten van die wezenlijke kracht en de bevelen van die altijd eeuwige kracht volledig opvolgen en zich eraan onderwerpen, kan Hij voorzeker talloze dingen scheppen alsof het één ding is en kan Hij bij elk ding aanwezig zijn. Een werk vormt geen hindernis voor een ander werk. Groot en klein, veel en weinig, beperkt of omvattend is voor Hem allemaal gelijk. Niets is Hem te zwaar.

En zoals in het 13de woord en het 29ste woord gezegd is: Met het geheim van de afgewogenheid, de ordening en gehoorzaamheid in de wetten en het uitvoeren van deze opgaven, kan een kind met één vinger net zoals hij zijn speelgoed ronddraait, een schip ter grootte van honderd huizen laten draaien en rond laten reizen.

En net zoals een commandant met het commando "voorwaarts" een enkele soldaat tot de aanval over kan laten gaan, zo kan hij ook een goed geordend en trouw leger met dit ene commando tot de aanval over laten gaan.

En wanneer in een erg grote en gevoelige weegschaal twee bergen precies in evenwicht zijn, zo kan een enkele noot, die één van de twee eieren van een andere precies in evenwicht zijnde weegschaal naar boven laat gaan en de andere naar beneden haalt, met dezelfde wijze wet de schaal van een grote weegschaal, samen met de berg, tot aan de top van een berg omhoog halen en de andere berg tot aan het diepste ravijn naar beneden laten gaan.

Zo ook, omdat Allah een kracht bezit die grenzeloos, eindeloos, verlicht, wezenlijk en onophoudelijk is, en omdat Hij daarnaast een wijsheid en een Goddelijke rechtvaardigheid bezit die de oorzaak, bron, oorsprong en het begin van alle afgewogenheden, ordeningen, en berekeningen is. En omdat persoonlijk en algemeen, groot en klein, alle dingen en alle zaken zich overgeven aan de wetten van Zijn kracht en de gebruiken gehoorzamen, zo zal Hij net zo

moeiteloos met het geheim van dezelfde ordelijke wijsheid als Hij de atomen laat draaien en afbreken, de sterren laten draaien.

En zoals Hij in de lente met één commando moeiteloos een vlieg schept, zo zal Hij met hetzelfde commando, dezelfde eenvoud en met dezelfde wijsheid en de geheimen van Zijn ordening alle verschillende soorten vliegen en alle verschillende legers van de planten en kleine dieren laten herrijzen en naar deze wereld sturen.

En zoals Hij in de lente een boom snel laat herrijzen en aan botten leven geeft, zo zal Hij met Zijn wijze en gerechtelijke, absolute kracht in de lente de grote wereld en het dode aardoppervlak net zo eenvoudig scheppen als die ene boom, en honderdduizend verschillende voorbeelden van de opstanding laten zien.

En zoals Hij met één commando om iets te scheppen de wereld kan laten herrijzen, zo verkondigt Hij met het geheim van de verzen:

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ [39]

en met een ander vers:

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ [40]

en met een ander vers:

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ [41]

dat Hij met hetzelfde commando, dezelfde eenvoud alle mensen, geesten, dieren, zielen en engelen op de plaats van de grote opstanding en voor de grote weegschaal zal brengen. Geen enkel werk kan een ander werk in de weg staan.

Het derde, vierde tot aan het dertiende geheim is in tegenstelling tot mijn wil opgeschoven naar een ander tijdstip.

De vierde waarheid: Dat is met de aanwezigheid en het tevoorschijn komen van het bestaan, het samen zijn, met elkaar overeenstemmen, het op elkaar lijken, door elk een verkleind model en een groot voorbeeld, en met de ene als een geheel en delen ervan *(küll ve küllî)* en de andere als delen en onderdelen ervan *(cüz ve cüzî)* en door ze in hun natuurlijke stijl op elkaar te laten lijken, ze met verschillende kunstwerken te laten overeenstemmen, elkaar te laten helpen, elkaar in hun natuurlijke opgave te vervolmaken en nog veel meer aspecten van Zijn éénheid te tonen, het geloof in Zijn éénheid op een open manier te verkondigen, en te bewijzen dat hun Kunstenaar één enkele Wezen is en dat Hij zelf dient als Heer van het bestaan Die in het geheel vermenigvuldigingen en opsplitsingen van Zijn zaken niet accepteert.

Ja, bijvoorbeeld om elke lente vierhonderdduizend verschillende soorten planten en dieren, gelijktijdig en met elkaar, op één enkel moment en op één manier met absolute wijsheid en prachtig vakmanschap te scheppen, te leiden en te onderhouden, zonder daarbij fouten te maken of Zich erbij te vergissen.

En om tevens van de vliegen, die een verkleind model van de vogels zijn, tot aan de arenden, die er een groot voorbeeld van zijn, alle talloze verschillende soorten te scheppen en om hun de onderdelen te geven die hen helpen in de lucht te reizen en te leven en hen in de lucht te laten rondvliegen en met hen de lucht een mooi aangezicht te geven, in hun gezichten elk een wonderlijk stempel van kunst, in hun lichaam elk een uitgekiende zegel van wijsheid en in hun karakter elk een zegel van éénheid, die van hun opdracht bericht geeft, te leggen. En om de atomen in het voedsel naar de cellen in het lichaam te hulp te sturen en de planten naar de dieren, de dieren naar de mens en om alle moeders met veel wijsheid en barmhartigheid hun krachteloze baby's te hulp te laten schieten. En om tevens van het melkwegstelsel, het zonnestelsel en de planten tot aan de gordijnen van de pupillen, de nog niet geopende bladeren van de rozen, de jasjes van de maïs, tot aan de pitten van de suikermeloenen, in verschillende stadia van groot tot klein dezelfde afgewogenheid, fantastische vakmanschap en met dezelfde handeling met volledige wijsheid te onderhouden, toont duidelijk en voorzeker aan dat Degene Die deze werkzaamheden verricht èn één is *(vâhid)*, èn op elk ding Zijn stempel heeft geplaatst. En terwijl Hij nergens te vinden is, is Hij overal aanwezig. Net zoals de zon, zij is voor iedereen ver weg, maar voor haar is iedereen dichtbij. En zoals de grootste dingen zoals het melkwegstelsel en het zonnestelsel voor Hem niet zwaar zijn, zo kunnen de cellen in het bloed en de gedachten in het hart zich niet voor Hem verbergen en kunnen ook niet zonder Zijn onderhoud.

En voor Hem is alles hoe groot en hoe veel het ook is net zo gemakkelijk als een klein ding. Vandaar dat Hij het systeem van een arend in een vlieg, de aard van een boom in een pit, een boom in de vorm van een tuin, een tuin met de vakmanschap van een lente en een lente in de vorm van een opstanding met volledig gemak weet te scheppen. En deze dingen die wat hun kunst betreffen erg waardevol zijn, geeft Hij ons heel goedkoop, Hij schenkt het ons. De geaccepteerde prijs van deze waardevolle vruchten is aan het begin bismillahirrahmanirrahim (in de

naam van God, de Barmhartige, de Erbarmer) en aan het einde ervan elhamdoelillah (alle lof aan God) te zeggen.

Deze vierde werkelijkheid is ook in de Risale-i Nur verklaard en bewezen, vandaar dat wij met deze kleine aanwijzing genoegen nemen.

De vijfde waarheid die onze reiziger op de tweede plaats zag is dat alles in het bestaan, zijn pijlers, zijn bestanddelen en alles wat erin leeft zich in perfecte afgewogenheid bevinden. En dat de materialen en beambten die ervoor zorg dragen dat deze uitgestrekte stad beheerd wordt, en dat Degene Die de gemeenschappen met elkaar verbindt elk één is; en de namen en werken die in deze grote stad en opstanding aanwezig zijn elk in elkaar, elk één, met één essentie, één en op elke plaats met dezelfde naam en dezelfde handeling hun alles omvattendheid en bereikbaarheid; en de materie en soorten die het materiaal voor de opbouw, planning en versiering van dit prachtige paleis zijn, hebben ondanks dat ze elk in elkaar, elk apart, met één essentie en op elke plaats uit dezelfde materie en dezelfde soort te vinden zijn, het aardoppervlak en het grootste deel omvat, wat openlijk aantoont, noodzakelijk benodigd, bewijst en aantoont dat de Kunstenaar en Planner van dit heelal, de Sultan en Leraar van dit land, de Eigenaar en Bouwer van dit paleis één Wezen is. Hij is één, Hij heeft geen meerdere en Hij is de enige. Er is niets wat op Hem lijkt of aan Hem gelijk is en er is niemand anders die de mens kan helpen en waarbij de mens een uitvlucht vindt. Niemand is aan Hem gelijk en Hij heeft geen tegenstelling. Hij is niet zwak en heeft geen gebreken. Voorzeker toont de afgewogenheid een éénheid. Dit houdt in dat er maar één enkele persoon kan zijn die dit zo mooi heeft afgewogen. Polytheïsme is de oorzaak voor onenigheid en kan dit dus niet volbrengen.

Er is nu eenmaal in elk ding van de gemeenschap in dit heelal, van de dagelijkse en jaarlijkse rotatie van de aarde tot aan het gezicht van de mens, het systeem van de hersenen en de stroming en het werken van de rode en witte bloedlichaampjes, of het nu omvattend of beperkt is, een wijze en oplettende afweging te vinden, waardoor voorzeker niemand anders dan de Absoluut Krachtige, de Absoluut Wijze, of het nu vooropgezet of met schepping is, handen naar wat voor ding dan ook kan uitstrekken, of het door elkaar kan halen. Misschien accepteert dat ding het alleen maar, toont het aan de mensen en ondergaat de handeling.

En iets regelen, vooral zijn doelstelling controleren, zijn voordelen bekijken en het ordenen, kan alleen maar met kennis en wijsheid en wordt alleen maar gedaan door het verstand te gebruiken en beslissingen te nemen.

Voorzeker en zonder twijfels, deze afgewogenheid die vol wijsheid is, en de eindeloze verschillende afgewogenheden in de schepping die voor onze ogen met alle voordelen te zien zijn, tonen open en bloot aan en getuigen dat de Schepper en Planner van dit bestaan één is. Hij is de Uitvoerder en Veroorzaker. Elk ding komt met Zijn kracht tot leven, krijgt met Zijn verstand een eigen, persoonlijke positie en wordt met Zijn wil met een geordend uiterlijk bekleed.

En de lamp, de kachel van deze herberg, deze wereld, is nu eenmaal één, de kaars die elke dag de jaartelling aangeeft is één, Zijn barmhartige spons is één, de vurige zon is één, het levendige water is één en Zijn beschermende velden zijn één. Eén, één, één, één, één ... tot aan duizend en één is alles één.

Voorzeker getuigen deze éénheden openlijk dat de Kunstenaar en Eigenaar van dit herberg één is. Tevens is Hij erg vrijgevig en gastvrij. Hoge en grote ambtenaren doen de levendige reizigers bedienen. Zij worden voor hen ontspanning tewerkgesteld.

En de namen zoals: Alwijs, Barmhartig, Vormer, Planner, Schepper en Heerser, waarvan de daden overal in de wereld toegepast worden en Wiens schoonheid en stralen overal te zien zijn en de werken: Wijsheid, barmhartigheid en bescherming en de daden: Vormgeving, omwenteling en opvoeding zijn allemaal één. Op elke plaats is dezelfde naam, dezelfde handeling ieder in elkaar en in talloze stadia aanwezig en het is alles omvattend.

En ze werken elkaars kunstwerken zo goed af waardoor het net lijkt alsof die namen en daden gehoorzamen en de kracht net wijsheid wordt en barmhartigheid en wijsheid net giften en leven worden.

Bijvoorbeeld: Op het moment dat de naam “gever van leven” in iets aanwezig is, ziet men op dezelfde plaats, op hetzelfde moment, in hetzelfde systeem de handelingen van vele namen zoals: Schepper, Vormgever en Onderhouder. Dit getuigt voorzeker en openlijk dat de Uitvoerder van deze daden, Die deze omvattende namen heeft toegekend, overal, op dezelfde manier hun omvattendheid toont en dat Hij één is, geen meerdere heeft, alleen en de Enige is. Dit geloven wij en dit getuigen wij.

En tevens hebben de materie die de onderdelen en bronnen van de kunstwerken zijn, de aardbodem bedekt. En ondanks dat de schepselen – de soorten die de verschillende stempels van éénheid dragen – één zijn, laten ze zich over de aardbodem verspreiden en deze omvatten. Voorzeker bewijst dit openlijk dat deze materie (met alles wat het omvat) en deze soorten (met alle aanverwante) het eigendom en de goederen van één enkel Wezen zijn. En het zijn de kunstwerken en dienaren van een Alkrachtige in Zijn éénheid Die deze grote alles omvattende materiën als erg gehoorzame dienaar en de soorten, die zich naar alle uiteinden van de wereld verspreiden, als erg geordende soldaten te werk stellen.

Ook deze werkelijkheid is in de Risale-i Nur aangehaald en bewezen, vandaar dat we genoegen nemen met deze korte aanwijzing. Om het gevoel te vertalen van het gezegende geloof en de fijne éénheid die onze reiziger uit deze vijf werkelijkheden heeft waargenomen zei hij tegen zijn hart:

Kijk naar de kleurige bladzijde
van het boek van het heelal!
Zie wat met de kracht van de
gouden pen is getekend.
Voor de scherpzinnigen is geen
enkele vlek donker gebleven.
Alsof de Heer zijn tekenen met
licht heeft geschreven.

En weet tevens:

Het zijn de pagina's in het boek van de wereld die eindeloos verwijderd zijn.
De gebeurtenissen zijn regels van tijd.
Talloze tekenen, geschreven aan zijn werkbank.
De werkelijkheid goed bewaard in zijn boek.
Aangekleed met betekenisvolle woorden – in de wereld – dat is elk schepsel.

En luister:

[42]

چو لا اله الا الله برابر ميزنند هر شى دمادم جويدند يا حق سراسر
كويدند يا حى
نعم وفى كل شئ له آية تدل على انه واحد

[43]

Samen met het hart bevestigde zelfs het ego dit en samen zeiden ze: "Voorzeker, zo is het!"

Als een korte aanwijzing van de vijf werkelijkheden van de éénheid die de wereldgast en heelalreiziger op de tweede plaats van bestemming heeft gezien wordt er in de eerste uiteenzetting van het tweede hoofdstuk op de tweede plaats het volgende gezegd:

لا اله الا الله الواحد الاحد الذى دل على وحدته فى وجوب وجوده
مشاهدة حقيقة الكبرياء والعظمة فى الكمال والاحاطة .. وكذا
مشاهدة حقيقة ظهور الافعال بالاطلاق وعدم النهاية لانقيدها
الا الارادة والحكمة .. وكذا مشاهدة حقيقة ايجاد الموجودات
بالكثرة المطلقة فى السرعة المطلقة وخلق المخلوقات بالسهولة
المطلقة فى الاتقان المطلق وابداع المصنوعات بالمبذولية المطلقة
فى غاية حسن الصنعة وغلو القيمة .. وكذا مشاهدة حقيقة
وجود الموجودات على وجه الكل والكلية والمعية والجامعية و
التداخل والمناسبة .. وكذا مشاهدة حقيقة الانتظامات
العامة المنافية للشركة .. وكذا مشاهدة وحدة مدارات تدابير
الكائنات الدالة على وحدة صانعها بالبداهة .. وكذا وحدة
الاسماء والافعال المتصرفة المحيطة .. وكذا وحدة العناصر
والانواع المنتشرة المستولية على وجه الارض

Daarna kwam de wereldreiziger die in de tijd reisde, bij de school van de grote geleerde van het jaar 2000, Imam-i Rabbani Ahmed-i Faruki. De wereldreiziger ging naar binnen en luisterde naar hem. Deze imam zei in zijn les:

"Het belangrijkste doel van alle ordes is om de werkelijkheden van het geloof te ontwikkelen. En om zich met het oplossen van één enkele strijdvraag van het geloof verder te ontwikkelen is belangrijker dan duizend wonderen *(keramet)* en genot."

Tevens zei hij: "Vroeger zeiden de hoge geleerden in de Islamologie en de hoge geleerden in de taal van de Qur'an dat er iemand komt die met logische, verstandelijke bewijzen alle werkelijkheden van het geloof en de Islam met absolute openheid bewijst. Ik zou willen dat ik hem was, misschien ben ik wel die persoon." (opmerking)[9]

En met deze intentie heeft hij erop aangedrongen dat het geloof in de éénheid het fundament, de bron, het licht en het leven van alle perfecties van de mens is, en met het principe van [44] تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ leerde hij dat dit betrekking heeft op het nadenken over het geloof. Tevens leerde hij dat het belang van de stilzwijgende Godherdenkingen die de Nakschibendi-sekte verrichten een deel van deze erg waardevolle nagedachtenis moet zijn.

De reiziger heeft het volledig gehoord, keerde terug en zei tegen zijn ego: "Deze heldhaftige imam zegt nu eenmaal zoiets, en het vermeerderen van de overtuiging in het geloof met ook maar één atoom, is waardevoller dan één kilo kennis en perfecties en zoeter dan de smaak van honderd potten honing. En het protest en de twijfels van de Europese filosofen, die zich al sinds duizend jaar verzetten tegen het geloof en de Qur'an, vinden nu eenmaal een manier om de gelovigen te bekritiseren. En ze willen nu eenmaal de peilers van het geloof die de sleutel, de oorzaak en het fundament van het eeuwige geluk, het eeuwige leven en het eindeloze paradijs zijn, omverwerpen, dan moeten we voorzeker als eerste ons geloof veranderen van imitatie naar onderzoek en het versterken.

"Dus zodoende, voorwaarts! Kom, met de gedachte om deze negenentwintig treden van het geloof die we elk net zo krachtig als een berg hebben bevonden, te vermeerderen naar het heilige aantal van drieëndertig, het aantal van de verheerlijking van God die na het gebed gereciteerd wordt, moeten we na deze plaats vol van wijsheid een derde plaats van bestemming gaan bekijken, en daarvoor moeten we met de sleutel van بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ *"in de naam van God de Barmhartige, de Erbarmer"*, op de deur kloppen van de Goddelijke heerschappij en het onderhoud van de levende wezens in deze wereld, en deze deur openmaken." Waarna hij dorstig naar barmhartigheid op de deur van deze derde plaats van bestemming, de Dag des Oordeels en de fascinerende samenkomst, klopte. Hij opende deze deur met بِسْمِ اللّٰهِ الْفَتَّاحِ *"in de naam van God, de Opener"*, waarna de derde plaats van bestemming zichtbaar werd. Hij ging naar binnen en zag dat vier grote alles omvattende werkelijkheden deze plaats verlichten en net zo duidelijk als de zon de éénheid van God laten zien.

De eerste werkelijkheid: Dat is de werkelijkheid van het openen (*fettahiyyet*). Oftewel zijn naam "Opener" duidelijk te maken door eenvoudige, verschillende, veelsoortige materie en goed geordende vormen tegelijkertijd, overal, op hetzelfde moment met één daad te openen.

Zoals de Schepper met Zijn scheppingskracht alle verschillende soorten schepsels in alle tuinen van de wereld, die op bloemen lijken, met Zijn naam "de Opener" elk met een goed passende vorm en een eigen persoonlijkheid opent en geeft, zo ook, maar nog wonderlijker, geeft Hij aan elk van de vierhonderdduizend verschillende levende wezens in deze tuin van de aarde een buitengewoon kunstvolle en wijze, afgewogen vorm, schoonheid en persoonlijkheid. Volgens de uitleg van het vers

يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ
ثَلَاثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ۝
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذٖي
يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ۝

[45]

is het sterkste bewijs van Zijn éénheid, het verbazingwekkendste wonder van Zijn kracht het openen van vormen. Naar aanleiding hiervan is de werkelijkheid van het openen van vormen herhalend – in een aantal verzen – in de Risale-i Nur en vooral op de zesde en zevende trede van de tweede uiteenzetting van het eerste hoofdstuk van deze brief bewezen en uitgelegd. Vandaar dat we daarnaar verwijzen en hier alleen maar het volgende zeggen:

---

[9] (opmerking) De tijd heeft aangetoond dat die persoon geen persoon is, maar de Risale-i Nur. Misschien hebben de voorspellers hem in de vorm van een onbelangrijke vertaler en publicist waargenomen, waardoor ze "een persoon" zeiden.

Met de getuigenis van de planten- en dierenwetenschap en met een erg vergaande kennis en onderzoek naar deze werkelijkheid is duidelijk geworden dat in het openen van vormen een zodanige omvattendheid en kunstwerk aanwezig is waardoor niemand anders dan een Enkele Enige in éénheid en een Absoluut Krachtige Die alles in alles kan zien en maken, Eigenaar kan zijn van deze grote en alles omvattende daad. Want voor deze daad van het openen van vormen is het nodig om op elke plaats en op elk tijdstip aanwezig te zijn en met eindeloze kracht, onuitputtelijke wijsheid alles te omvatten en erop te passen. En deze kracht is alleen maar te vinden bij het ene Wezen Dat het hele bestaan bestuurt.

Om bijvoorbeeld – zoals de bovengenoemde verzen verkondigden – in alle baarmoeders van de moeders in drie duisternissen de vormen van de mensen telkens verschillend, afgewogen, ieder van elkaar verschillend, versierd en goed geordend, zonder ook maar te twijfelen, fouten te maken of ze door elkaar te halen, uit een eenvoudige stof te openen en te scheppen zoals het bij een Opener hoort en deze werkelijkheid van het openen die alle mensen, dieren en planten omvat over de hele aardbodem met dezelfde kracht, dezelfde wijsheid en dezelfde kunst te laten omvatten is het sterkste bewijs van Zijn éénheid. Want iets omvatten is het gevolg van éénheid, er blijft voor anderen geen plaats over. En de negentien werkelijkheden van het eerste hoofdstuk die van Zijn noodzakelijk bestaan getuigen net zoals ze met hun bestaan getuigen van het bestaan van de Schepper, zo ook getuigen ze met hun omvattendheid van Zijn éénheid.

De tweede werkelijkheid die deze reiziger op de derde plaats van bestemming zag is de werkelijkheid van de barmhartigheid. Met onze ogen zien we dat er Iemand is Die voor ons het aangezicht van de aarde heeft gevuld met duizenden geschenken van barmhartigheid. Hij heeft van de aardbodem een feest gemaakt, met een tafel die met honderdduizenden verschillende en smakelijke gerechten van Zijn barmhartigheid bedekt is. Hij heeft van de aardbodem een omvattende opslagplaats voor de waardevolle geschenken van Zijn barmhartigheid en wijsheid gemaakt.

De aardbodem is hierdoor te vergelijken met een boot of trein, die door zijn jaarlijkse kringloop net een zakenschip is dat elk jaar de mooiste van honderdduizend verschillende soorten benodigdheden voor de mens en zijn leven uit de verborgen wereld aan boord laadt. En elke lente is net een wagon die met onze voedingsmiddelen en kleding is volgeladen en naar ons toe wordt gestuurd. Dat Wezen voedt ons heel barmhartig. En om van al die geschenken en Goddelijke giften te genieten heeft Hij honderden en duizenden lusten, behoeften, gevoelens, en emoties gegeven. Voorzeker, zoals in de vierde lichtbundel, de uiteenzetting van het hasbiyye-vers[10], is uitgelegd en bewezen heeft Hij ons een maag gegeven die van de talloze gerechten geniet.

En Hij heeft ons een leven geschonken dat met alle zintuigen – als een Goddelijk gastmaal – van de talloze giften in deze vormgenomen wereld profiteert.

En Hij heeft ons een menselijkheid geschonken die met vele voorwerpen zoals het hart en het verstand, van de talloze giften in deze geestelijke en materiële wereld geniet.

En Hij heeft ons de Islam geleerd zodat we door de onuitputtelijke schatten in deze wereld en de verborgen wereld onszelf kunnen verlichten.

En Hij heeft ons een geloof geschonken waarvan wij kunnen profiteren en waarmee wij met de onomvatbare lichten en geschenken van deze wereld en van het hiernamaals onszelf kunnen verlichten.

Het is net alsof deze wereld een paleis is dat vanuit Zijn barmhartigheid met talloze antieke, verbazingwekkende en waardevolle dingen versierd is. En Hij heeft de sleutels die de talloze kisten en kamers van dit paleis doet open gaan, in handen van de mens gegeven. En Hij heeft alle benodigdheden en gevoelens die nodig zijn om van deze dingen te genieten in de natuur van de mens geschapen.

Kijk, barmhartigheid die deze wereld, het hiernamaals en alle dingen omvat, is voorzeker een barmhartigheid die met Zijn alomvattendheid *(vâhidiyyet)* een manifestatie is in de alomtegenwoordigheid *(ehadiyyet)*.

Dat wil zeggen: Net zoals het zonlicht – door alle zaken te verlichten die in zijn licht terecht komen – een voorbeeld van alomvattendheid is, zo ook is elk glinsterend en spiegelend ding – door het licht van de zon, de warmte, de zeven kleuren van het licht en de weerspiegeling van zijn vorm weer te geven – een voorbeeld van alomtegenwoordigheid. Vandaar dat een persoon die dit omvattende licht ziet, redeneert dat de zon van de wereld één en enkel is. En een persoon die in elk glinsterend ding zelfs in alle druppels de weerspiegeling van de verlichte, warme zonnestralen ziet zal denken dat de alomtegenwoordigheid, van de zon, dus de zon zelf met zijn eigenschappen, in de buurt van elk ding en in de weerspiegeling van de kern van elk ding te vinden is.

Zo ook: Net zoals de omvangrijke barmhartigheid van de Barmhartige in Zijn grootheid *(Rahmân-ı Zülcelâl)* elk ding omvat, net zoals het licht, en hiermee de alomvattendheid van deze Barmhartige aantoont en laat zien dat er op geen enkele manier meerderen aanwezig zijn, zo ook door in elk ding, vooral in elk levend ding en bovenal in de mens, van achter Zijn omvattende, barmhartige sluier uit de meeste lichtstralen van de namen van deze barmhartigheid en op één of andere manier zijn persoonlijke lichtstralen te laten weerspiegelen en aan iedereen een verenigd leven te geven dat ieder naar het hele bestaan laat kijken en iedereen met het hele bestaan in verband

---

[10] Het hasbiyye-vers is een vers uit de Qur'an met de betekenis: Wij vertrouwen op God en Hij is onze Vertegenwoordiger.

brengt, bewijst zeker de alomtegenwoordigheid van deze Barmhartige. Hij is in elk ding aanwezig en Hij is Degene Die van alle materie elk ding maakt.

Ja, net zoals die Barmhartige, met de omvattendheid en alles omvattendheid van Zijn barmhartigheid Zijn majestueuze grootheid in het hele bestaan en over de hele aardbodem laat zien, zo ook laat Hij met de verschijning van Zijn alomtegenwoordigheid in elk levend wezen en vooral in de mens alle voorbeelden van Zijn Goddelijke giften in die persoon verzamelen, verwerken, ordent ze in het lichaam en de ledematen van dat levend wezen en laat die persoon zonder de alomvattende wereld te verdelen, op de één of andere manier net zoals die persoon van zijn eigen huis houdt, er van houden. En doet hiermee de schoonheid van Zijn persoonlijke liefde verkondigen. En geeft kennis van de verzameling van alle soorten giften in de mens.

Bijvoorbeeld in elke zaadje van een suikermeloen is die suikermeloen aanwezig. En het Wezen Dat dat ene zaadje maakt is voorzeker Degene Die die suikermeloen maakt. Met speciaal afgewogen kennis en met de wetten van speciaal voor de suikermeloen bestemde wijsheid laat Hij in die meloen zaadjes ontstaan die hij verzamelt en daarna weer een vorm geeft. Niemand anders dan de enige en enkele Bouwmeester van die ene suikermeloen kan dat zaadje maken of zich ermee bemoeien. Zo ook: Omdat met de weerspiegeling van Zijn barmhartigheid het bestaan net een boom, een boeket is, en de grond net een vrucht, een suikermeloen is en de levende wezens en de mens net zaadjes zijn, moet de Schepper en Eigenaar van ook maar het kleinste schepsel voorzeker de Schepper van de hele wereld en het hele bestaan zijn.

Samenvattend: De omvattende waarheid van het openen, alle prachtige vormen van het hele bestaan uit eenvoudige materie maken en openen, is duidelijk een bewijs voor Zijn éénheid. Zo ook door alle levende schepselen die op deze wereld komen en in het bestaan treden en vooral de nieuwkomelingen met absolute afgewogenheid te voeden, hun benodigdheden klaar te maken en zonder er ook maar één te vergeten met dezelfde barmhartigheid op elke plaats, hetzelfde moment, elke persoon te bereiken, toont Hij met de alles omvattende werkelijkheid van Zijn Barmhartigheid Zijn éénheid en in Zijn éénheid Zijn alomtegenwoordigheid.

Omdat de Risale-i Nur de namen Alwijs en Albarmhartig weerspiegelt en op veel plaatsen de punten en stralen van de werkelijkheid achter de barmhartigheid heeft bewezen en aangetoond, nemen we hier alleen maar met deze druppel uit de oceaan genoegen en sluiten deze lange uiteenzetting af.

De derde werkelijkheid die onze reiziger op de derde plaats van bestemming heeft waargenomen is de waarheid van het plannen en regeren. Dat wil zeggen: De schrikbarende en met erg hoge snelheid voortbewegende hemelse sterren, de alles bedekkende en door elkaar snellende materie en de zwakke en behoeftige aardbewoners met een absolute organisatie en afgewogenheid te regeren, elkaar behulpzaam te laten zijn, met profijt te besturen, toezien op hun tekorten en deze grote wereld net als een perfect land, een grote stad, een versierd paleis te bouwen.

We laten de grote afdeling van deze barmhartige regering, die voorzeker uitvoert wat hij wil, achterwege en bekijken alleen een enkele bladzijde met zijn verschillende gezichten die in de lente op de aardbodem te lezen zijn. Ondanks dat de Risale-i Nur in belangrijke uiteenzettingen zoals het 10de woord dit heeft uitgelegd en bewezen zullen we met een voorbeeld een kleine werkelijkheid tonen.

Laten we ons eens het volgende verbeelden: Wanneer een buitengewone en bekende persoon uit vierhonderdduizend verschillende volken en stammen een leger opricht en elke soldaat van die volken en stammen, in elk van elkaar verschillende en veelsoortige kleding, wapens, voedsel, onderwijs, vrijheid en opgaven voorziet en wanneer deze commandant de verschillende uitrustingen foutloos, zonder gebreken en zonder mankementen, precies op het juiste moment zonder te laat te zijn, zonder ze door elkaar te halen met absolute organisatie en op een zeer bewonderenswaardige manier geeft, dan kan voorzeker geen enkele andere oorzaak dan de kracht van Die Wonderbaarlijke Commandant een hand naar deze omvattende, veelsoortige, nauwkeurige, goed geordende, veelzijdige en rechtsprekende regering uitstrekken. Wanneer andere oorzaken eraan te pas komen, loopt de ordening mis en komt deze in de war.

Op precies dezelfde manier zien we met onze eigen ogen dat een verborgen hand in elke lente uit vierhonderdduizend verschillende soorten planten en dieren een groot leger samenstelt en erover regeert. In de herfst, die een voorbeeld van de Dag des Oordelen is, geeft Hij aan driehonderdduizend planten en dieren in de vorm van sterven en in naam van de dood hun ontslag en schorst ze van hun opgaven.

En terwijl Hij onze ogen heeft laten zien dat Hij in de lente, die een voorbeeld van de opstanding en de verzameling is, in een aantal weken driehonderdduizend voorbeelden van De Grote Opstanding met absolute afgewogenheid opbouwt en zelfs in één boom vier kleine opstandigen, d.w.z. zichzelf, zijn bladeren, zijn bloesem en zijn vruchten – precies hetzelfde zoals in de vorige lente – schept, geeft Hij van tijd tot tijd aan elke soort en elke groep van het uit meer dan vierhonderdduizend verschillende soorten bestaande Goddelijk leger persoonlijk en geschikt voedsel voor levensonderhoud, verschillende wapens voor zelfverdediging, verschillende kleding, verschillende lessen en schorsingen en alle benodigdheden en gereedschappen die van elkaar verschillen in totale afgewogenheid, foutloos, probleemloos zonder ze door elkaar te halen of te vergeten uit onverwachte plaatsen. En hiermee bewijst Hij Zijn absolute heerschappij, soevereiniteit en met wijsheid Zijn alomvattendheid, alomtegenwoordigheid en alleenvertegenwoordigheid en Zijn eindeloze kracht en grenzeloze barmhartigheid en schrijft met Zijn pen van het Lot deze verkondiging van éénheid in elke lentebladzijde over de gehele wereld. Nadat hij in de lente een enke-

le bladzijde van deze verkondiging had gelezen, zei onze reiziger tegen zijn ego: "Iemand die met duizenden opstandingen, die nog fantastischer zijn dan de Grote Opstanding, elke lente weer opnieuw opbouwt, zal voor het belonen en straffen de verrijzing, die voor Zijn krachten gemakkelijker is dan één lente, volbrengen en de Dag des Oordelen afkondigen. De Almachtige Wiens macht de mensheid bang maakt *(Kahhar-i Zülcelâl)*, de Alkrachtige die doet wat Hij wil *(Kadîr-i Cebbâr)* heeft aan al Zijn profeten duizenden keren Zijn woord gegeven, dit belooft en in de Qur'an samen met duizenden aanwijzingen over de opstanding in een duizendtal verzen openlijk aangekondigd, de mensheid hiermee bang gemaakt en dit aan het bestaan opgelegd." Waarna de reiziger oordeelde dat voor degene die de fout begaat om niet in de opstanding te geloven, wat een verloochening van alle beloftes en een afwijzing van de Goddelijke krachten betekent, verdoemenis in de hel een rechtvaardigheid is, waarbij zelfs zijn ego zei: "Dit geloven wij."

De vierde werkelijkheid die de wereldreiziger op de derde plaats van bestemming heeft waargenomen (en die de drieëndertigste trede is) is de werkelijkheid van de Erbarmer en de Voorziener. Oftewel, om over de hele wereld, op de grond, in de lucht, in de grond en in de zee al het materieel en geestelijk levensonderhoud en voedsel om van te leven op een zeer liefdevolle manier aan de levende wezens te geven, en vooral aan de levende wezens met een ziel, en van de levende wezens die een ziel hebben, vooral aan degenen die zwak en behoeftig zijn en van deze vooral de pasgeborenen. En tevens om levensonderhoud uit de grond, die droog en van een eenvoudige samenstelling is, en uit hout, dat net zo droog en levenloos als botten is, en vooral de zoete moedermelk die tussen het bloed en de vuiligheden vandaan komen en de duizenden kilo's voedsel die uit een enkel pitje komt dat op een stukje hout lijkt, van tijd tot tijd volgens een vastgelegde wet, zonder er ook maar één te vergeten of zich te vergissen voor onze ogen door een verborgen hand aan te reiken. Voorzeker, zoals het vers إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ [46] voedselvoorziening en onkosten voor levensonderhoud aan de grote Allah toekent en deze in Zijn dienst stelt, doet het vers

وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ
[47]

aangeven dat Hij daadwerkelijk garant staat voor de benodigdheden in levensonderhoud en met het vers

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
[48]

toont Hij aan dat het levensonderhoud van de arme en zwakke zieligen, die niet in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien, deze uit onverwachte plaatsen, uit het verborgene en uit het niets zal geven. Bijvoorbeeld alle vissen in het diepste van de zee geeft Hij uit het niets, alle pasgeboren zoogdieren uit onverwachte plaatsen en alle dieren krijgen elke lente hun levensonderhoud uit het verborgene. En zelfs door te verkondigen en te bewijzen dat Hij ook Degene is Die achter het gordijn van Zijn oorzaken de oorzaken aan de aanbidders geeft, laten vele verzen van de Qur'an en talloze schepselen die getuigen zijn, gezamenlijk zien dat elk levend wezen met de barmhartigheid van een enkele Voorziener in Zijn grootheid wordt gevoed.

Voorzeker, als we kijken naar de bomen die ook een soort levensonderhoud nodig hebben. Ze zijn krachteloos en willoos, maar doordat ze vol vertrouwen op hun plaats blijven wachten, komt de levensonderhoud naar hen toe gerend. En de levensbehoefte van arme pasgeboren zuigelingen vloeit vanuit verbazingwekkende bronnen in hun mondje en het stoppen van de moedermelk wanneer deze pasgeborenen een klein beetje kracht en een beetje beslissingsvermogen krijgen en de liefde van de moeders die vooral aan hun pasgeboren baby als hulp wordt gegeven, bewijst duidelijk dat helal[11]-levensonderhoud niet afhankelijk is van kracht en wil, maar dat deze afhankelijk is van zwakheid en behoefte, die de oorzaak van vertrouwen zijn.

Zoals een aantal befaamde letterkundigen door kracht, wil en verstand werden verleid tot egoïsme, wat meestal de oorzaak van verlies is, en daardoor tot een soort bedelarij moesten overgaan. Zo krijgen domme en lompe analfabeten in hun krachteloosheid, die een soort vertrouwen inhoudt, weelde en rijkdom aangereikt. En dat

كَمْ عَالِمٍ عَالِمٍ أَعْيَتْ مَذَاهِبُهُ وَجَاهِلٍ جَاهِلٍ تَلْقَاهُ مَرْزُوقًا
[49]

[11] Helal is een Arabisch woord en de betekenis omvat alles wat Allah heeft toegestaan. Dit kan voedsel zijn, maar ook gedrag en daden.

een gezegde is geworden bewijst dat helal-levensonderhoud niet door kracht en wil te verdienen of te verkrijgen is, maar gegeven wordt door een barmhartig Wezen Dat hun moeite en daden accepteert. Het wordt geschonken door Iemand die werkelijk van hen houdt en medelijden met hen heeft.

Maar er zijn twee soorten levensonderhoud:

De eerste: Dat is het echte en natuurlijke levensonderhoud dat nodig is om van te leven. Deze soort is in handen van de Heer. Het is zelfs zo prachtig geordend dat de oorspronkelijke levensonderhoud, die in de vorm van vetten in het lichaam wordt opgeslagen, ervoor zorgt dat het leven zonder iets te eten op zijn minst meer dan twintig dagen wordt voortgezet. Dit betekent dat degenen die voor twintig tot dertig dagen sterven, dus voordat de natuurlijke levensonderhoud, die in het lichaam wordt opgeslagen, opraakt, niet sterven door hongersnood, maar door de ziekten die voortkomen uit het veranderen van gebruiken en het opgeven van gewoontes.

De tweede soort levensonderhoud: Dat is de ogenschijnlijke en verzonnen levensonderhoud die door gewoontes, verspilling en onjuist gebruik een verslaving wordt waarna men deze als noodzakelijk gaat beschouwen. Deze soort is niet in handen van de Heer, het is veeleer afhankelijk van de mens. Soms krijgt hij het, soms niet.

Voor dit tweede soort levensonderhoud geldt: **De gelukkigste is hij die spaarzaam is en genoegen neemt met wat hij heeft, wat de oorzaak voor geluk en genot is. En de werken voor het toegestane als een soort Godsdienstuitoefening en daadwerkelijk smeekgebed voor zijn levensonderhoud ziet, deze geschenken erkentelijk en dankbaar accepteert en zijn leven plezierig beleeft.**

En de ongelukkigste is hij die door verspilling en hebzucht, welke de oorzaken voor klachten, verlies en leed zijn, afziet van eerlijke werken. Hierdoor dwaalt hij af van het juiste pad en gaat een lui, wreed en behoeftig leven leiden dat uiteindelijk dit leven verspilt.

Net zoals de maag levensonderhoud nodig heeft, zo ook willen de gevoelens en zintuigen van de mens zoals het hart, de ziel, het verstand, oog, oor en de mond hun levensonderhoud van de Barmhartige Voorziener *(Rezzâk-i Rahîm)* en aanvaarden deze in dankbaarheid. Uit de barmhartige schatten wordt aan elk van hen verschillende en waardige levensonderhoud geschonken die hen tevreden maakt en laat genieten. Om nog meer levensonderhoud te geven heeft de barmhartige Voorziener elk van de zintuigen zoals het oog, oor, hart, de gedachten en het verstand als een sleutel voor de schatten van Zijn barmhartigheid geschapen. Bijvoorbeeld, net zoals het oog een sleutel is voor elk van de waardevolle diamanten schatten – zoals het aangezicht van de pracht en schoonheid van de wereld – zo zijn de anderen ook elk een sleutel voor een wereld. Afhankelijk van zijn geloof doet Hij hiervan genieten. Laten we nu weer ter zake komen.

Net zoals het Almachtige en Alwijze Wezen, de Schepper van het bestaan, het leven als een alles omvattende samenvatting van het bestaan heeft geschapen en al Zijn doelen en de weerspiegeling van Zijn namen erin laat verzamelen, zo ook heeft Hij in de levende wereld levensonderhoud een alles omvattend centrum van Zijn werken gemaakt, met als doel het belangrijkste geheim en de wijsheid achter de schepping van het bestaan met onophoudelijke en gezamenlijke dankbaarheid, erkentelijkheid en liefde tegenover Zijn koninkrijk en aan Zichzelf te laten beantwoorden. Hij schiep in de levende wezens eetlust en de drang tot eten zodat onophoudelijke en gezamenlijke dankbaarheid, erkentelijkheid en liefde tegenover Zijn koninkrijk en Zichzelf, wat het belangrijkste geheim en de wijsheid achter de schepping van het bestaan is, wordt beantwoord.

Bijvoorbeeld: Zoals Hij elke plaats van het zeer brede Goddelijke land, vooral de hemel, met engelen en zielen en de verborgen wereld met geesten heeft versierd, zo heeft Hij ook de materiële wereld, de lucht en de aarde op elke tijdstip en plaats met de lichamen van vooral wezens met een ziel zoals vogels en vogeltjes, versierd en leven gegeven en de behoefte aan levensonderhoud en het genot van levensonderhoud als een sterk lokmiddel voor de mensen en dieren gebruikt, zodat ze achter hun levensonderhoud aansnellen en door deze beweging van luiheid en traagheid gered worden en rond reizen. Dit is een wijsheid van de werken van God. Wanneer belangrijke wijsheden zoals deze er niet zouden zijn, dan zou het vastgestelde voedsel voor de dieren, die aan wetten zijn onderworpen, op een moeiteloze en natuurlijke manier naar hen toe rennen, net zoals de voedingsstoffen voor de bomen naar de bomen rennen.

Als er een oog zou zijn dat de schoonheden van de namen Barmhartigheid en Voorziener en het getuigenis van Zijn alomvattendheid volledig ziet en het hele aardoppervlak in één oogopslag waarneemt en aanschouwt, dan zou men kunnen zien dat wanneer de winter voor de dieren ten einde loopt en hun voedselvoorraden opraken in de vorm van verborgen hulp en een Barmhartig geschenk erg lekker en erg veel en veelsoortig voedsel en Goddelijke giften in de handen van de planten, aan de voet van de bomen en in de borsten van de moeders enkel en alleen uit de verborgen schatten van de Barmhartige worden gegeven. Je zou kunnen zien wat voor een mooie pracht en wat voor een schoonheid de Barmhartige Voeder in deze uitstraling van Zijn liefde toont en hieruit kunnen concluderen dat:

Degene die één enkele appel maakt en deze aan een persoon als zuivere levensonderhoud geeft, kan dit alleen maar doen en geven als Hij ook de jaargetijden, de dag en de nacht omwentelt, de aarde als een zakenschip rond laat reizen en hiermee de verschillende gewassen en producten van de verschillende jaargetijden naar de behoeftige gasten op de aardbodem brengt.

Want de stempel van oorsprong, de zegel van wijsheid, de stempel van de onbehoeftigheid *(samediyyet)* en de zegel van barmhartigheid die op die appel aanwezig is, is op alle appels, vruchten en op alle planten en dieren te vinden, waardoor de werkelijke Eigenaar en Kunstenaar van één appel ook voorzeker de Eigenaar in Zijn Majesteit *(Mâlik-i Zülcelâl)* is en de Schepper in Zijn Schoonheid *(Hâlik-i Zülkemâl)* van alle schepselen op de aardbodem die met die appel vergeleken kunnen worden, van dezelfde soort afkomen en broers zijn. En tevens is Hij dan ook de Eigenaar van de bomen die Zijn fabrieken zijn, de seizoenen die Zijn weverijen zijn en de lente en zomer die de plaats is waar ze worden opgevoed. Anders is het onmogelijk.

Dit betekent dat elke vrucht een stempel van éénheid is die ons de Schrijver en Kunstenaar van deze aarde, die Zijn boom is, en het bestaan, dat Zijn tuin is, voorstelt en Zijn éénheid toont. Het toont net zoveel verzegelde bewijzen van Zijn alles omvattendheid als het aantal vruchten.

Omdat de Risale-i Nur onderworpen is aan de namen Barmhartig en Alwijs zijn veel geheimen en stralen van de barmhartigheid in veel delen van de Risale-i Nur uitgelegd en bewezen. Wij verwijzen daar naartoe en nemen vanwege mijn slechte toestand genoegen met dit korte teken van deze buitengewoon grote schat.

Kijk! Onze reiziger zegt: "Alle lof aan God! Ik heb drieëndertig waarheden die het noodzakelijke bestaan en de éénheid van mijn Schepper en Eigenaar, Die ik overal zocht en naar Wie ik iedereen vroeg, gezien en aangehoord. Elke waarheid schijnt zo fel als de zon en laat geen plaats over voor duisternis. Zij is zo sterk als een berg en niet te schokken. Elke waarheid getuigt met zekere waarachtigheid van Zijn bestaan en Zijn alles omvattendheid bewijst openlijk Zijn éénheid. En door samen met de andere fundamenten van het geloof de gebonden en verbonden omvattende werkelijkheden te bewijzen, verrijkt zij ons geloof van imitatie tot onderzoekend en van onderzoekend tot wetenschappelijk verklaarbaar, van wetenschappelijk verklaarbaar tot waarneming met onze ogen, en van waarneming met onze ogen tot waarneming met onze zintuigen.

Alle lof aan God voor Zijn Goddelijke geschenken"

الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
لقد جاءت رسل ربنا بالحق ۞

50

Als kleine aanwijzing van het verlichte geloof die onze nieuwsgierige reiziger uit de vier grote werkelijkheden van deze derde plaats van bestemming heeft aanschouwd, wordt er over de werkelijkheden van de derde plaats van bestemming in het tweede hoofdstuk van de eerste uiteenzetting het volgende gezegd:

لا إله إلا الله الواحد الأحد الذي دل على وحدته في وجوب وجوده مشاهدة
عظمة إحاطة حقيقة الفتاحية بفتح الصور لأربع مائة ألف نوع من ذوي
الحياة المكملة بلا قصور بشهادة في النبات والحيوان .. وكذا مشاهدة عظمة
إحاطة حقيقة الرحمانية الواسعة المنتظمة بلا نقصان بالمشاهدة والعيان..
وكذا مشاهدة عظمة حقيقة الإدارة المحيطة لجميع ذوي الحياة والمنتظمة
بلا خطاء ولا نقصان.. وكذا مشاهدة عظمة إحاطة حقيقة الرحيمية والإعاشة
الشاملة لكل المرتزقين المتقنة في كل وقت الحاجة بلا سهو ولا نسيان ۞ جل
جلال رزاقها الرحمن الرحيم الحنان المنان وعم نواله وشمل إحسانه ولا

إله إلا هو ۞ سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم ۞
يا رب بحق بسم الله الرحمن الرحيم يا الله يا رحمن يا رحيم ۞
صل وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين بعدد جميع حروف
رسائل النور المضروب تلك الحروف في عاشرات دقائق جميع عمرنا في
الدنيا والآخرة مع ضرب مجموعها في ذرات وجودي في مدة حياتي
واغفر لي ولمن يعينني في نشر رسائل النور وكتابتها بصداقة بكل
صلاة منها ولآبائنا ولساداتنا وشيوخنا ولإخواننا وأخواتنا ولطلبة
رسائل النور الصادقين وبالخاصة لمن يكتب ويستنسخ هذه
الرسالة برحمتك يا أرحم الراحمين آمين وآخر دعوانا أن الحمد لله
رب العالمين ۞

OPMERKING

Omdat er geen andere uiteenzettingen van de Risale-i Nur in deze streek van het land waar deze uiteenzetting geschreven is, aanwezig was en omdat het buiten mijn wil om hier is geschreven, zijn in uiteenzettingen zoals "Het Grootste Teken", op een schijnbaar herhalende manier, bepaalde belangrijke delen van "de woorden" en "de stralen" aangehaald. Het is voor de aanwezige Risale-i Nur leerlingen op deze manier geschreven zodat elke uiteenzetting in de plaats van een kleine Risale-i Nur komt.

De eerste keer dat deze uiteenzetting in het net werd geschreven gebeurde door een gezegende persoon. Zonder dat deze persoon het in de gaten had, zagen wij in zijn geschriften een grappige en betekenisvolle overeenkomst die het waard was om op te schrijven. Het is als volgt: Aan het begin van de regels in dit geschrift telden wij zeshonderdzesenzestig keer de letter "elif" (Eerste letter van het Arabische alfabet). Dit feit komt precies overeen met de waarde die Hazret-i Imam-i Ali, de vierde kalief en schoonzoon van de profeet Mohammed (vzmh), aan deze zogenoemde "ayet-ül kübra", Het Grootste Teken, waarnaar deze uiteenzetting zojuist is genoemd, heeft gegeven en ook stemt dit met de mysterieuze "cifr- en ebced"-berekeningen precies in het getal 666 overeen, wat aantoont dat deze uiteenzetting deze naam waardig was. En we begrepen daaruit ook dat het aantal verzen van 6666 in de Qur'an die met drie van de vier cijfers overeenkomt, aangeeft dat deze Risale een straal is van de verzen uit de Qur'an.

Said Nursi

Een dezer dagen luisterde ik in een geestelijk gesprek naar een vraag en antwoord. Ik zal jullie een samenvatting ervan vertellen.

Iemand zei: "De grote bewijzen en vele benodigdheden die de Risale-i Nur voor het geloof en de éénheid aanhaalt, blijven alsmaar toenemen, terwijl één honderdste deel genoeg is om de koppigste ongelovige tot zwijgen te brengen. Waarom blijft hij met deze ijver nieuwe bewijzen aanhalen?"

Hierop antwoordden ze: "De Risale-i Nur doet niet alleen een kleine schade of een klein huisje repareren, maar veeleer een grote schade en een omvangrijke vesting die de Islam omvat en die uit stenen bestaat ter grootte van bergen. Hij werkt niet alleen voor de hervorming van een persoonlijk hart en een eigen lichaam, maar met de wonderen van de Qur'an voor het geweten van de mensheid wiens hart en gedachtengang door al duizend jaar krachtiger wordende en verbeterde vernietigende "wapens" wordt verscheurd. En wiens Islamitische principes, grondbeginselen en tekenen, die voor iedereen en vooral voor de gelovigen een steunpilaar zijn, worden afgebroken. En hij probeert grote wonden te genezen met medicijnen van de Qur'an en met het geloof. Voorzeker is het voor zulke omvattende, schrikwekkende vernietigingen, scheuren en wonden nodig om geaccepteerde medicijnen en geneesmiddelen met de kracht van duizenden overtuigingen te hebben die op een niveau van zintuiglijke zekerheid met de kracht van bergen, bewijzen en benodigdheden aanvoeren.

De Risale-i Nur die in deze tijd van de spirituele wonderen van de Qur'an, wiens overlevering een wonder is, afkomstig is vervult deze opgaven en is daarnaast de oorzaak voor de ontwikkeling en groei in de eindeloze stadia van het geloof." Op deze manier vond er een lang gesprek plaats dat ik volledig waarnam. Oneindige keren drukte ik dankbaarheid uit. Ik eindig hiermee...

Said Nursi

Vertaling van het Arabisch

1 God is groot; de Aller grootste; de onmeetbare grote van God overtreft al onze maatstaven en onze voorstelling.

2 Majesteit is Mijn schild en Grootheid Mijn mantel

3 O Jij, waarbij geen ander koninkrijk is buiten Jouw koninkrijk! O Jij, Wiens lofprijzen van Jou dienaren en aanbidders niet geteld kan worden! O Jij, Wiens roem niet door Zijn schepselen beschreven kan worden! O Jij, Wiens persoonlijkheid door geen enkele voorstelling kan worden bevat! O Jij, Wiens volkomenheid door niemand mag worden aanschouwd! O Jij, Wiens eigenschappen door geen enkel verstand kan worden bevat! O Jij, Wiens grootheid door geen enkele gedachte kan worden bevat! O Jij, Wiens waarde en betekenis door geen enkel mens kan worden geschat! O Jij, Wiens wetten Hij aan elk van Zijn dienaren en aanbidders heeft onderworpen! O Jij, Wiens tekenen zich in alle zaken openbaren! Gezegend bent U, O Jij, er bestaat geen andere God dan U! Onze Beschermer, onze Beschermer, bescherm ons tegen het vuur!

4 Hem prijzen de zeven hemelen en de aarde en wat zich daarin bevindt. Er is niets of het prijst Zijn lof, maar jullie begrijpen hun lofprijzing niet. Hij is Zachtmoedig (halim) en Vergevend (ghafour)! (17,44)

5 In het besturen van de winden en het voortdrijven van de wolken tussen hemel en aarde (2,164)

6 Hij is het die de regen laat neerdalen, nadat zij de hoop hadden opgegeven. En Hij spreidt Zijn barmhartigheid uit. (42,28)

7 Bijna ontneemt de flits van zijn bliksem het gezichtsvermogen (24,43)

8 de donder prijst zijn lof (13,13)

9 Kijkt dan naar de sporen van Gods barmhartigheid, hoe Hij de aarde laat herleven nadat zij dood was, Hij is het die de doden laat herleven en Hij is Almachtig. (30,50)

10 Er is geen andere God dan Hij

11 Er is geen andere God dan Hij

12 Hij heeft de bergen tot tentpinnen gemaakt (78,7) Wij hebben op de aarde bergen opgericht (50,7) Hij heeft er de bergen stevig op aangebracht (79,32)

13 Er is geen andere God dan Hij

14 Er is geen andere God dan Allah

15 Gelooft en geprijsd is Allah voor de genade van het geloof

16 Als de zee inkt was voor de woorden van mijn Heer, dan zou de zee uitgeput raken voordat de woorden van mijn Heer uitgeput raakten (18,109)

17 de maan is gespleten (54,1) en niet jij hebt geworpen toen je wierp, maar God heeft geworpen (8,17)

18 en verkondig luid wat jou bevolen is (15,94)

19 wat er in de hemelen is en wat er op de aarde is prijst God (57,1)

20 en wanneer de bladeren opengeslagen worden (81,10)

21 U alleen

22 U alleen

23 als de zee inkt was voor de woorden van mijn Heer (18,109)

24 God getuigt dat er geen God is dan Hij. Zo ook de engelen en zij die kennis bezitten. Hij is handhaver van de gerechtigheid. Er is geen God dan Hij, de Machtige, de Wijze. (3,18)

25 door de getuigenis van de geweldige en omvattende waarheid

26 door de getuigenis, die de waarheid met 'een dergelijke, geweldige macht en alles omvattende geldigheid aflegt

27 Van God zijn de troepen van de hemelen en de aarde. (48,4)

28 Als er in beide (= de hemel en de aarde) andere goden waren dan God, dan zouden zij in slechte staat verkeren. (21,22)

29 Er is geen andere God buiten Allah. Hij is Één en Hij heeft geen partners.

30 Er is geen andere God dan Hij

31 Hij is het die de hemel en de aarde in zes dagen geschapen heeft. (57,4)

32 Hij laat de nacht overgaan in de dag en de dag laat Hij overgaan in de nacht. (3,27)

33 God vergeeft het niet als men aan Hem metgezellen toevoegt, maar afgezien daarvan vergeeft Hij wie Hij wil. (4,48)

34 En jouw Heer heeft de bijen ingegeven: "Betrek behuizingen in de bergen..." (16,68)

35 In het vee is er voor jullie ook een les: van wat er in hun buiken tussen mest en bloed is, geven Wij jullie zuivere melk te drinken die de drinkers goed bekomt (16,66)

36 En van de vruchten van de palmen en de wijnstokken: jullie nemen ervan een bedwelmende drank en goede voeding. Daarin is zeker een teken voor mensen die verstandig zijn. (16,67)

37 Hij heeft macht over alle dingen.

38 Allah is de grootste

39 Het is slechts één schreeuw en zij worden gezamenlijk bij Ons voorgeleid. (36,53)

40 En de beschikking van het uur is slechts een oogwenk of nog korter. (16,77)

41 Jullie schepping en jullie opwekking is niet anders dan als van één persoon.(31,28)

42 Ja, in alle dingen zijn tekenen te vinden dat Hij Één is.

43 Voorzeker! Er is geen andere God dan Allah, zo verkondigen ze met één stem alle dingen, roepen telkens, O Rechtsprekende Enkeling, en smeken gezamenlijk, O Levende!

44 Één uur nadenken is beter als één jaar Godsdienstuitoefeningen.

45 Hij schept jullie in de buiken van jullie moeders, de ene schepping na de andere in drievoudige duisternis. Dat is God, jullie Heer. Hij heeft de heerschappij. Er is geen God dan Hij. Hoe kunnen jullie je dan zo laten verstrooien? (39,6)

Voor God is niets verborgen, niet op de aarde, noch in de hemel. Hij is het die jullie in de moederschoot gevormd heeft, zoals Hij wil. Er is geen God dan Hij, de Machtige, de Wijze. (3,5-6)

46 God is de Voorziener die sterke kracht heeft. (51,58)

47 En er is geen dier op aarde of God zorgt voor zijn levensonderhoud en Hij kent zijn verblijfplaats en zijn bewaarplaats. Alles staat in een duidelijk boek. (11,6)

48 En hoeveel dieren zijn er die hun levensbehoeften niet dragen. God voorziet in hun onderhoud en dat van jullie; Hij is de Horende, de Wetende. (29,60)

49 Hoeveel geleerden hebben zich in al hun wijsheid voor niets ingespannen, en hoeveel ongeschoolden hebben in al hun onwetendheid hun levensonderhoud gekregen.

50 Alle lof aan Allah die ons hier naartoe heeft geleid. Wij zouden niet hier gekomen zijn als Hij ons niet geleid had. Voorzeker zijn de profeten naar ons gekomen met de waarheid.